

STARI
PISCI HRVATSKI.

NA SVIJET IZDAJE

JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

KĆIGA XIX.

U ZAGREBU 1892.

KNJIŽARA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE (DIONIČKE TISKARE).

DJELA GJONA GJORA PALMOTIĆA.

NA SVIJET IZDALA

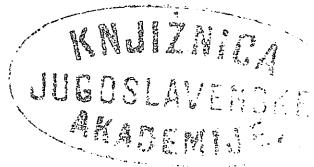
JUGOSLAVENSKA AKADEMIJA ZNANOSTI I UMJETNOSTI.

DIO IV. DODATAK.

U ZAGREBU 1892.

KNJIŽARA JUGOSLAVENSKE AKADEMIJE (DIONIČKE TISKARE).

A.

ISPRAVCI I DODACI K TEKSTU „KRISTIJADE“.

I. U trećemu dijelu Palmotićevih djela, što je izdala Jugoslavenska akademija (Stari pisci hrvatski, knjiga XIV.), štampana je *Kristijada* po izdanju rimskome od g. 1670. To je izdanje g. A. Pavić preštampao sasvijem vjerno po načelima, o kojima govori u XII. knjizi Starih pisaca na str. VI—VIII. Za rukopise Palmotićeve *Kristijade* nije znao g. A. Pavić. Kad sam bio g. 1890. u Dubrovniku, pregledao sam i katalog stare biblioteke u c. kr. gimnaziji i našao dva rukopisa Palmotićeve *Kristijade*: jedan pod br. 189. a drugi pod br. 190.

II. Rukopis br. 190. imao je otprije 454 lista (u 12-ini) a danas ih ima 450: četiri su lista iskinuta (dva u početku a dva u sredini rukopisa); ispisano je samo 438 lista, a 16 ih je praznih (šest u sredini poslije lista 366., a deset na svršetku rukopisa). Rukopis je bio uvezan pa su mu korice poslije otkinute.

Rukopis br. 190. sastavljen je od dva dijela. Prvi se dio počinje na listu 3a. i završuje na listu 366b., a na tim je listovima zapisana *Kristijada* od stiha 81. u pj. I. pa sve do posljednjega stiha u pj. XX. Poslije lista 366. ima šest listova praznih a sedmi je po redu list od iste ruke, što je pisala rukopis, obilježen brojem 338 (list 337. istrgnut je) a prema tome označeni su i svi ostali listovi unaprijed sve do kraja. Na tim listovima ima zapisano *Kristijade* (prema štampanome izdanju) pj. XX. s. 485—596; 689—788; pj. XXI. XXII. XXIII. XXIV. s. 1—340; 381—708. Stihovi 597—688. iz pj. XX. nijesu bili ni napisani a stihovi 341—380. iz pj. XXIV. bili su na jednome listu, koji je poslije iskinut. Spominjući unaprijed čitav rukopis bilježit ću ga *rkp. 190.*, a spominjući mu dijelove bilježit ću prvi dio *rkp. a.* a drugi dio *rkp. a.*.

Rukopis je pisan sav jednom rukom, samo na nekolika mjeseta (VIII. 526. XI. 215. XXI. 77; 136.) opaža se druga ruka. Sudeći po nebrojenim ispravcima u prvoime a osobito u drugome dijelu, mislim, da je *rkp. 190.* pisao sam pjesnik. To mišljenje svoje držim da ne treba još napose da utvrgujem: varijante, što sam ih pribilježio iz *rkp. 190.*, pravdaju me potpuno.

Kako se razbira iz mojih bilježaka, drugi se dio rukopisa (*rkp. a₁*) znatno razlikuje od prvoga dijela (*rkp. a.*). Nastojeci s neobičnim marom oko *Kristijade* Palmotić je pisao svoj prijevod u rukopis, od kojega su se učuvali listovi sa drugom polovicom pjevanja XX. i sa čitavim pjevanjima XXI—XXIV. osim stihova 341—380. iz pjevanja XXIV., za koje sam poviše spomenuo kako ih je nestalo. Taj je prvi rukopis bio pun ispravaka i dopunjaka¹, i zato ga je pjesnik uzeo prepisivati i prepisao od početka pa sve do kraja pjevanja XX. To se potvrgnuje time, što u drugome dijelu rukopisa (u *rkp. a₁*) ima nerazmjerne više ispravaka nego u prvoj dijelu (u *rkp. a.*), a sasvim utvrgnuje moje mišljenje i druga polovina pjevanja XX., koja se nalazi u *rkp. 190.* dva puta: jednom na kraju prvoga dijela (u *rkp. a.*) a drugom u početku drugoga dijela (u *rkp. a₁*), ali u *rkp. a.* imaju i stihovi 597—688, a u *rkp. a₁*. nema ih. Te je stihove pjesnik dodao², a dodao ih je, pošto je pjevanje XX. bilo već izragjeno, i tako ih nema u prvoj rukopisu, od kojega je ostao samo *rkp. a₁*, ali se nalaze u pjesnikovu prijepisu, u *rkp. a.* Takih dodataka pjesnikovih ima i više u *Kristijadi* pa je sva prilika, da je pjenik mnogo od onih dodataka, što ih spominje g. A. Pavić³, umetao u svoju već gotovu radnju. A uzevši na um, da ima podosta pjesnikovih dodataka, da je posljednji oveći dodatak u pjevanju XX., da je pored tih dodataka bilo još i mnogo ispravaka pa da se po svemu tome rukopis dosta teško čitao, uzevši sve to na um, lako će se razumjeti, zašto je pjesnik stao prepisivati svoj prvi rukopis i zašto ga je prepisao samo do svršetka pjevanja XX. Prijepis je napisan na 366 lista, t. j. na 31 ark, a od posljednjega arka polovica, t. j. šest lista, ostalo je prazno. K tome prijepisu priklopio je potonji dio prvoga rukopisa svoga, iz kojega nije htio iskinuti ono 212 (ili upravo reći 262) stihova pjevanja XX., jer bi morao iskinuti upravo polovicu čitavoga arka. Po tome se može razumjeti 1) zašto je ostalo u sredini *rkp. 190.* (poslije lista 366.) šest lista prazno; 2) zašto je u *rkp. 190.* dvojaka paginacija a od jedne iste ruke (poslije lista 366. i poslije ono šest praznih lista dolazi opet list 338; list 337. izgubio se) i 3) zašto se u *rkp. 190.* druga polovina pjevanja XX. nalazi dva puta i to najprije u široj pa onda u kraćoj redakciji.

¹ Vidi u studiji prof. A. Pavića: Junije Palmotić (preštampano iz Rada LXVIII.—LXIX.) na str. 7—8.

² Vidi A. Pavić, o. c. na str. 194.

³ o. c. na str. 189—194.

Rukopis br. 190., kako ga danas imamo, pjesnik je sam sastavio u jednu cjelinu, a to dokazuje pjesnikova bilješka na svršetku rukopisa: *4319 stancē*. Ta se bilješka tiče *rkp. 190.*, a ne može se ticati nikako prvoga rukopisa od kojega nam je ostao samo jedan dio (*rkp. a₁*.), jer onaj prvi rukopis nije mogao imati 4319 stanci, dok n. pr. samo pj. XX. u *rkp. a₁*. ima 30 stanci manje nego u *rkp. a*. Stance u *rkp. 190.* izlaze na broj jednake sa stancama u izdanju rimskome, u kome ih ima 4320. Razlika izmedju faktičnoga broja stanci i njihova broja, što je naznačen u onoj bilješci na svršetku *rkp. 190.*, objašnjuje se time, što je pjesnik u pj. XXII. dodao poslije još jednu stancu, u kojoj su stihovi 217—220.

III. Rukopis br. 189., vezan u kožu, ima 438 lista (u 12-ini), od kojih nijesu ispisana četiri: prvi i posljednja tri. Na listu 1b. napisano je: *Ovoie Libro Vechie Bena di Bona*, pa onda mlagjom rukom: *Hieronymi Vidae Christiadas. Vita Jesu Christi*. Rukopis br. 189., koji bilježim *rkp. b.*, prijepis je rukopisa br. 190., osim što je u rukopisu br. 190. druga polovina XX. pjevanja dva puta zapisana a u *rkp. b.* samo jedan put, u široj redakciji kao i u izdanju; *rkp. b.* ima još i stihove 1—80 iz pj. I. i 341—380 iz pj. XXIV., koji su bili u rukopisu br. 190. na ona tri lista, što su poslije iskinuti, a k tome i posvetu *Kristijade* Kristini, kraljici švedskoj.

IV. Za tu posvetu doznamjemo prvom od M. Lucijanovića⁴, koji je, čini se, za nju znao iz rukopisa *b.*

Kristini, drugoj kćeri Gustava Adolfa († 1632), ne bješe na puno ni sedam godina, kad se u početku g. 1633. zakraljila na prijesto švedski. Na svršetku g. 1644. uze sama vladati. Doba njezina vladanja znamenita je osobito u kulturnome životu naroda švedskoga: kako je i sama bila veoma obrazovana i prosvijetljena, skupljala je „sjeverna Minerva“ na svome dvoru najumnije ljude onoga vremena i na svaku ruku promicala znanosti i umjetnosti u svojoj državi. Dosadivši joj državni poslovi preda g. 1654. rogjaku svome i nesugjeniku Karlu Gustavu prijesto, ostavi državu i zaputi se u Nizozemsku, i ondje se u Bruselu na sami badnjak odreće protestanstva i prijegje tajno u zakon rimski a 3. studenoga 1655. ispovjedi javno u Innsbrucku ispovijest crkve katoličke. Iz Innsbrucka pohiti na poziv papin u Rim, gdje ju je krizmao sam papa Aleksandar VII.

⁴ U *Storia della letteratura Slava Vol. I.* Spalato 1880. na str. 113. piše: Il Palmotić era intenzionato di dedicare la Cristiade a Cristina, regina di Svezia: esiste ancora inedita una poesia colla quale egli le dedicava il poema; ma poi, non si sa ben il motivo, mutò di proposito, e la Cristiade vedeva la luce appena nel 1670. a Roma coi tipi del Mascardi per cura di Giorgio suo fratello.

VIII

a ona njemu u čast nazove se krizmanim imenom Aleksandra. Odsele unaprijed najvoljela je živjeti u Rimu, gdje je g. 1680. otvorila u svojoj polači akademiju (*Academia reale*) za političke i književne razgovore; među članovima te akademije nalazimo i čuvara vatikanske biblioteke, Dubrovčanina Stjepana Gradića, koji je g. 1670. opisao život i književni rad Džona Palmotića, pjesnika *Kristijade*. U potonje vrijeme živjela je Kristina samo u Rimu, kao vazda: na djevojačku, slobodna, nevezana nikakim vezama porodičnoga života, a umrla je 19. travnja 1689.

Kad se pronesao glas, da je Kristina prigrlila zakon rimski, sav se katolički svijet razlijegao od radosti, a sa svih je strana obasuli hvalom i slavom. Iz toga je uzroka i naš pjesnik posvetio *novoj zvijezdi od sjevera, kraljevskoj djevojčici svoje slovenske pjesni, Isukrstov koje poju čudni život i uresni*.

O autentičnosti te posvete nema nikaka uzroka sumnjati se. Ne smeta, što rkp. 190. nije imao posvete⁵: pjesnik je valjda već bio svršio *Kristijadu*, kad se Kristina 3. studenoga 1655. svečano priznala za katolikinju, a da Palmotić nije mogao onake posvete spjevati prije 3/XI. 1655., to ne treba istom da dokazujem. Pjesnik je napose sastavio posvetu, a pisar rkp. b. prepisao je i *Kristijadu* i posvetu.

Palmotić je umr' o g. 1657. a njegovu *Kristijadu* izdao mu u Rimu g. 1670. brat Gjorgiije. Zašto nema u izdanju Gjorgijevu te posvete? Zašto joj nema spomena ni u životu Palmotićevu, što je napisao Stjepan Gradić?

Kao što je poznato, pjesnikov brat Gjorgiije posvetio je prvo izdanje *Kristijade* kardinalu Francisku Barberinu, koji je bio veliki priatelj znanosti i umjetnosti i osobiti zaštitnik i pomoćnik Dubrovčana, koji ga su toga radi izabrali za svoga sugragjanina. Pored te posvete nije dakako pristala u to izdanje još i posveta pjesnikova kraljici Kristini. Ne držim, da Gjorgiije nije mogao znati za pjesnikovu posvetu, a nemam uzroka misliti, da se pjesnik u najpotonje vrijeme predomislio pa ne htio da se objavi posveta. I tako se ne mogu nikako domisliti pravo, zašto je Gjorgiije volio posvetiti *Kristijadu* kardinalu Barberinu nego li kraljici Kristini⁶.

V. Rukopis br. 189. prijepis je rukopisa br. 190., a prepisan je uopće slabo a počesto upravo naopako; tako je n. pr. *stupai stere*

⁵ Na iskinuta prva dva lista bili su samo stihovi 1—80. iz pj. I., na svakoj strani po pet strofa od četiri stiha — po tome na ta dva lista nije nikako moglo biti mjesto još i za posvetu.

⁶ Nagagjanje u „Viencu“ od g. 1891. br. 1. ne čini mi se sada nikako prilično.

VI. 42 prepisano *stupa, i stere; ciude se* VI. 457. čitao je prepisač *uide se* (vide se), koje nema nikakova smisla, kao što nema smisla ni *stoje* VI. 287. u rkp. b. mjesto *svoje* itd. Prema tome nema da-kako rukopis br. 189. one vriednosti, što je ima rukopis br. 190., pa zato sam iz njega pobilježio ponajviše samo one varijante, kojim se potvrguju varijante rukopisa br. 190. Taj stariji rukopis već je i zato znatan, što je izišao iz pera pjesnikova i tako možemo po njemu ispraviti izdanje rimsko od g. 1670.

Izdanje rimsko, isporegjeno s rukopisom br. 190., izilazi za čudo pogrješno. Stari se spisatelji hrvatski često tuže, kako su im knjige pune pogrješaka te se ispričavaju čitaocima moleći ih, da oproste, jer su knjige štampane u tugjini a od ljudi koji ne umiju hrvatski. Nema sumnje, da se prvo izdanje *Kristijade* iz toga uzroka natrunilo mnogim pogrješkama, ali držim, da bi se uz veću pomnju izdavačevu moglo koješta poispraviti i istrijebiti. Kao što prepisavači nijesu pazili na svaku sitnicu, tako nijesu pazili ni izdavači: i jedni i drugi bili su zadovoljni, kad su mogli prirediti djelo, koje će se moći čitati, a za malenkosti, na koje mi danas pazimo, kao da nijesu ni marili pa su se tako uz sitnije pogrješke potkradale i krupne.

Izdanje rimsko puno je i najkrupnijih pogrješaka, koje smetaju te mnoga mjesta ili se ne razumiju nikako ili se razumiju sasvijem krivo. Gdješto je ispravio g. A. Pavić tekst izdanja rimskoga, ali ponajveći dio pogrješaka nije mogao uza sav trud nikako ispraviti.

Još i to treba da napomenem, kako je u izdanju rimskome na mnogo mjesta pridržana prva redakcija rukopisa br. 190. dok su nasuprot gotovo svi ispravci druge redakcije ušli u rukopis br. 189.

VI. Od ispravaka, koje sam čitajući oba rukopisa i poredeći ih s izdanjem, pribilježio, spominjat ēu redovno samo one, koji su znatniji za razumijevanje *Kristijade*, dok nasuprot od ispravaka, koji se tiču ortografije, priopćujem istom pripadom po koji znatniji.

Napose treba da napomenem ovo. Ortografija se u rukopisima razlikuje ponajviše tijem, što rukopis br. 190. piše redovno riječi više na etimologičku i kao stariji njihov izgovor; tako se n. pr. piše u rukopisu br. 190. *obchienomu, gliudski, chiutiah, gliubiasce, svidčba, veliahu, uzvilien, uvriedienieh, uputienia* a u rukopisu br. 190. *opchienomu, gliuzki, chiuchiah, gliubgliasce, sviedogba, vegliahu, uzviglien, uvrigienieh, upuchienia* ali se gdješto nagje i nasuprot zapisano, n. pr. u rukopisu br. 189. *veselie* a u rukopisu br. 190. *veseglie*

Što se bilježenja pojedinih glasova tiče, treba zabilježiti:

1. Glas *c* bilježi se u oba rukopisa slovom *z*, kojim se piše i osobiti sibilant *dz*⁷-*z*, pa kako rukopisno slovo *z* nema nigda vrijednosti našega glasa *z*, trebalo bi riječi: *jezer(o)*, *pozor*, *prozor*, *zora*, *zorni* prema rukopisima pisati *jezer(o)*, *pozor* . . . ; a tako i tugje riječi: *Aziba*, *Azot*, *Gaza*, *Lazar*, *Nazaret*, *Zabulon*, *Zakarija*, *Zakeo* trebalo bi da su pisane *Aziba*, *Azot* . . .

2. Glas *č* bilježi se u oba rukopisa slovom *c* (ili *ci*), n. p. *cegliad*, *ciastit*, a po tome trebalo bi u izdanju da bude zapisano *Feničije I.* 40.

3. Glas *ȝ* bilježi se u oba rukopisa slovom *g*, n. p. *sargbu* . . . a po tome trebalo bi prema rukopisima riječi: *Egipat*, *egipski*, *Gerion*, *giganti*, *Flegetont* . . . pisati upravo *Egipat*, *egipski* . . .

4. Glas *z* bilježi se u rkp. br. 190. redovno osobitim znakom *f*, dok se u rkp. br. 189. piše jednim znakom *s* i glas *s* i glas *z* (izuzevši I. 386, gdje je *iusnieh* ispravljeno u *ia/nieh*), pa bi prema rkp. br. 190. trebalo da bude u izdanju *Izrael*, *Jeruzalem* . . . U početku riječi ne razbira se svagda jasno, je li *f* ili *s*.

5. Glasa *j* u riječima, kao n. pr. što su *svoje*, *koja* . . . redovno ne bilježe rukopisi; ja sam take riječi pisao na današnju.

6. U oba je rukopisa grafička osobina znak *ę* u riječima kao n. pr. što su: *kę*, *svę*, *tę*, mjesto *koje*, *svoje*, *twoje*; tako rkp. br. 190. piše *svę* II. 40 a rkp. br. 189. *suoe* i nasuprot rkp. br. 190. *tuoe* III. 109. a rkp. br. 189. *tuę*. U rkp. br. 190. nagje se kadšto napisano i *suę* . . . mjesto *suoe* ili *sue*.

7. Neobično je u oba rukopisa pisanje *okao* II. 125, *prikao* XXII. 545, *tao* II. 129. itd. mjesto *oko* (prijeđlog), *priko* (priedlog), *to* . . . , a tako se piše redovno i *kao* mj. *ko* (kako).

VIII. Pored ispravaka pribilježio sam i dodatke, kojih ima najviše u drugome dijelu rukopisa br. 190. Ako i nijesu ti dodaci osobito znatni za sam tekst *Kristijade*, a ono su znatni po tome, što iz njih ponešto razbiramo, kako je izragljivao pjesnik svoje djelo i kako se oko njega trudio.

A evo sada redom najprije posveta pa onda ispravci i dodaci⁸.

⁷ Vidi P. Budmani, Dubrovački dijalekat (preštampano iz Rada LXV) na str. 4.

⁸ U izdanju akademičkome imaju ove znatnije štamparske pogrješke, koje su se otele pažnji g. A. Pavića, a treba ih ispraviti: I. 70. čitat *stranah*; XII. 164. č. *zemlę*; ostale u II. 292. VIII. 434; IX. 601; XIII. 347. 569; XIV. 480; XXIII. 362; XXIV. 617. mogu se lako ispaviti. Pogrješke štamparske u izdanju rimskome spominju se među ispravcima.

Posveta iz rukopisa b.

O Kristina, ke svud pjeva
primjena se nebu vjera,
vječna časti svijeh kraljeva,
nova zvijezdo od sjevera!

Isukrstu, božjem sinu, 5
ti po imenu srećno slična,
nad kraljevsku veličinu
kijem si svuda slavna i dična,
zraku imena svjetla tvoga
da odgovore svjetla dila, 10
kraljevsta si sjevernoga
silnu krunu pogrdila,
a to er videć, da u sjeveru,
u komu si porodjena,
kroz neugodnu poluvjeru 15
gospoduje noć paklena,
voljela si sama sebi
bez kraljevstva bit kraljica
neg visokom kralju od nebi
kraljujući nevjernica.

Namjesnika tim božjega
cjeć podane s neba oblasti

vrh svijeh ludi najvišega
nebo i zemla koga časti, 25
s poklonom si srca verna
prid čestite noge pala
i gospostva tva sjeverna
i raskoše nih puštala
ter s pogrdom plemenitom
izgled dala vjekoviti, 30
da je taština vladat svitom
a protivna bogu biti.
S hrabrenosti tač velike,
s ke dostoјna poprav jesи 35
u najslađe da jezike
klikuju se tvoji uresi,
ja poklańam na čas tvoju
slovenske ove moje pjesni,
Isukrstov koje pojut 40
čudni život i uresni.
Tijem, kraljevska djevojčice,
na dar moje trude primi
i gosposko tvoje lice
vedro i blago svrni k nim.

Ispravci i dodaci.

I.

Od s. 1. do 40. isporeguju se s izdanjem samo rkp. b.

1. višni duše] duše sveti. b. 4. napuńivaš] napunivaš b., koje je ja-mačno bilo i u rkp. a. 9. ko s vječnoga] kao s višnega b.

46. društvo] ljudstvo b. 72. utječe] istječe b. 82. za najdraže svoje] *Otprije*: za najdražu svoju a. 120. potrebno] potreba a. b. 123. iz-vaditi] izvidati a. b. 136. štete] *Otprije*: srete a. 176. dobrovoљni] dobrovoљno b. 206. sama] sam a. b. 218. zlata] i zlata a. b. 230. svij] sve b. 254. stječe] *Otprije*: steče b. 276. vele] *Otprije*: mnogo a. 328. umrijet] *Otprije*: na smrt a. 331. kojom] Tako ima a. b. 346. urnebes] *Otprije*: romon a. 351. najvrlij] navrle a. b. 359. neslične] *Otprije*: i slične a. 367. ogňenitijeh] ogňevitijeh b., ispor. II. 446; III. 141. XVIII. 358. (drukčije XIX. 304). 369. crni] *Otprije*: vrli a. 378. neizrečne] neizrečene a. b.; ispor. VIII. 136.

5. božjem] rkp. bosiem, koje bi se moglo čitati i božijem. 12. silnu] rkp. siglnu. 21. božjega] rkp. bosciega, koje bi se moglo čitati i božijega. 31. svitom] rkp. suietom. 34. poprav jesи] rkp. poprav rieti, koje nikako ne može biti ni poradi slika u stihu 36. 41. kraljevska] rkp. kraljevska.

380. noći] tmuši a. b. 393. iz nozdara] i nozdara a. b. 402. *zagragjen u rkp.* a. b. 423. iz čemernijeh ustij]. *Tako je bilo i u rkp.* a. pa *ispravljeno*: na sto gvozden sjede. 424. jedovite] *Otprije*: jadovite a. (koje ima i rkp. b.) pa *ispravljeno*: jadni iz usta. 432. ostavi] ustavi a. b. 447. koji] koje a. b.; koje se veže sa srčbe; *drukčije* g. Pavić. 479. izagna] izagne a. b. 504. jad] *Otprije*: jal a. 505. s smjenstvom] *Bez prijedloga s* a. b. 520. vrhu] vrha a. b.; *ispor.* II. 452. 525. solimskijeh] solinskijeh a. b.; *ispor.* solimski III. 277. 555. smrti] smrtim a. b. 574. i] a a. b.; *ispor.* II. 410. 587. vjetri] *Otprije*: vjetar a. 593. plaše] plake a. b. 594. plate] *U rkp.* a. bilo je *otprije drukčije ali je tako ispravljeno te se ne može pročitati.* 596. harat] za strt b.

II.

2. mislij] mislim a. b.; s je u rkp. a. poslije umetnuto. 9. prezime] prizime a. b. 12. ne djed] djed ne b. 24. sve] svoje a. b. 25. sve] svoje a. b. 28. vrh] svrh b. 51. od danice] od djevice a. b. 52. pogubi] pogrubi a.; u rkp. b. bilo je *otprije kao i u izd.* pa *ispravljeno od druge ruke prema rkp.* a. 53. ni glas, ni čas] ni čas, ni glas b. 69. Kako] Tako a.; kako b. pa *ispravljeno prema rkp.* a. 76. vaļaju] vladaju b. 139. puka od] *U rkp.* a. bilo je *otprije drukčije ali je tako ispravljeno te se ne može pročitati.* 149. Tu] I u a. b. 160. kim] kom b. 200. raňa] rani a. b.; *ispor.* slik. u s. 198. 212. a] i b. 219. zmijenom] mijenom a. b. 224. runo] ruho a. b. 241. tekućijem] tekućnjem b. 278. svojom] tvojom a. b. 330. slavno] stavno a. b. 335. s pravom] s prvom (s parvom) a. b.; *ispor.* II. 416. 337. još] *Otprije*: i sad a. 338. tvoj] *Otprije*: vječni a. 358. malu] *Otprije*: svemu a. 362. neizbrojena] neizbrojna b. 364. uskrsnuta] uskrsnuti b. 372. a] u a. 381. nenadnom] nenadnjom b. 383. lednjem bi se moglo čitati u rkp. a. i lednjem. 457. koje] kojijeh b. 462. smiren] s mirom b. 474. tijela sva] tielo svoe a.; t. sve b. 476. zledi boljući] *Otprije*: zledim bolovahu b. 489. gradi] zgradi b. 496. ki] sei b. 506. s nima] š nima a. b. 557. neizmjernome] nezamjernome b. Poslije s. 560. ima u oba rukopisa 565/568. pa onda 561/564. 584. shara] stara b. 586. obuva] *Otprije*: kruži a.; *ispor.* s. 588. 588. *Otprije*: tanka koža veže i druži a. pa *ispravljeno sa strane najprije*: tanka okruta (jasno se razbiraju prvo slovo i posljednja tri, a čini mi se da se ne može nikako čitati oputa) veže i druži, a onda kao u izd. 619. poglavnijih] poglavnijeh b.

III.

22. dohadjahu] dohodjahu *a. b.* 96. plačna] *Otprije*: bijedna *a.* 132. sva zla] *Otprije*: svoje zlo *a.* 196. prikazivat višnim] prikazivat *b.* višnjem *a. b.*; *mjesto višnem bilo je otprije u rkp. a. nešto drugo pa poslije izradirano.* 201/204. *Otprije je bilo u rkp. a. ovako:*

Teče i snižen na koljena
prid otare kleknu svete
molit čačka (*rkp. chiacka*) oblubljena
i negove prosit svjete.

235. strmoj] strašnoj *b.* 236. zavijevaju] zavijaju *b.* 243. obzira] obzire *a. b.* 261. drage] *Otprije*: čudne *a.* 270. *Otprije*: ku skorijepi, skrši (*i poslije umetnuto*), shara *a.* 272. *Otprije*: ali plahos zlijeh vjetara *a.* 273. neće lijepos] neće ljepota *a.* *pa odmah ispravljenko kao u izd.* 300. nisi] *po rukopisima moglo bi se čitati i ni si.* 312. ruke] muke *b.* 315. uzraste] uzrastje *a. b.* 333/336. *Otprije je bilo u rkp. a. ovako:*

Pun zamjerna svijetla uresa
gledaše se bog gđi zgara
· · · · · od ničesa

zemlju i vode s nebom stvara; u 335. zapisane su prve dvije riječi na radiranome mjestu pa se ne može pročitati, ali druga riječ kao da je jedan. 394. svako] suho *a. b.* 420. svud] svudi *a. b.* 422. gledau se] gledaju se *a. b.* 428. skriju] griju *b.* 430. rajski] *Otprije*: višni *a.* 435. plemen] pleme *a. b.* 437. najposlije] koi poslie *b.* 441. obkružen] obkrugnien *b.* 443. sebi] k sebi *b.* 349/450. *Tako je bilo i u rkp. a. pa poslije ispravljenko:*

samo u jedno, reče, voće
cić najesti da ne tiče.

468. zaprijećenu] *Otprije*: zabraćenu *a. b.* 498. ku] ki *a. b.* 499. tašte i scijene] *U rkp. b. bez i.* 619. obzira] ozira *a. b.*

IV.

30. vidje stati] *Tako je bilo otprije i u rkp. a. pa ispravljenko*: stati očuti, *a prema tome je u rkp. b.* Isukrsta stati očuti. 32. Prema s. 30 bilo je u rkp. *a.* *otprije kao u izd. pa ispravljenko*: s ňom i s pukom svijem uputi, *koje je i u b.* (š ňom *mj.* s ňom). 90. bliješte] *Otprije*: slijepi *a.* 130. *Tako je bilo i u rkp. a. pa je ispravljenko*: i u pameti i u tilu, *koje ima i rkp. b.; ispor. s.* 132. 132. *Tako je bilo i u rkp. a. pa je ispravljenko*: za podnijeti smrt nemilu, *koje ima i rkp. b.; ispor. s.* 130. 170. tvrde glave] *tvrdoglave a. b.* 181. zdrži]

zdrže b. 210. drže] *Tako je bilo u rkp. a. pa ispravljeno:* ištu, koje ima i rkp. b. 222. družba] družbo a. b. 268. na nesvijesne] na nečisti b. 315. podniženjem] poniženjem b. 316. skrovno] skrušno b. 317. snižnom] snižnu b. 415. ovoga] ovega a. b. 422. svak će] sva će (svachie) a. b. 442. izvrši] svrši b. 515. ne će] ni će (nichie, koje može biti i mjesto nit će) a. b. 521. ovezijeme] ovezijem a. b. 556. ostaju] ostanu b. 571. pakjene] pakljene a. b. 614. i u ljudskoj] i u lückoga a. b.

V.

34. ponosna] prostorna b. 70. dusi a. b. kao u akad. izd. 83. poludnijeh] poludnjih a. b. 84. bježi] bježe a. b. 148. stupaje] stupaja a. b. 194. himbestva] himbenstva a. b.; ispor. IV. 206. 231. *U rkp. a. otprije:* od pohrane on pjeneze a. 257. Jora] Jorè a.; iere b. 270. dopustuješ] dopuštuješ a. b. 329. razdežen] raždežen b. 359. brojeći se] brojući se a. b. 381. Što je život] Što ti je život a. b. 395. kako] kakve a. b. 427. razgojene] razgorjene a. b. 454. kom] kim a. b. 463. oprijeti] oprijet a. b. 474. ista] iza a. b. 483. obzira] ozira a. b. 486/488. *Otprije je bilo u rkp. a. kao u izd. pa ispravljeno:*

prid svijem vijećem neg na noge
usta očito i odkri se
kroz moguće sej razloge;

tako ima i rkp. b. već što se mjesto usta čita vika 546. ka] koi a. b. 565. u ovemu] u ovem a. b. 595. s tvrdoglavstvom] s tvrdoglavstva a. b. 618. strašan] snažan a. b. 628. štetna] strena a. b. 656. stegnu] i stegnu a. b. 683. neizbrojeno] *Otprije:* neizrečeno b. 688. s grešnicij] s grešnicim a. b. 770. ka ga] kao ga a. b. 810. oholo] okolo a.; u rkp. b. moglo bi se čitati i oholo.

VI.

3. ku sva] *Otprije:* koju a. 4. častim] časti b. 7. o svakdaňih] o svakdanieh b. o svakdagnieh a. 58. svaki] svak b. 62. tvrdijem] tvrdam a. b. 70. malo maňi] malomaň a. b. 82. junaškom] junačkom a. b. 141. ču] će a. b. 143. oči] tako a. b. 183. Sabe] tako a. b. 186. Rafea] tako a. b. 192. Hipal Ispa a. b. 197. s mnogijem gradovima] s mnogo gradova a. pa ispravljeno kao u izd. (s mnozijem mj. s mnogijem); ispor. s. 199. 198. puk] put b. 199. morskijem valovima] *Otprije:* morskijeh od valova a.; ispor. s. 197. 225. mlado] *Otprije:* slavno a. 237. Istom] Ištrom a. b. 263. Antedon] Antenor

b. 264. Egipta] Egita a. b. 273. Sigor] Segor a. b. 296. prorasla] porasla a. b. 310. ludi] Otprije bijaše kao u izd. pa ispravljeno: gradjan a. koje ima i u rkp. b. 311/312. Otprije bijaše u rkp. a. kao i u izd. pa ispravljeno:

da im vid oči ne ugrabi
srđba gnevnijeh od anđela,

prema kojemu ima i rkp. b. 314. trjeskovim] treskovim a. b. 329. Putnici uzu] Putnici ju a. b. 340. utmastu] tmastu a. b. 345. scijenio] cijenio a. b. 362. Judinijem] prednjem b. 366. sitkemski] sikemski a. b. 367. štetnu] sjetnu b. (scetnu a.). 372. s uzdisane] Otprije bijaše u rkp. a. pa ispravljeno dva puta: drugom kao u izd., a kako je prvom ispravljeno, ne može se razabrati. 387. uvrijednijeh] uvrijedjenijeh a; uvrijeđenijeh b. 389. istom] ištom a. b. 419. Sare i Moloda] tako u oba rukopisa. 420. Siceleg] Siveleg a. b. 429/432. U rkp. a. bijaše otprije:

Ponositi nih gradovi
Remnon, Ain i Atar druže,
urešeni kijeh brjegovi
čestijem lozjem milo kruže.

430. Ain] Air b. 443. i Isakare] bez i a. b. 465. Enad] Tako u oba rukopisa. 479. s tobome] sobome a. 480. Remeta] Rameta a. b. kao i u rim. izd. 493. luto] luta a. b. 495. svižd] zvižd (sviscd) a. zvizd (svisd) b. 505/508. U rkp. a. otprije:

Isukrsta pod prilikom
hoće hinit silnik hudi,
da je došao s mnogom dikom
da krivine ludske sudi.

535. Betag] Tako u oba rukopisa. 535. i Ama] Ama a. b. 549. grabšam] grabsam a. b. 573. Naftali] Neftali a. b. 576. zgrade] grade b. 601. neizmjerna] neizmerna a. b. 605. Betsaida] Betsaide a. b. 645. nihova] negova b. 649. Nefeka] Tako u oba rukopisa. 652. neizbrojena] neizbrojna b. 661. Mačeda] Tako u oba rukopisa. 682. U rkp. a. bilo je otprije: ko se i negda jur sastaše. 697. Gola i Ramos] Gola i Ramot a. b. 702. oštru] ostru a. b. 707. oštrijem] ostrijem a. b. 708. lovne] Tako u oba rukopisa. 710. Bosori] Bosiri a. 716. nive] Otprije: luge a. 716. pritile] pretile a. b. 720. samostati] samostoti a. b.; ispor. VII. 88. 722. Asirote] Aserote b. 725. Kojijeh] Kojijem b. 752. ima ljepše grade] ljepše ima grade a. b. 758. Jerafile] Tako u oba rukopisa, ali u rkp. a. ispavljeno je na mjestu gdje je r. 765. Samare] Tako u oba rukopisa. 786. Emen] Jemen b. 788. Mjesto

uzrastjeli bilo je otprije u rkp. a. drukčije, ali se ne može pročitati.
798/799. U rkp. a. bilo je otprije:

kojoj leži posrid krila
lijepa Rakel ukopana.

799. lijepa] lijepo b. 823. djelim] djelom b. 825. kakovoj će] kako
će b.

VII.

43. U rkp. a. bilo je otprije: tere sa mnom družbu inu. 85. i 87.
Posljednje su rijeći u rkp. a. izradirane pa onda napisano kao u izd.
88. samostati] samostoti a. (samo stoti b.); ispor. VII. 720. 109.
bješe s perivoja] Otprije: bješe iz rusaga a. 111. U rkp. a. bilo je otprije:
s vrijednom družbom roda draga. 114. s pomniom] s kopniom
b. 118. udiraše] udaraše b. 120. skadnijem] slatkijem b. 127. nebu] Otprije:
Bogu a. 131. tu] tuj b. 133. velijahu] veliahu a. vegliahu
b. 137. Svjetlji] svjetli (svietgli) a. b. 156. gori] zori a. b. 159.
obhodi] ohodi b. 176. ki sve] koji b. 203. U rkp. a. bilo je otprije:
s ljubjenjem se učenicim. 225. ali da sve] alie dae sve a.; tako i u
rkp. b. pa alie ispravljeno u ali. 269. tiha i plaha] silna i plaha a.
b. 281. U rkp. a. bilo je otprije: vidio bi, gdino tope. 300. blago-
darno] Otprije: s blagodarstvom a. 301. slušaš] Otprije: čuješ a.
311. žedu] želu b. 324. solimskoga] solinskoga b.; ispor. I. 525. 333.
Čin] Čim a. b. 333. s pomnijem] s pomníjem b. 351. odkle] odkli a. b.
357. U to] U toj a. b. 357. nekiseli] nekisjeli a. b. 377. prikazana]
U rkp. a. bilo je iznajprije drukčije, ali se ne može znati šta, jer je
izradirano, pa onda redom ispravljeno ovako: prikazana, posvećena,
poklonjena pa opet prikazana. 382. prisvećeno] prikazano a., pa ispra-
vljeno: učinjeno, koje ima i rkp. b. 389. blagijem] blazijem a. b. 390.
U rkp. a. bilo je otprije: porod kralja (ispravljeno: čačka) nebeskoga.
399. u svakdaňoj] u svakdašnjoj b. 408. stvori se] tvori se a. b.
415. zastre] zastrije a. b. 416. svuče] smeće b. 436. do mala] do
malo a. b. 488. za griješenje] Otprije: za spasenje a. 538. svijest]
svijes a. b. 560. toli grube] Otprije: prike i grube a. 561. Otkrij]
odkri a. b. 621. zatajit] zatajat a. b. 640. i grada van] i iz grada
b. 716. pot] Otprije: znoj a.

VIII.

37. gňeva] gňiva a. b. 57. skripně] škripně b.; ispor. XIV. 680;
XVII. 40; XIX. 637. 66. gňevna] gňivna a. b. 73. u templo] u
templu a. b. 77. sada] sade a. b. 82. nisu] nijesu a. b. 98. izljetje]

izletje a. b. izljetje u izd. rim. bit će štamparska pogrješka. 105. pastiri] pastijeri a. b. 122. U rkp. b. bilo je iznajprije: mlados koja Judu druži. 136. neizrečnoj] neizrečenoj a. b.; ispor. I. 378. 144. obkruži] okruži b. 146. pastijera] tako u oba rukopisa. 162. drže] drpe a. b. 165. svi s omrazom] s nedostojnom svi... a. pa odmah ispravljeno kao u izd. 172. pinez] pjenez a. b. 222. vrijeme] brijeme a. b. 239/240. U rkp a. bilo je otprije:

vlas nihova da me ugrabi
iz nokata vragi klete (*sic!*!).

248. U rkp. a. iznad pridat zapisano je prgnut pa opet izbrisano. 275. nih ga] nega b. 280. strana] Otprije: mjesta a. 361/364. U rkp. a. bilo je otprije:

Jur skup kletih (ispravljeno: silnijeh) ljudi
bivši boga zlo (ispravljeno: putem) potezo
s mnogom vikom u grad (ispravljeno: ter u) hudi
Jerusalem bješe (ispravljeno: noéno) ulezo

pa precrtano i sa strane ispravljeno:

Bivši jur skup kletijeh ljudi
Boga putem ispotezo —

a onda zapisano kao u izd. 433. Ne htje] Ne ktje a. b. 473. i razborom] i s razborom a. b. 478. drazi] druzi a. b. 495. luski] ljudski a. ludcki b. 499. odkrij] odkri a. b. 526. U rkp. a. bilo je otprije: glava kletijeh redovnika, pa sa strane od druge ruke ispravljeno kao u izd. 550. vratima] vratijema a. b. 562. scijeneć] cijeneć a. b. 572. tešku] teškom a. b. 590. istu] Otprije: prijeku a. 604. proklinati] priklinati a. b. 605. kućna] Otprije: pomniva a. 618. riči] tako u oba rukopisa. 668. u gospostvu (gospodstvu a.) bješe prvi] tako bijaše otprije u rkp. a. pa ispravljeno: brojaše se vlastim prvi, koje ima i u rkp. b. 669/672. U rkp. a. bilo je otprije kao i u izdanju pa onda ispravljeno ovako:

Car veliki Tiberio
tad rimskoga svega svijeta
bješe u mjesto sve stavio
onoj strani sudcem nega.

koje ima i u rkp. b. 679. djelim] djelom b. 689. lipa] tako u oba rukopisa. 716. nahode] snahode a. b. 721. U rkp. a. bilo je otprije: od koje si kuće i stana. 733. svita] Tako u oba rukopisa. 754. utoli] utoli a. b., koje treba čitati u toli.

43/44. *U rkp. a. bilo je otprije:*

lubjenoga mešta prava

ki . . . (ne može se pročitati, tako je zamrčeno) toli prijeko.

62/64. *U rkp.. a. bilo je otprije:*

bogu lubjen mladac hrli
ter žalostan starca blijeda
u dreselju gorkom grli.

95. odkrijmo] odkrimo a. b. 118. druzi] dusi b. 147. ne cvijeli] tako u rkp. a.; cvili b. 165. pred] prid a. b. 169. znani] tako u oba rukopisa. 182. *U rkp. a. bilo je otprije:* zloće od nijedne ka nije stidna. 197. bezbožno] bezočno a. b. 214. blag] blago b. 230. višnjem] viscgniem a. b., koje bi se moglo čitati i višnjem. 248. *U rkp. a. bilo je otprije:* mnozi od nega mnoga (ispavljeno: poju i) vele. 251. čovika] tako u oba rukopisa. 278. pošavta] pošapta b. 288. kliče] tako je bilo otprije u rkp. a. pa ispravljeno: poče, koje ima i u rkp. b. 327. kripsonima] kripsonijema a. b. 335. ki kraše moguće] kraje ki moguće a. b. 387. čestit porod] kći jedihna a. pa ispravljeno najprije: rod najdraži, a onda kao u izd. 391. u noći] u noć b. 424. ktijaše] cknjaše (zkniasce) a. sknjaše (skniasce) b. 435. lipa] tako u oba rukopisa. 444. strane] s' strane a. b. 469. U němu] U něm a. b. 491. obteko je] obuko je b. (u rkp. a. crnilo je tako probilo papir te se ne može razabrat, je li obteko ili obuko). 511. iz lica] i s lica a. b. 532. nitkom] nitkomu a. b. 535. ki ti je] ki mi je b. 593. vrime] tako u oba rukopisa. 611. od združenja] od druženja b. (u rkp. a. čini se da je dopisano sprijed z, a otprije da je bilo kao u rkp. b. 616. obćina] Otprije: družba a. 624. otrunit] Otprije: ockvrnit a. 628. od zapada] iz zapada a. b. 642. bludi] bljudi a. b. 662. da ja združen] da sadružen b. 674. naše vjere] na sve vjere b. (u rkp. a. kao u izd., ali je tako napisano da nepomnjiiv pisar može čitati i na sve).

15. zlatne zrake] zrake zlatne b. 29. Ah] A a. b. 40. pozlatja ju] pozlati ju (poslatiu) a. b. 74. s blagiem] s blazijem a. b. 147. ah] a a. b. 149. ah] a a. b. 166. prozore] prostore a. b. 250. bez otrovna] bez otrune a. b. 300. doletjelo] priletjelo b. 303. svijuhi] sviehi a. b. 365. ná] nje b. 397. kojijem] kojijeh b. 418. prijeke] prike a. b. 466. ko] kad a. b. 487. neprave] neznane b. 497. gorućom] goruštom a. b. 505. Ovo je] ova je b., a tako će biti i u rkp.

a. 538. proljetnoga] prolitnoga a. b. 543. ko ti kazah] kao ti od-krih a. pa odkrih *ispravljeno* kao u izd. 547. krunu] tako u oba rukopisa. 597. vike] tako u oba rukopisa. 611. snižna] tako u oba rukopisa. 637. Ubozijeme] Ubozijema a. b. 641. Najposlije] A naj-poslije b.

XI.

1. ovo] ono a. b. 13. I u] tako u oba rukopisa. 40. vidjeli] tako u oba rukopisa, ali u s. 781. vidjele. 51. u dne i noći] u dne, u noći a. b. 67. nōm] nōm a. b. (kolijepku b.). 68. ki vam] ki k vam a. b. 73. Ah] A a. b. 106. rastvora] rastrova a. b. 118. ni] ne a. b. 119. vidim] viđu b. 135. sve] sveđ a. b. 168. doć se i mi] doći se i mi a. b. 184. skupni] skupno a. b. 200. s bijelim] s bije-lijem a. b. 215. zadosknio] *U rkp. a. ispravila druga ruka:* zado-cknio (zadočnio b.). 220. *Otprije je bilo u rkp. a. i oko nega kratku strehu.* 262. vidim] *Tako je bilo otprije u rkp. a. pa ispravljeno:* spazim (u b. kao u izd.) 284. draži od sunca] *Otprije:* neizrečeni a. 294. ponosito] pronosito a. b. 296. prozor] prozor a. b. 309. kako da svom] kao da svomu a. b. 335. božanstvenijeh] *Otprije:* neizre-čenijeh a. 341. krama] *Otprtje:* dvora a. 361. Ovčjom] ovciom a. b., koje bi se moglo čitati i ovčom. 379. *Otprije je bilo u rkp. a.* dičnoj majci božanstvenoj. 391. zamjerna] zamjerne a. b. 428. na-rodil] porodio a. b. 432. s majkom djevom] *Otprije:* zajedno s djevom a. 529. čoviku] tako u rkp. a. 535. čistim] čistijem a. b. 573. i osobom] i sobom a. b. 606. sakrivio] *Otprije:* sagriješio b. 643. drži] *Otprije:* noseć a. pa *ispravljeno* u držeć, koje ima u rkp. b. 653. ka] ko a. b. 667. krv] krvim a. b. 687. godiš] *Otprije:* ljeta a. 704. vječno] vječne a. b. 720. nebesima] *Otprije:* bogu svomu a. 722. da] kad a. ko b. 723. što] *Otprije je bilo u oba rukopisa drukčije, ali se ne može pročitati.* 731. poć će] pochie a. b. 749. slidi] slijedi a. b. 764. slatka] sladka a. 781. vidjeli] vidjele a. b.; vidi s. 40. 795. svijeta] svita a. b. 799. kijem li hvalam] bez li b. 805. israelskoga] izvrsnoga b. 818. smućenijema] smuchieniema a. b. 819. zlata] slavna b. 840. luto] *Otprije:* grozno b.

XII.

7. toprv] stoprv b. 8. nazbil] zazbil b. 40. put žudjeni] *Otprije:* stup ogňeni a. 50. veliki] *Otprije:* poznani a. ispor. s. 52. 52. priki] *Otprije:* izbrani a.; ispor. s. 50. 66. prike] *Tako u oba rukopisa.* 122. nōm] nōmi a. b. 142. neizmernom] neizmjernom a. b. 162.

*

s vernom] s vjernom a. b. 170. božije veličine] *Otprije*: božiju veličinu a.; *ispor.* s. 172. 172. *U rkp. a. bilo je otprije*: u rodjenu kraljevinu; *ispor.* s. 170. 197. š ním] *Tako je otprije bilo i u rkp. b. pa ispravljeno*: š nóm. 212. obrnuti] *Tako u oba rukopisa*. 214. na obrazih] na obrazu joj a. b. 246. obilnina] *Tako u oba rukopisa*. 294. proljetje] *Otprije*: prolijte a. 300. kega] koga a. b. 309. stran puta] stranputa a. stramputa b. 310. po mjestu] *Otprije*: po onemu a. bolari] bojari a. b. 328. skutu] *Tako u oba rukopisa*. 358. Menfi] Memfi a. b. 395. i huka] bez i a. b. 410. neizbrojna] neizbrojena a. b. 412. bridak] bridki b. 428. sveta] kleta a. b. 452. níemu] *Tako u oba rukopisa, koje će biti zapisano mjesto níemu*. 472. gdi mu ki mu a. b. 478. nebeskime] *Tako u oba rukopisa*. 489. zlaćenijeh] slachenieh a. b. 567. s molbami] s molbam a. b. 587. da] *Otprije*: gdi a. 615. pravu srcu] prava srca a. b. 618. priprosnima] priproxima a. b. 619. zene] zene a. 630 ljeti] ljeta (lietà) a. b. 641. mołah mu se mnokrat] *Tako je bilo i u rkp. a., pa je ispravljeno*: većekrat ga mołah, koje ima i rkp. b. 648. tvrđe] *Otprije*: gore a. 677. Polovicom] Polovicu b. 701. svijesti] svijestim a. b. 718. tom] čim a. b. 729. Poroda mi] *Otprije*: Rodjenja mi a.

XIII.

53. s tijem] bez s a. b. 99. lijeposti] *Tako je bilo i u rkp. a. pa je ispravljeno*: ljepote, koje ima i rkp. b. 142. sunca] sunce b. 142. obtiče] obtječe a. b.; *ispor.* s. 144. 144. rastiće] rastječe a. b.; *ispor.* s. 142. 166. razdijene] razdijeljene a. razdijeljene b. 173. velik] veći b. 175. što ikeh] scstoijeh a. scstoieh b. 192. nihovo] negovoj b. 201. čovika] *Tako u oba rukopisa*. 205. I krunu mu] Stvorenju mu a. b. 218. naresene] naštene a. b. 273/274. *Otprije je bilo u rkp. a.:*

Bogu zlobe u mrzeće
tad se omrsi zemļa huda.

311. toga] tega a. b. 389. obstriše] obstriješ a. b. 368. zvan] sam b. 397. *Otprije je bilo u rkp. a.:* kao čestiti vijek doći će. 437. li] li a.; tako i u rkp. b. pa ispravljeno kao u rimskom izd. 453. vijeka] *Tako u oba rukopisa*. 464. grihe] *Tako u oba rukopisa*. 488. pravednoga] rečenoga a. b. 494. hrli] *Tako je bilo otprije i u rkp. a., pa ispravljeno*: hrlo, koje ima i rkp. b. 498. steže] *U rkp. a. kao da je bilo steže, pa je ispravljeno u sveže, koje ima i rkp. b.* 538. dubrave] *Otprije*: dubrava a.; *ispor.* s. 538. 540. luški] luscki a. sladki b. 540. trave] *Otprije*: trava a.; *ispor.* s. 538.; u rkp. b. trava, prem-

da je u s. 538. dubrave. 545. planine] *Otprije*: goleti a. 595. neg po zemli] Tako je bilo *otprije* u rkp. a. pa *ispravljeno*: neg okolo, koje ima i rkp. b. 583 ere] eto a. b. 587. kruni] *Otprije*: kraju a. 613. kogod] tkogod a. b. 615. hladenac] kladenac a. b. 638. podizaš] Tako u oba rukopisa; na] nad a. b. 646. stvorom] s djelom a. pa *ispravljeno*: s tvorom (stvorom b.). 650. djelom] *Otprije*: činom a. 707. jaganca] jagačica a. b.

XIV.

2. ne mneć] ne mleć b. 36. od velike] *Otprije*: od bogate a. 40. vuhvenstva] vuhvenstvo a. b. (ali kao da je u rkp. a. bilo *otprije vuhvenstva*) 71. nimijeh] nijemijeh a. b. 75. stražit] tražit a. b. 80. priteče] pritječe a. b. 81. Alfeov] Alfeo b. 87. U oba je rukopisa zapisano ovako: tako na rod i na imanje. 89. mnozijeh] *Otprije*: naše a. 97. carenik] carinik a. b. 99. Bartolomeo] Bartolmeo a. b. 102. ucvili] ucvijeli a. b. 125. Zlamena] Zlamenja a. b.; zlamena u izd. rim. bit će štamparska pogreška. 157. nezdravih] nezdravijeh a. b. 177. pustitéu] pustitchu a. pustichiu b. 177. ustresla] uzresla a. b. zgodi] zgodje a. b.; zgodi u izd. rim. bit će štamparska pogreška. 247. pripeko] Tako u oba rukopisa. 252. plačući] *Otprije* je bilo u rkp. a. drukčije ali se ne može čitati. 258. uporedu] uporeda b.; za rkp. a. ne može se odrediti, je li bilo *otprije* uporedu ili uporeda. 258. civilijahu] plakahu a. pa *ispravljeno*: zviliahu. 330. čim] čijem a. b. 336. da jestojsku] *Otprije*: da u ňem hranu a. 340. ka bi gladne ňih] *Otprije*: ka bi ňihov glad a. 341/344. *Otprije* je bilo u rkp. a.:

Čim se stoga luto jadi
s Isukrstom družba izbrana,
odkuda će toj čeljadi
potrebna će (sic!) nać se hrana.

368. suncom] suncim a. b. 386. zapovjede] zapovidje a. b.; zapovjede u izd. rim. bit će štamparska pogreška. 387. brojne] brojena a. b. 390. Zagragjeno u oba rukopisa. 394. Zagragjeno u oba rukopisa. 426. problidje] problijedje a. b. 449/450. U rkp. a. ne može se razabrati što je *otprije* bilo. 456. plavim] valim a. b. 487. uslobodi] oslobodi b.; tako kao da je imao *otprije* i rkp. a. 520. strane] s' strane a. 522. ňemu] ňima a. b. 527. nać ćeš] nachiesc a. b. 528. smiriti] *Otprije*: platiti a. 531. žudjeni] žuđeni a. b. 547. ka] koji b. 558. ko pravedni bog] *Otprije*: ko nebeska moć a. 564. ňemu] *Otprije*: ňima a. 567. U rkp. a. bilo je *otprije*: ogňeniti trijes pogubi. 590.

Zagragjeno u oba rukopisa. 596. u] *Otprije*: kroz a. 600. doma bijegom] *Otprije*: svoje u kuće a. 612. o] u a. b. 660. oblahša] oblakša a. b. 680. skripnū] škripnū b.; *ispor.* VIII. 57; XVII. 40; XIX. 637. 749. š nime] š nime a. b. 751. Ovo... ovo je ...) Ovo je ... ovo ... a.

XV.

23. jazni] jaza a. b. 65. vijek] vik a. b. 99. malo jes] malos jes a. b. 13. tila] tijela a. b. 148. teške od zledi] teškoj u zledi b. 158. tijela] ruha a. b. 194. znamen] *Tako u oba rukopisa.* 204. s oči] iz oči a. b. 222. s necijenome] s nescijenome a. b. 239. tančac] tanac a. b. 248. poletjeti] *Otprije*: zaletjeti a. b. 255. sve] svoje a. 276. slići] flizi a., koje treba čitati zlici. 306. scijeneć] cijeneć b. 310. iz ogriena skoči] *Otprije*: ogrienenoga dođe iz a. 326. tej] sej a. b. 333. himbe] *Otprije*: varke a. 334. strene] *Otprije*: tašte a. 338. pana] bana b. Pana a. 350. smione] Što je bilo otprije u rk. a., ne može se pročitati. 361. vječnoga] *Otprije*: višnega a. 373. Ovomu] Ovemu a. b. 387. neizmjerno] neizmjereno a. b. 418. ružno] tužno a. b. 476. nemili taj grad] *Otprije*: nemilu čelad a. 478. nadhodijaše] nahodiasce a. b. 494. čelad] *Otprije*: vrsta a. pa ispravljeno prvom: mnoštvo, a drugom kao u izd. 495. da zločincim] da s' zločincim a. b. 507. ljudstvu] *Otprije*: mnoštvu a. 528. u] uz a. b. 529. blude] bljude (bliude) a. b. 533. zdravu] zdrava a. b. 542. drobna] dobra b. 547. nej nih a. b. 551. Siker] Sikar a. b. 572. sred] *Otprije*: vrh a. 574. š nime] š nom a. b. 579. želu] žeđu a. b., ali u rkp. a. kao da je bilo otprije drukčije. 590. sakriveni] sakrivene b. 605. mlađahni] mlađahni a.; *ispor.* s. 662. 611. ruku] *Otprije*: glavu a. 616. varke] i varke a. b. 618. vir] vrh b. 641. bjesmo] bjehmo a. b. 662. mlađahno] mlađano a.; *ispor.* s. 605. 688. hljepjenu] hlepjenu a. b.; hljepjenu u izd. rim. bit će štamparka pogrješka. 703. s] iz a. b. 739. otole] odtole a. b. 742. lasno] časno b.

XVI.

33. učeći] ucechi a. b. 36. primat] primit b. 73. upazih] *Otprije*: vidjeh a. 75. zamjernu] *Otprije*: raisku a. 85. paček] pače a. 91. š nime ... zavezana] š nim ... favesana (koje će se čitati kao što je u izd.) a. 99. rodnjeh] rodjenijeh a. b. 104. ludi] ljudijeh a. ludeh b. 137. a isred] ali sred b. 179. kijeh] nih b. 184. naslednika] nasljednika a. b. 251. mrzit] mrzjet a. b. 254. taj se ugodan] *Otprije*:

ugodan se a. 270. dragi] drazi a. b. 278. cavit] capti b. 291. lu-bež[livo] lubež[live] a. b. 307. zavadam] zavadah a. b. 335. on pri-teški] *Otprije*: on na vođu a. 348. smrtna boles] *Otprije*: prika nemoć a. 352. tigre, lave] *Otprije*: lave, tigre a. 355. prikloni] pokloni b. 366. s skotom] s' kotom b., skotom a., koje kao da ne će biti s kotom, jer rkp. a. prijedlog s piše redovno s'. 369. ņe] Nu b., tako u rkp. a., već što je otprije bilo drukčije (ali?), koje se ne može znati, budući da je izradirano. 373. svijet] svijeh b. 387. lažeće] ležeće a. b. 389. jedjenja] jedenja b. 401. zavidos] navidos b. 440. nimi] nome b. 442. hodom pospješnime] s hodom pravednime b. 444. žela] žedju a. 453. višne] *Otprije* je bilo u rkp. a. drukčije ali ne može se pročitati. 465. Višni] *Otprije*: O naš a. 481. ke] ka a. b. 502. za-metenijem redom] *Otprije*: sa smetenijem kolim a. 503. skorjepjene] skoripjene a. b. 552. raznoseći] razmećući b. 582. udijeli] udili a. b. 607. obični] obilni a. b. 615. kraljestva] kraljevstva a.

XVII.

36. vazima] uzima b. 40. skripi] škripi b.; ispor. XIX. 637. i VIII. 57; XIV. 680. 59. čemerna] *Otprije*: priteška a. 69. U rkp. a. bilo je otprije: platu djela pakljenoga. 71. stvorca od svijeta] *Otprije*: stvorca svoga a. 106. s nemilijem] s nemilijom a. b. 141. odilim] Tako u oba rukopisa. 147. oblaci] Tako u oba rukopisa. 176. istirat] Tako u oba rukopisa. 180. ni ti] miso b. 186. li] si b. 188. staros] *Otprije*: mlados a. 199. hudu] *Otprije*: bolnu a. 206. izdavnoga] izdanoga a. b. 216. vodi] vode b. 233. čijem] čim a. b. 263. plaćaj] plaćat b. 296. U oba rukopisa: žamornijema glasim tvore. 317. hotjeh] hoteć b. 327. čoviku] Tako u oba rukopisa. 343 i vladaocu] i k vladaocu a. b. 354. od meštara] od meštana a. (mještani 513.) od mještana b. 362. Zagragjeno u oba rukopisa. 366. neizbrojne] neizbrojene a. b. 375. smije svudi] smije i sudi a. b. 387. crkve] crkvu a. b. 439. diže i tjera] *Otprije*: i satira a. 494. kraljestva] kraljevstva a. 537. k Jerudu] k Irudu b. (ispor. s. 623). 541. Tezijem putom] *Otprije*: s tijem poslanjem a., pa ispravljeno prvom: Tezijem djelom, a drugom kao u izd. 546. nabunjena] *Otprije* je bilo u rkp. a. drukčije, ali se ne može čitati. 553/556. *Otprije* je bilo u rkp. a.

Zlamenita i velika
on ņegova čujuć djela,
kijem se bješe svakolika
zemla (ne može se čitati, što je bilo ispod evrenska) proslavila.
574. pogledat se ne dostoјi] pogledati ne dostoji a. b. 900. mučećiji]

mučecij a. b. 621. onoga] ovega a. b. 623. Irud] Jerud a. b., (ispor. s. 537; XVIII. 49.). 640. uzavši] uzamši a. b. 649. Čijem] Čim a. b. 654. pomrčio] pomarcio a. b., koje se može čitati i pomrčo. 658. vječno] Otprije: rajska a.

XVIII.

35. nago] naglo a. b. 49. Irud] Jerud a. b. (ispor. XVII. 537.). 56. zadjet] sudit b. 73/76. U rkp. a. bilo je otprije drukčije, ali se ne može čitati. 96. neizrečenu] i neizrečnu b. 97. sjadi] jadi b.; u rkp. a., koliko se može čitati jer je ispravljeno, ne će biti sjadi nego jadi. 115. žeje] žeđe a. 135. hudobni] Otprije: nemili (?) a. 136. lupajući] Otprije: s udorcima a. 139. tvrdil] trudni b. 139. nesmiljene] Otprije: neizrečene a. 181. Sve mu tijelo bješe] sve mu bješe tijelo b.; u rkp. a. ne može se čitati kako je otprije bilo. 197. vedhu] vedku a. 230. i ostale] i sve ostale a. b. 248. udara] udira b. 264. ni-jednjem] jednjem (iedniem) a. b. 293. naše] na se a. b.; ispor. s. 295. 295. spravlaše] spravla ţse a. b.; ispor. s. 293. 355. Otprije je bilo u rkp. a. mjesto razbor drugo, ali se ne može čitati. 358. og-ňenita] ogňevita b.; ispor. I. 367. 371. tih] Otprije: drag (?) a. 373. ovi] oni a. b. 397. ovoga] toga b. 415. ustave] ostave b. 442. zima ſemu] ſemu zima a. b. 469. iz nenade] Tako u oba rukopisa. 505. svijeta] s' svijeta a. b. 484. satiriše] satariše a. b. 607. s mu-kom, kojom] s mukam, kojijem a. b. 612. nad] na a. 617/620. Otprije je bilo u rkp. a. :

Tu se ſemu podniženi
ko božanstvu poklanjam
i u velikoj otdad ţcjeni
dostojnu mu čas davamo.

710. vapjet] vapid a. b.

XIX.

37. andeoski] andělski a. b. 49. više] veći a. ispravljeno viši, koje ima i rkp. b. 51. veće] Tako je bilo otprije u rkp. a., pa ispravljeno: više, koje ima i rkp. b. 52. bliže] bliži a. b. 96. svi] sve a. b. 111. teška] Otprije: ţuta a. 113. Kako] Nu ko b. 116. silne] Otprije: teške a. 117. jadne] Otprije kao da je bilo trudne a. 130. te] sej a. b. 138. sinovijeh] sinovgnieh (mj. sinovglieh?) a. 167. svjetlosti] svitlosti a. b. 197. očuti] ēuti a. b. 229. ke] ki a. b. 234. kopjema] kopjima (kopijma) a. b. 260. a ne u jednak] a u nejednak a. b. 304. ogňeniti] ogňeni b. 325. a to ere] a to jere

(a toj ere?) a. b. 234. stijezim] trijesim b. 339. nespoznana] nepoznana b. 342. kraljevine rajske] *Otprije*: nebeskoga grada a. 347. udjelana] udjeljana a. b. 418. dvorkinica] *Otprije je bilo u rkp.* a. drukčije, ali se ne može pročitati. 425. me] moje a. 450. nije] mine a. b. 473. vas saj] vasai a. b. 637. skripi škripi b. scripi a.: *ispor.* XVII. 40. i VIII. 57. XIV. 680. 649. evrinskijem] evrijenskim a. 714. mañijem] s mañijem a. b.

XX.

25. jadovna] *Otprije kao da je bilo skončana* a. 26. prame on čas] *Otprije*: zlatne prame a. 38. plača prijeka] plača prika a. (ali: lijeka 40). 44. teče i srne] srne i teče a.; *otprije je bilo hodi* m. teče. 58. sve] svoje a. 63. stupe] stope a. b. 65. poznanime] poznanjeme a. b. 67. bolesnime] bolesnijeme a. b. 100. svom] s' svom a. b. 102. zakrile] *Po rkp.* a. *kao da je sakrile.* 103. jadnijem] s jadnijem a. b. 107. trup] stup a. b. 137. tej] sej a. b. 170. svijem] svojijem a. b. 193. Za tijem] *Otprije*: tere a. 227. svrća] svraća a. b. 293. Časti] Česti a. b. 296. doslige] dosle a. b. 320. uzeo] oteo a. b. 351. smrtnijeh] *Otprije*: lutijeh a. 355. me] moje a. 359. zamirite] *Tako kao da i jeste po rkp.* a. 371. neizmjerne] neizmerne a. b. (a na drugim mjestima kao u izd.) 378. navlastito] navlaštito a. b. 403. podnižite] ponižite b. 414. čačku] *Otprije*: bogu a. 423. uzmnožahu] uzmnažahu a. b. 463. s nescijenom] *Otprije*: s omrazom a. 467. hvalom] slavom a. b. 475. patit] *Otprije*: umrijet a. U rukopisu a. završuje se na listu 366b. pjevanje XX. Poslije lista 366. ima šest praznijeh listova a sedmi je obilježen brojem 338, prema kojemu su označeni i svi ostali listovi u rukopisu sve do kraja. Na listovima druge paginacije 338a.—343a. ima pjevanje XX. 485—788. i tako su ti stihovi pjevanja XX. dva puta zapisani u rukopisu a. jednom istom rukom; vidi poviše na str. V.—VI. Taj dio rukopisa druge paginacije (sa stihovima 485—788. iz pjevanja XX.) bilježim a₁. 485/488. *Otprije je bilo u rkp.* a₁.

Nije li te strah od boga,
koga ludekoj u naravi
sila puka smamjenoga
među nami na križ spravi?

pa je sa strane ispravljenko kao u izd., osim što u s. 487. mjesto drvu ima križu; taj je ispravak došao u rkp. a., ali je križu ispravljeno: drvu. 490/491. Iznajprije bilo je u rkp. a₁. ovako:

ako za sve djelovanje
zla ne želiš tvojoj duši

pa je ispravljan s. 490. najprije: za zgriješenje, a onda odmah: za zločinstvo tvoje . . . ; posljednja riječ u tome stihu nije napisana a ni s. 492. nije potpun; s. 491. ispravljen je kao u rkp. a. i u izd. 492. Taj je stih u rkp. a₁ počeo pjesnik ovako: i pakljeno, pa je pre- crtavši pakljeno odmah ispravio: pedepsanje vijeku; taj je stih nedovršen kao i s. 490; u rkp. a. glasi kao i u izd. 507. kliče] Otprije: uze a₁. 508. tej] sej a₁. a. b. 510. Taj je stih glasio otprije u rkp. a₁: sinu čačka nebeskoga; ispor. s. 512. 512. Taj je stih glasio otprije u rkp. a₁: od kraljevstva dođeš tvoga (ispor. s. 512) pa je ispravljen kao u rkp. a. i u izd., osin što rkp. a₁, a. (b) imaju tvu mj. tvoju. 513/516. Otprije je bilo u rkp. a₁:

Molba krivca podnijena
s draga srca i pameti
od Jezusa bi primjena
i ovako mu podje rijeti.

pa ispravljeni kao u izd. U rkp. a. glase s. 513/515. najprije ovako:

S molbom se ovom umiljenom
on Jezusu toli udvori

a onda su ispravljeni kao u izd. 530. u razbojstvu] Otprije: u zločinstvu a₁ a tako je valjada bilo i u rkp. a. 541. Taj je stih iz-najprije glasio: O Jezuse moj primili a₁. pa je ispravljen kao u izd., s kojim se podudara i rkp. a. 545/546. Otprije je bilo u rkp. a.:

Znam, uvrijedjen da po meni,
blag Jezuse, stokrat jesi.

545/556. U rkp. a₁. zapisani su ti stihovi iznajprije ovako:

Znam, da sam te uvrijedio 545
i s činjenjem i s pameti
i prid tobom sakrivio
zla, kijem nije broja izrijeti.

Nu da ja sam još najgori
vrh svijeh ljudi svijeta ovoga 550
i da zemla sva me kori
za grešnika najhudjega,
jedan uzdah, kapla jedna
tve pričiste krvi tihe
ugasit je jaka i vrijedna 555
neizbrojene moje grihe

pa su sa strane ispravljeni, ali kako je papir poslije u uvezivanju obrezan, to su neke riječi, što su na kraju stihova, krnje a opet ispravak sam pisan je tako da se mučno čita. Evo ispravka koliko se može čitati:

Znam, uvriedjen da po meni, 545
 blag Jezuse, (valjada kao u rkp. a. stokrat jesи)
 i da sasma netrpjeni
 i teški su moji grijesi,
 da se na svijetu
 ako drugi je rodio 550
 u griješenju hudu i kletu
 koji bi me pridobio.

Stihovi 549/552. ispravljeni su još jednom:

..... nije na svijetu
 ki u smrtnoj lutoj zlobi
 u griješenju hudu i kletu
 me krivine (ne može se dobro pročitati, ali bit će

kao u izd.: nadišo bi). Stihovi 553/556. ispravljeni su samo jedan put i to kao što je u izd. (i u rkp. a.) 563. žeđu] žeđu a₁. žeđu a 570. pun čemera] Otprije: jedoviti a₁. 572. Taj je stih glasio iznajprije: da se bude napojiti a₁. 577. s gorčilom prem neugodnjem] Otprije: s gorčinom prem nemilom a.; prema tome glasio je i s. 579. iznajprije ovako: dokoli se s trudnjem tilom a. 577/580. Ti su stihovi u rkp. a₁. zapisani najprije ovako:

Nu gorčina prem nemila
 iz usta mu ne ktje iziti,
 iz trudnoga dokle tila
 ne izađe mu duh čestiti

pa onda izpravljeni kao u izd., osim s. 577., koji je ostao nepromijenjen, ako se i jest promjenio s. 579. 584. nosaše] nosaše b. 586/588. Ti su stihovi u rkp. a₁. zapisani najprije ovako:

bješe, iz prvijeh koju dana
 svojijem rukam pričistima
 izatka mu majka znana

pa onda ispravljeni kao u izd. 590. Otprije je bilo u rkp. a₁. ovako:
 ni uzroka tog i djela
 ne mogaše razdijeljena

596. Taj je stih u rkp. a₁ zapisan najprije kao i u izd. pa onda ispravljen: čigova će od nih biti; rkp. a. ima kao i izd.

Stihova 597.—688. nema u rkp. a₁ pa za s. 596. dolazi odmah stih, koji je u izd. 689; rkp. a. ima stihove 597—688. Vidi poviše na strani V—VI. Po tome se može sa izdanjem u stihovima. 597—688. isporediti samo rkp. a. (b).

612. smioni] Otprije kao da je bilo bijedni a. 627. ispoteza] i poteza b. 642. istruđi] Otprije, koliko se može razabrati iz slika s. 644. i nekih slova (ozk. . . ni): ockvrni a. 644. prihudi] Otprije:

XXVII

neharni a. 656. oholijem] ohole im a. b. 665. sve] zle a. b. 677. s neizbrojnijeh] s neizbrojenijeh a. 681. Kad si ohola] Kad si tvoga b.; tako je bilo otprije i u rkp. a. Stihovi od 689. naprijed imaju i u rkp. a₁, pa tako će se u napredak isporegjivati sa izdanjem i rkp. a₁.

690. Taj je stih zabilježen u rkp. a₁ ovako: bijelijem danom ka vladahu, pa ispravljen kao u rkp. a. (i u izd.). 692. sjahu srijedi] Otprije: srijedi sjahu a₁. 693/700. Ti su stihovi u rkp. a₁ zapisani najprije ovako:

kad u samo eto podne
posred blijeda svoga obraza
sione mrake i neugodne 695
žalostivo (odmah ispravljeno: porušeno) sunce ukaza,
i da ledom svak ostine,
tač zamjerna nad (ili sad?) čudesa
nevidjene viku tmine
priklopiše sva nebesa. 700

Stihovi 697/700. ispravljeni su sa strane dva puta, i to prvom ovako:

i čim ludem zapanjenijem
srce u bijednoj smeći (ispravljeno: lutoj tuzi) ogrknu,
tminam (ispravljeno: sjenam) viku nevidjenijem
plačno nebo sve se smrknu;

posljednji je stih ispravljen kao u izd.; drugom je ispravljeno ovako:

i čim ludem zapanjenijem
srce u sve ogrknu,
sjenam (ispravljeno: tminam) viku nevidjenijem
nebo stamnje, dan se smrknu;

u rkp. a. stihovi. 693/700. glase kao u izd. 704. nenadna] Otprije kao da je bilo dosadna (može se pročitati samo . . . sadna) a. 705/708. Ti su stihovi u rkp. a₁ zapisani najprije ovako:

Vjerovo bih ovdi sada
po razloge mnoge i pute,
da na nebu tuge i jada
i žalosti nije lute

a posljednja dva stiha htio je pjesnik da promijeni te je sa strane zapisao: da u raju tuge i jada i brige nije . . . ali kao da se premislio pa promijenio sva četiri stiha 705/708. kao što su u izd., osim što je u s. 706. napisao iznajprije bolesti mj. žalosti a u s. 707. ima nepromijenjeno držao bih mj. držo bih. 717. guste] Otprije: krute a₁. 722. Taj je stih glasio otprije ovako: ljuta buka strahovita a₁. 725/732. Ti su stihovi u rkp. a₁ zapisani najprije ovako:

A i zemla se zapanjena
s vrlom jekom poče tresti,
jak da će se rastvorena
u ponore sva prosjeti.

Kuće i tvrđe uzvišene
vidjahu se svud navedat,
stanovite pucat stijene,
svak u gorkom strahu predat —

pa ispravljeni kao u izd. 133/136. Ti su stihovi u rkp. a₁ dodani (poslije) sa strane. 735. neizbrojnijeh] neizbrojen a₁ a. b. 738. ustriptješe] ustreptješe a₁. a. b. 741/748. Ti su stihovi u rkp. a₁ zapisani najprije ovako:

Ne zna se uzrok, al u sebi
svak prosudi, da zgodilo
u doba se toj pod nebi
strašno i čudno ko god dilo.

A najliše po sve strane
pazeć tamnos priporitu*
svak se u strese, da ne ostane
vjekovita noć na svitu —

pa ispravljeni kao u izd. osim što je u s. 788. i sharan (tako ima i rkp. a. b.) mj. isharan. 752. u žestok] Otprije: u težak a₁. 753. tu kaju sej] Otprije: tu se kaju a₁; ispor. s. 755. 755. Taj je stih glasio otprije: svi se u srcu svom poznaju a₁; ispor. s. 753. 756. luto] teško a₁. 757/760. Ti su stihovi u rkp. a₁. glasili iznajprije ovako:

Množ cić toga neizbrojena
u žalostne čete i rede
podnižene djece i žena
u veliku crkvu grede —

pa ih je pjesnik smislio promijeniti i promijenio samo s. 759: djece i deve nev-erene. U rkp. a. ima kao i u izd., osim s. 758. u kojem je mjesto š nima bilo iznajprije dugu. 762/764. Ti su stihovi u rkp. a₁. zapisani iznajprije ovako:

s vrućijem molbam svak pristupa
i dostoje nosi dare
i u prsi se kajan lupa —

pa ispravljeni kao u izd. 766. Taj je stih glasio iznajprije ovako: višni kaže s neba s gara. a₁. 772. raskida sej raskide se a₁. a. b. 773. Taj je stih glasio iznajprije ovako: a mramorni stupi oholi a₁; ispor. s. 775. 774. uzdržahu] Otprije: držahu a. 775. strahovite] Otprije: silne toli a₁; ispor. s. 773. 776. na sto mjesta] Tako je bilo

* U Stulića: troppo grasso, nauseante per grassezza, si dice de' cibi, ob pinquedinem nauseosus; kako mi reče g. L. Zore, ta je riječ i danas poznata u Dubrovniku.

otprije i u rkp. a₁. pa onda ispravljeno: na sve strane. 777/779. Ti su stihovi u rkp. a₁. zapisani iznajprije ovako:

Božji (Boscij) porod u toj vrime
videć što je učinjeno,
zaupi glasom velicime —

pa ispravljeni kao u izd. 786. na one zgode svak] Otprije: svak na djela taj a₁.

XXI.¹

Unapredak se ne spominje više rkp. a.; vidi na strani V.—VI. 1/4. U rkp. a₁. ispravljeni su ti stihovi ovako:

Jur sunčani koňi jaci
k zapadu se približahu
a za ňima noćni mraci
..... zemљe približahu —

*ali taj je ispravak precrtan. 2. pristupaš] Otprije: potezaše a₁. 13. Taj je stih glasio iznajprije ovako: Među ostalijem vitezima a₁ (ispor. s. 15.). 15. Taj je stih glasio iznajprije ovako: svijeto i riječim i djelima a₁. (ispor. s. 15.), pa ispravljen kao u izd., osim što mjesto djelim ima i djelim. 21. Taj je stih glasio iznajprije: Nu za višnu čas dobiti a₁; (ispor. s. 23). 23. Taj je stih glasio iznajprije: ne štедje se učiniti (a ispor. s. 21). 27/28. Ti su stihovi zapisani u rkp. a₁. iznajprije ovako:
spravan ř ňime na kraj svita
u svakoj trude poći.*

33. ne strašeći] Otprije: ne hajeći a₁. 35. slobodno] Otprije: bez straha a₁. 45. protio] opro a₁. 51. opiro] opirao a₁. b. 66. Taj je stih glasio iznajprije: možete mi svjedočiti a₁ (ispor. s. 68). 68. Taj je stih glasio iznajprije: za pravedna ne umoriti a₁ (ispor. s. 66). 77. Taj je stih glasio u rkp. a₁. iznajprije kao u izd. pa ga je druga ruka ispravila ovako: Kad opaki grad odolje, koje ima i rkp. b., ali prema ispravljenome s. 77. nije ispravljen s. 79. ni u rkp. a₁. ni u rkp. b., u koji je s. 79. istom poslije umetnut. 79. ko razlog ište] Otprije: kako ište razlog, pa ispravljeno: Ko ište razlog a₁. 86. izhodi] ohodi a₁. b. 113. Pazeć] Otprije: Videć a₁. 125. ter] Otprije: i a₁. koje ima i rkp. b. 136. cijedijahu] Otprije: roniahu a₁. pa ispravljeno od druge ruke: ziediahu. 138. časti] častim b. 140. gori] gora b. 146. s] i s b. tako ima i rkp. a₁. ali otprije kao da nije bilo tako. 50. ko mu] koumu a₁. b., koje se čita koju mu. 163. gusto] Otprije: često a₁. 167. slima] Tako je bilo otprije i u rkp. a₁. pa ispravljeno:

¹ Pjevanje dvadeset prvo a₁.

snima. 169. slimjeno] *Tako je bilo otprije i u rkp. a₁. pa ispravljeno:* snimjeno. 182. kitje] kite b. 190. pred] prid a₁. b. 212. zamisljena] zamišljena a₁. b. 230. i plaču] bez i a₁. b. 261. Tada družba] Tada i družba a₁. b. 272. on na svjetlos] *Otprije:* nih protivnik a₁. 280. u noć] u noći b. 312. čas] čes a₁. b. 375. harahu] hajahu a₁. b. (Vidi Stari pisci XIV. na str. XI.). 397. svete] *Ispravljeno:* mudre a₁. 426. sve] svoje a₁. 432. lücki] ludecki a₁. kao u izd. rim. 471. prislatki] prisladki a₁. 496. srce] srca b. 508. vijekaj] vika a₁. b. 509. previšnega] privišnega a₁. b. 522. nošahu] nosciahu a₁. nosiahu b. 528. mehat] *Ispravljeno:* rigat a₁. 557. Kad] Ko a₁. b. 569. kad] koi a₁. b. 571. zimnom] *Otprije:* zimnem (simgnem) a₁. 577. ođe] *Tako je i u rkp. a₁. a pjesnik je htio da ispravi u pusti ali se predomislio pa ostavio kako je i bilo.* 598. *Taj je stih glasio otprije:* gledajući nasititi a₁ (ispor. s. 600). 600. *Taj je stih glasio otprije:* gdi neumrlo sunce sviti a₁. (ispor. s. 798). 610. lückoj] ludeckoj a₁. kao u izd. rim. 629. lückoj] ludeckoj a₁. kao u izd. rim. 635. put] *Ispravljeno:* u a₁. 635. podižete] *Ispravljeno:* podignite a₁. 650. narod ludske] ludecki narod b. 683. i s veselom] bez s a₁. 688. dno] *Otprije:* sred a₁. 689. jere] ere b. 704. neizmjerne] neizmerne a₁. b. 707/708. *Ti su stihovi glasili otprije u rkp. a₁. ovako:*

mednjem glasom pripjevanje
sveto negovo slavno ime.

XXII¹.

1/4. *Ti su stihovi zapisani u rkp. a₁. najprije kao i u izd. (osim u s. 1. čim mj. čijem), pa onda ispravljeni ovako:*

Čim se posred strane doñe
čine djela tač visoka,
treće sunce vrle koče
ospoješaše iz istoka —

*koje ima i rkp. b. 14. i tu tako] i tutako a₁. b. 35. veće] vechie a₁. b. 43. krili] *Otprije:* bani a₁. 46. začudnijeh] začudjenijeh a₁. b. 65. njekoliko] ňekoliko a₁. 101. cijeni] scijeni a₁. 116. gore] *Otprije:* pole a₁. 118. lice] *Otprije:* obraz a₁. 121. kaže nima] *Ispravljeno:* nima kaže a₁., koje ima i rkp. b. (ispor. s. 123). 123. *Taj je stih ispravljen u rkp. a₁. ovako:* ter koliko može draže, koje ima i rkp. b. (ispor. s. 121). 124. tužnijem] *U rkp. a₁. bilo je otprije drukčije pa je onda ispravljen kao što je u izd., ali opet ima sa strane**

¹ Pjevanje dvadeset i drugo a₁.

dopisano veseo. 171. svom] Moglo bi biti i svem a₁. 184. vrjemena] vremena a₁. b. 211. do koli] dokli b. 217/220. Ti su stihovi u rkp. a₁. dodani poslije sa strane, a prema tome ispravljeni su unapredak brojevi strofama; tako je n. pr. strofa 55. (s. 221/224.) ispravljena u strofu 66. 218. ktje] ktje a₁. b. 231. ke] koje a₁. 235. s pogledom] U rkp. a₁. bilo je najprije kao u izd. pa onda ispravljeno: gledanjem, koje ima i rkp. b. 242. Taj je stih glasio u rkp. a₁. najprije ovako: još bisernijeh suza grede. 246. s neba uvrijedil] U rkp. a₁. bilo je drukčije, ali se ne može pročitati. 257. pokornica] Otprije: djevojčica a₁. 259. lica] Iznajprije: čela pa odmah ispravljeno kao u izd. 277. židovske] židovski a₁. b. 329. stana] stan b. 330. U rkp. a₁. bilo je otprije kao i u izd. pa ispravljeno naprije: svjetli od sunca nimi sjaše (siasce) a onda: od sunca im svjetli sjaše (siasce), koje ima i rkp. b. (ispor. s. 332). 332. U rkp. a₁. bilo je otprije kao i u izd. pa ispravljeno: očima se nih činjaše, koje ima i rkp. b. (ispor. s. 330). 351. okoj] okao a₁. b. 384. taštome] taštому a₁. b. 389. nima tijelu] Otprije: tijelu nima a₁. (ispor. s. 391) pa ispravljeno kao u izd. samo što mj. tijelu ima tilu, koje je i u rkp. b. 391. Taj je stih u rkp. a₁. glasio otprije: svijeto zracim goruštim. 393. s nima] š nima a₁. b. 400. došo] došao a₁. b. 405/408. Ti stihovi glase u rkp. a₁:

Tač kad crkvu il visoki
dvor bogata gospodara
treskoviti i žestoki
ogań tegne s neba zgara —

pa su ispravljeni ovako:

Tač kad crkvu visoku ali
lijep dvor svijetla gospodara
nenadani trijes opali
silnim plamom odizgara —

koje ima i rkp. b. ali od druge ruke. 444. hip] kip] a₁. b. (koje se na drugim mjestima n. pr. u s. 448. piše hip.) 453/456. Ti stihovi glase u rkp. a₁. ovako:

Ja sam ovijem mojijem očima
sve razgledao svijetlo lice,
nemoj predat zlijem mislima,
evo t' vjera me desnice

pa su sa strane ispravljeni kao u izd., ali je pjesnik htio iznajprije drukčije da ih ispravi, kao što se vidi iz dodataka i promjena u samome tekstu: u s. 453. dodao je: ja razgledat, u s. 454. hotjeh (poviše riječi svijetlo, koju je precrtao), a u s. 455. obilježio je brojevima novi

poregjaj rijeći, koji bi trebalo da bude: zlijem mlislima nemoj predat. 460. prozori] prozori a_1 . b. 474. kraje] Otprije: strane a_1 . 476. koji] koe a_1 . kę b. 478. uzmnožene] uzmnožne a_1 . b. 494/496. Ti su stihovi u rkp. a_1 . zapisani najprije kao i u izd. pa onda ispravljeni ovako:

sjede s nami da blaguje
na običajnu svijeh učeći,
kao se u dobru napreduje —

koje ima i rkp. b. 529. Taj stih glasi u rkp. b. ovako: I ovi sa mnom vidje nega. 529/532. Ti su stihovi zapisani u rkp. a_1 . najprije ovako:

I ovi sa mnom vidje nega
i govori zajedno s nime,
ter Amaona najbljižega
kaže prstom prostrite —

pa ispravljeni kao u izd. 543. s nepoznanim] s nespoznanjem a_1 . 546. priko] prikao a_1 . b. 565. Taj je stih zapisan u rkp. a_1 . kao i u izd. pa onda ispravljen: ko i dobro im svijem mnogo, ali taj je ispravak isprecrtan i stih je ostao kao što je i bio. 567. Taj je stih zapisan u rkp. a_1 . kao i u izd. pa onda ispravljen: i prid bogom i ljudima i: i prid ljudim i pred bogom, ali su izpravci isprecrtani i stih je ostao kao što je i bio. 572. Israel] Po rkp. a_1 . Izrael. 584. sva] svoja a_1 . 587. dokle] dokli a_1 . b. 615. nebrime] Tako u oba rukopisa. 642. israelskomu] Po rkp. a_1 . izraelskomu. 651. mnogijem] mnozijem a_1 . b. 657/660. U rkp. a_1 . ti su stihovi zapisani najprije kao u izd. pa tri puta ispravljeni i to sa straue prvom:

a dobrijema ludem dati
svoj vinograd blagodarni,
koji ga će radovati
dobročincu svomu harni —

pa onda drugom:

a vinograd svoj podati
dobrijem ludem, neka oni,
uzbudu ga radovati
dobročincu svom prikloni —

a napokon trećom ovako:

a vinograd svoj podati
druzijem gospod blagodarni,
koji ga će radovati.
dobročincu svomu harni

koje ima i rkp. b. ali od druge ruke. 663. Mojsesa] *Po rkp. a₁.* Mojsesa. 670. vijek] vik *a₁*; u rkp. b. da vik vika. 677. li] bi *a₁*. b. 691. s nime] š nime *a₁*. b. 699. družbe] družbi *a₁*. b. 701. ne štedi se] *Otprije*: ne ustruča se *a₁*.

XXIII.

2. spovijedaše] *Tako je bilo i u rkp. a₁. pa je ispravljeno*: prikaže (*ispor. s. 4.*), *koje ima i rkp. b.* 4. vjerovaše] *Tako je bilo i u rkp. a₁. pa je ispravljeno*: sve vjeruje (*ispor. s. 2.*), *koje ima i rkp. b.* 14. mojijem očima] *Tako je bilo i u rkp. a₁. pa je ispravljeno*: očim mojijem (*ispor. s. 16.*), *koje ima i rkp. b.* 16. *Taj je stih bio u rkp. a₁. pa je ispravljen ovako*: s biljezima svijema svojjem (*ispor. s. 14.*), *koje ima i rkp. b.* 25. ni] nije *a₁*. b. 28. prozori] prozori *a₁*. b. 30. blude] bljude (bliude) *a₁*. b. 52. nevere] nevjere *a₁*. b. 61. jedino] *Otprije*: čestito *a₁*; *ispor. s. 63.* 63. istino] *Otprije*: očito *a₁*; *ispor. s. 61.* 69. očito] *Otprije*: očima *a₁*; *ispor. s. 71.* 71. *Taj je stih zapisan u rkp. a₁.* najprije] nu blaženi nada svima; *ispor. s. 69.* 127. ka] ku *a₁*. b. 140. prostro] prostrao *a₁*. b., *koje bi se moglo čitati i prostro, ali bit će samo tako napisano kao n. pr. što je i okao mj.* oko XXII. 351., prikao *mj.* priko XXII. 545. 143. bivši] *Tako u oba rukopisa.* 173. Cijeć] Cić *a₁*. 185. tej] sej *a₁*. b. 209. Ko] kad *b.*; kao *a₁*. 256. svita] *Otprije*: svijeta *a₁*. 286. Israel] *Po rkp. a₁.* Izrael. 291. luka] ludcka *a₁*. 302. s lubavi] *Bez s a₁*. b. 309. cijeća] cića *a₁*. b. 336. s umrloga] *Pjesnik se zapisao*: s neumrloga pa odmah ispravio kao što je u izd. 350. plasijeh] od plasijeh *b.* 372. oko] okao *a₁*. b.; *ispor. XXII. 351.* 380. u neizmernoj] u neizrečenoj *b.* 391. ljudskoga] lubkoga *b.* 393. tvoreći] čujući *b.* 418. vojske] *Otprije*: sile *a₁*. 431. i s veseljem] *Bez s a₁*. b. 452. silno] *Otprije*: luto *a₁*. 470. *Taj je stih u rkp. a₁.* glasio *otprije ovako*: s uzovitjem konopimi; *ispor. s. 472.* 472. *Taj je stih tako zapisan i u rkp. a₁.* (*ispor. s. 470.*), ali je poslije ispravljen ovako: s kijeh bog mrtav čašu popi, *koje ima i rkp. b.* 520. pristole] pristolje *a₁*. b. 541. Ko] Kad *b.*; Kao *a₁*. 545. Ko] Kad *b.*; Kao *a₁*. 550. *Taj je stih u rkp. a₁.* zapisan iznajprije kao što je u izd. pa onda ispravljen prvi put: rijećim, ku nije moć izrijeti, a drugi put: ko nije vijeku moć izrijeti, *koje ima i rkp. b.* 554. zemlom] s' zemlom *a₁*. b. 586. sebi] tebi *a₁*. b. 590. uzmače] *Otprije*: ustavi *a₁*. 605. Sred crlena mora] *Otprije*: Posred mora silna i *a₁*. 615. *Taj je stih u rkp. a₁.* zapisan iznajprije: stanovite trepte gore pa ispravljen prvi put: trepte i zamne stavne gore, drugi put: zamne i trepte stavne gore, a treći

*put: stanovite zamne gore; od ta tri ispravka prvi je i treći ispre-
crtan, a ostao je drugi, koji ima i u rkp. b. (i u izd.) 618. Taj je
stih glasio u rkp. a₁. iznajprije ovako: časti kralji svi pod nebi; ispor.
s. 620. 620. Taj je stih glasio u rkp. a₁ iznajprije ovako: poklaňaju
snižno tebi; ispor. s. 618. 641/644. Ti su stihovi u rkp. a₁. dodani
sa strane i glase ovako:*

Sad ob desnu privišnega
tvoga čačka slijedeć goru
utješište svega svijeta
ti kraluješ svemu stvoru;

*tako glase i rkp. b. (u kom je utješište zapisano drugom rukom). 649.
stvoritelju] U rkp. a₁. ispravljen: zgraditelju. 652. sladko usfanje]
Otprije: slobodniče a₁. 655. goril i gori a₁. b. 657. ljudsko] lusko
a₁. b. 660. neizmernoj] neizmernoj a₁. b.*

XXIV.

17. Ko] Otprije u rkp. a₁. tač pa ispravljen: kao. 18. najesti]
najesti a₁. b. 16/28. Ti su stihovi u rkp. a₁. zapisani iznajprije ovako:

poplašena družba izbrana
pripala se i uklonila
sred skrovita bješe stana.

40. ni] sej a₁. b. 44. zakon] Otprije: bitje a₁. 55. i radostil i
s radosti a₁. b. 59. bolnij] Otprije: trudni a₁. 84. siñijem] silnjem b.
100. nima] nimi a₁. b. 117. kako] kaže a₁. b. 121/124. Ti su stihovi
u rkp. a₁. zapisani iznajprije kao u izd. pa onda ispravljeni ovako:

Ču nebeski čačko blagi
molbe sinka, sve lubitvi,
i celov mu poda dragi
lubežljivo ter mu pravi

*koje ima i rkp. b. ali od druge ruke. 125. Taj je stih u rukp. a₁
zapisan iznajprije ovako: Moja časti vjekovita; ispor. s. 127. 127.
prosi tvoja] Otprije: tvoja pita a₁; ispor. s. 127. 129/132. Ti su stihovi
u rkp. a₁. zapisani najprije ovako:*

Brzo će se stavno moje
obećanje ispuniti,
brzo ćemo verne tvoje
svetijem duhom pokrijepiti —

pa su ispraljeni prvi put:

Brzo moja obećanja
bit imaju ispunjena
i družina tvoja izbrana
svetijem duhom pokrijepjena —

XXXVI

a drugi put kao što je u izd. (i rkp. b.) 140. s mraznom (*otprije*: lednom $a_1.$) sumišom $a_1.$ b. 150. svitu] *Otprije*: svijeti $a_1.$; *ispor.* s. 152. 151/152. *Ti su stihovi u rkp. $a_1.$ zapисани изнаприје ovako:*

ne će vijeku tradi smrtni
stavne oborit nih pameti.

162. Baktrijani] Bacirani (Bačirani) b.; tako je bilo i u rkp. $a_1.$ pa je preko i napisano t: Bactrani (Baktrani), a da izagje potpun stih, trebalo bi uprao: Bactriani. 174. svita] *Otprije*: svijeta $a_1.$; *ispor.* s. 176. 176. *Taj je stih u rkp. $a_1.$ zapisan изнаприје ovako*: i pravedna doći ljeta. 177/180. *Ti su stihovi u rkp. $a_1.$ zapisani изнаприје ovako*:

s mnom i ova svakolika
ti znaš, sinko moj ljubjeni (*ispravljeno*: moja časti),
ki si prava ma prilika
i jednaka kripas meni (*ispravljeno*: i jednake sa mnom vlasti) —
pa onda:

Ti znaš i ova i sva ina
zajedno sa mnom, moja časti *itd.*

*a napokon kao što je u izd. 183. ne] sve $a_1.$ b. 187. više] Otprije:
rajske $a_1.$ 189/192. Otprije:*

neg narodom svijem od svita
koji u grijesijeh sapleteni
dalek dobra vjekovita
napunjahu jaz pakleni.

106. vječnu] *Otprije*: rajske $a_1.$ 198. tvoja smrt priluta] *Otprije*: smrtna muka tvoja $a_1.$; *ispor.* s. 200. 200. *Otprije*: od vječnoga ne-pokoja $a_1.$; *ispor.* s. 198. 218. glasit] *Otprije*: pjevat $a_1.$ 221/228. *Otprije*:

Nu slovinskom u jeziku
Adrijatskijeh koji od gora
zemlu obhodi svukoliku
do ledenoga mrazna mora,
nad jezike sve ostale,
ki su ludem razdijeljeni,
slavjene će tvoje hvale
u velikoj biti scijeni. $a_1.$

233. hrid u moru] *Otprije*: hrid kamenu $a_1.$; *ispor.* s. 235. 235.
Otprije: i onu goru uzvišenu $a_1.$; *ispor.* s. 235. 241/244. *U rkp. $a_1.$ изнаприје*:

u ňemu će s našom časti
od naroda do naroda
nepodložna silnoj vlasti
vjekovita etit sloboda —

pa ispravljeno prvi put:

silnoj vlasti nepodložna
od naroda do naroda
u ňem s našom časti uzmnožna
neumrla će ctit sloboda —

a drugi put kao što je u izd. (i u rkp. b.) 249/252. Otprije u rkp. a₁.

Sred nevjerstva pače istoga
i naroda vrla i prijeka
imena će u ňem tvoga
živjet svijetla čas i dika (*ispravljeno*: do vijeka).

253/255. U rkp. a₁. najprije:

ke će biti sagradjene
sred negovijeh bijelijeh mira
crkve nami posvećene —

pa ispravljeno:

ke će crkve ponosite (*ispravljeno*: slavne i svete)
sred negovijeh rastjet mira,
da u njih slavi svi časte te —

*s. 255. ina tako i u rkp. b. 257/260. Tako je i u rkp. a₁., osim
što je u s. 260. svoj (i u rkp. b.) mj. tvoj, a u s. 257. mj. nami bilo
je otprije bogu, a u s. 258. mj. živjet bilo je stati. Ali ti su stihovi
u rkp. a₁. zapisani još i sa strane ovako:*

Tu će djeve Bogu (*ispravljeno*: nami) mile,
tu pribivat ludi sveti,
ki će s molbam prike od sile
isti rodni grad oteti —

pa isprecrtani. 261/264. U rkp. a₁. otprije:

Tu će u tvrdoj stat pohrani
slavne moći i telesa
našijeh svetac, ki stražani
vječnomu će bit s nebesa.

278. stavanj] Otprije: krepak a₁. 282/284. U rkp. a₁. otprije:

i sa svom ga žubi svijesti,
u vijeke ćeš bit slobodan,
ne ćeš tvoj mir nitko smesti.

*Pored ispravka, kao što je u izd., ima još jedan, ali se ne može čitati.
286. zgrađen hridi] Otprije: bit ćeš stijeni a₁.; ispor. s. 288; sa strane
ima još jedan ispravak s. 286.: bivši u tvrdoj zgradjen hridi, ali je
isprecrtan. 288. U rkp. a₁. otprije: s carstvom sreće tve ne mijeni;
ispor. s. 286.; sa strane ima još jedan ispravak s. 288.: tko da ikad
tebe uvridi? ali je isprecrtan. 289/292. U rkp. a₁. otprije:*

Malo u^{*} bitje twoje
nebu će istom oni gospodit,
odluke su ovo moje,
ovako se ima zgodit!

*pa ispravljeno kao u izd.; kod s. 289. ima kao početak stiha: Tvom
se bogu. U rkp. b. glase s. 289/282. Ovako:*

Nebesom ćeš još gospodit,
ovo moje jesu odluke,
ovako se ima zgodit,
u moje se spusti ruke!

309. Matiju] Matija *a₁. b.* 321. cijene] scijene *a₁. b.* 325. za tijem]
za to *b.* U rkp. *a₁.* istrgnut je list, na kojem su s. 341—380. 350.
hod', čekani] i čekani *b.* 381. ozdravjaš] ozdravljaš. 386/388. U rkp.
a₁. otprije:

s mislim, ka ih vik ne smeta
o istoj twojoj misle dici
ne o taštinah slaba svijeta.

395. čestit] *Otprije:* miran *a₁.* 401/404. U rkp. *a₁.* bilo je otprije,
koliko se može čitati:

jezer, odkle
i sva dobra djela ishode
— — — — —
ke na svrhu ne dohode.

420. U rkp. *a₁.* otprije: i ne može stamnjet viku. 426. U rkp. *a₁.*
otprije: koji u pako bude siti; ispor. s. 428. 428. obrnuti] *Otprije:*
obratiti *a₁.* 433. poharana] *Otprije:* rastopjena *a₁.*; ispor. s. 435.
435. razgrijana] *Otprije:* pokrepjena *a₁.*; ispor. s. 433. 442. s kim]
s kijem *a₁. b.* 469. blažene] *Otprije:* žudjene *a₁.* 473. U rkp. *a₁.*
otprije: zle studeni da ne čuti; ispor. s. 480. 480. U rkp. *a₁.* otprije:
na put dobar daj je (daie, *a* kao *da bi se moglo čitati i da se*) uputi;
ispor. s. 478. 496. dubje] dubja *a₁. b.* 498. tvrde] *Otprije:* strme
a₁. 501. U rkp. *a₁.* otprije: Raste urnebes uzmnožiti; ispor. s. 503.
502. česta] *Ispravljeno u rkp. a₁:* silna, koje ima i rkp. *b.* 503. U
rkp. *a₁.* otprije: kao da će se oboriti; ispor. s. 501. 505. *Tako je
bilo otprije i u rkp. a₁.* pa je *ispravljeno:* snebiva se svak i preda,
koje ina i rkp. *b*; ispor. s. 507. 507. U rkp. *a₁.* bilo je otprije: i
svoj pogled upravlaju, pa je *ispravljeno:* ter zapanjen pomno gleda
(ispor. s. 505.), koje ima i rkp. *b.* 508. *Tako je bilo otprije i u rkp.
a₁.* pa je *ispravljeno:* i oči svrće put nebesa, koje ima i rkp. *b.* 514.
U rkp. *a₁.* čini se, da je bilo kao što je u izd. pa *ispravljeno:* u lijepljivo

* Ne može se čitati.

redak razdijeljeni, *koje ima i rkp. b.* 530. u sud zlatan] *Otprije*: svijeto u pehar a_1 . 532. uzmnožite] *Otprije*: plemenite a_1 . 541. *U rkp. a_1 . b. bilo je otprije*: a to er čačko vjekoviti; *ispor. s. 543.* 543. *U rkp. a_1 . bilo je otprije*: vezom, ki nije moć izriti (*ispor. s. 541.*) *pa ispravljeno*: u vez skladni neizrečni, *koje ima i rkp. b.* 570. *Tako je bilo i u rkp. a_1 . pa je ispravljeno*: teku na dvor svi slobodni (*ispor. s. 572.*), *koje ima i rkp. b.* 572. *Tako je bilo i u rkp. a_1 . pa je ispravljeno*: kažu i zakon božji (bosci) ugodni (*ispor. s. 570.*), *koje ima i rkp. b.* 590. spovijedaju] *Otprije*: spovijedahu a_1 ; *ispor. s. 592.* 592. slušaju] *Otprije*: slušahu a_1 ; *ispor. s. 592.* 595. Grci] *Otprije*: Traci a_1 . 613/616. *U rkp. a_1 . bilo je najprije*:

s uzvišenom lete svijesti
u nebeske svijetle dvore
i uživaju s rajskom česti
od blaženijeh razgovore —

pa je ispravljeno prvi put: s. 613. lete svijestim lete; s. 615. s rajskom česti] skromne i svete; *drugi put kao što je u izd. (i rkp. b.) osim što je u s. 615. bilo mjesto neizrečene najprije božanstvene, a treći je put ispravljeno ovako*:

lete s svijestim uzvišenom
u nebeske svijetle dvore,
zoreć s slastim neizrečenom
od blaženijeh razgovore.

642. s neba] s nebi a_1 . b. 657/660. *Tako je i u rkp. a_1 . ali pjesnik je htio da ispravi pa je sa strane pribilježio*:

Tač kad sunca ljetna i sušna
sionom žegom zemlju praže
..... pukle

675. svak glaseći] *Otprije*: spovijedajući a_1 . 679. nebesijem] nebesim a_1 . b. 681/684. *Tako je bilo i u rkp. a_1 , ali su s. 683/684. ispravljeni ovako*:

i gdi sunčan zrak podranja
i gdi svijetit pak pristaje —

a k tome označeno je brojevima, da s. 681. treba da bude u strofi prvi a s. 682. drugi; prema tome ispravku ima ta strofa u rkp. b. 691/692. *Tako je bilo i u rkp. a_1 . pa je ispravljeno*:

u ime vječnoga oca i sina
i svetoga duha krste —

koje ima i rkp. b. 693/696. *U rkp. a_1 . ti su stihovi zapisani najprije ovako*:

Blagodarna srećna voda
s uzmnoženjem prave vjere
otrov ljudskijeh svijeh naroda,
grijeh istočan plače i pere —

pa ju ispravljeni: Blagodarna voda sveta *itd.* kao u izd., a napokon je i s. 693. promijenjen kao što je u izd. 701. uzmnožiti] otprije: i čestiti α_1 .

Na svršetku poslije s. 708. ima u oba rukopisa ovo: Ako je ovdi što rečeno ali učinjeno suproć znanju od svetijeh otac (otaca b.), nerečeno i neučinjeno budi. *U rkp. α_1 . ima još dodano:* 4319. stancu.

B.

ATALANTA.

I. Pišući o životu i djelima Džona Džora Palmotića, Stjepan Gradić spominje (g. 1670) da među Palmotićevoim dramama ima i *Atalanta ab Hipomene ope aurei mali in cursu superata*. Tu je dramu poznavao i Serafin Cerva (g. 1740.). Pisar akademičkoga rukopisa br. 111. (nova signatura I. a. 26.), prepisujući g. 1780. Palmotićevoj *Elenu ugrabljenu*, bit će znao za Atalantu samo po imenu. Govoreći „vrhu života i kniženstva“ Palmotićevo, spominje za drame evo ovako: „Tezijeh paka vrsta od pjesni i do nas doprije ne malah(an) broj. Glasovitije, koje se ne s velikijem trudom nahode, jesu: *Pavlimir, Captislava, Elena, Akile, Ajače i Ulise, Enea i Danica*. Veoma ih veće isklada Palmota, nu se ne nahode, izgubljena radi male pomne i satreňa od vremena. Imena od poglavitijsih, kojih ne imamo lasno, ovo su: *Atalanta* od Hipomene u tijeku pridobivena s pomoću zlatne jabuke, izvađeno iz Ovidijevih knjiga; *Samosilnik Edipo; Rinaldo...*“ Iz te bilješke¹ ne razbira se sasvijem jasno, je li *Atalanta* g. 1780. bila već posve izgubljena ili je samo nije bilo „lasno imati“. Što se mimo Gradićevu i Cervinu bilješku suviše još kaže za *Atalantu*, da je „izvađena iz Ovidijevih knjiga“, to je prepisač mogao dodati i onako, ne poznajući djela samoga nego nagagljajući da je pjesnik kao druge drame tako i *Atalantu „izvadio“* iz Ovidijevih djela (*Metamorphoseon X. 560—707.*). Za Gjorgijija Ferića (1739—1820) nema sumnje, da je poznavao *Atalantu* samo po imenu. Između epigrama,

¹ To isto riječ po riječima i rukopis arhiepiskopske biblioteke u Zagrebu (sign. 12.—5.) Rukopis je pisani u Dubrovniku g. 1780., a imaju u njemu ove Palmotićeve drame, i to u I. dijelu: *Elena, Akile, Ajače i Ulise*, a u II. dijelu: *Enea, Danica*.

što je Ferić spjevao na slavu djela Palmotićevih, ima jedan s natpisom: *De Atalanta dramate desperdito*, a pjeva o njemu evo ovako:

Victa Atalanta fuit cursu, namque aurea mala
currenti iniecit callidus Hipomenes;
tempes edax, Palmotta, tuam quoque vicit, avaras
incaute iniiciens, flenda rapina, manus.

I Apendini znao je za *Atalantu* samo po imenu (Notizie istorico-critiche II. na str. 235.), jer dok o drugim poznatim dramama umije reći i koju izbliže (o. c. na str. 285. i dr.), o *Atalanti* ne govori ni riječi, a bio bi bez sumnje i za nju štogogj spomenuo, da ju je poznavao. Razmotrivši sve te bilješke², ne ču, mislim, pogriješiti, ako ustvrdim, da se Palmotićevoj *Atalanti* bio zameo trag ako ne prije a ono svakako u drugoj polovini XVIII. vijeka.

II. Boraveći u proljeću g. 1890. u Dubrovniku, namjerih se u g. V. Adamovića na rukopis Palmotićeve *Atalante*, po kojemu sam predio ovo izdanje.

Rukopis, koji se čuva sada u knjižnici kr. univerziteta u Zagrebu, ima 68 lista u dvanaestini. Na listu 2a. ima ozgo ovaj zapis: *Di me Giugno Palmotta*, a dolje niže ova bilješka³: *Questa Musica Pastorale recitorio i Compagni d' Isprasni l' anno del 1629.* Na listu 3a. zapisane su dvije bilješke, i to najprije ova: *Musica kou i vcinisce Druscina Isprasni sloscena v uerse⁴ od Gospodina Giona Palmottichia godiscta 1629 na . . . pa onda: In Hsti none anno ab eius salutifera nativitate MDCXXIX. recitata fuit die . . . Mens . . . et composita ab illssmo Dno Junio Georgi Palmotte Filio.* Na istome listu s druge strane popisana su lica, koja dolaze u drami; na listu 4a. — 6b. ima prolog a na ostalijem listima 7b.—65b. drama sama.

Sav je rukopis do druge bilješke na listu 3a. i ispravaka u tekstu⁵ pisan jednom rukom. Iz zapisa na listu 2a. doznaje se, da je rukopis bio iznajprije vlasnost Džona Palmotića a poslije Mihajla Zamanja, kojemu je ime dva puta napisano na listu 3a.

Rukopis je pisan razgovijetno, čisto i odmjereno te nema sumnje, da je prijepis. Za Palmotića znamo, da je svoja djela i kazivao u

² Vidi studiju prof. A. Pavića: Junije Palmotić (preštampano iz Rada LXVIII—LXIX.) na str. 5. 12. 13. 16. 17.

³ Između zapisa i bilješke trebalo je da bude još nešto napisano (posveta?), ali ima samo početak *Al Molto Illi Syl.*

⁴ Ispred *verse* bilo je napisano istom rukom *piesni pa precertano.*

⁵ Imaju još dvije bilješke: jedna na listu 1a., a druga na stražnjoj korici iznutra. Te su bilješke od dvije različite ruke i ne tiču se rukopisa, već što nam i bilješka na listu 1a. kazuje, da je rukopis iz XVII. vijeka, budući da je ondje zapisan nekakav dug od 10. maja 1687.

pero pisarima: za ovaj rukopis ne može se ni pomisliti, da je pisan po diktovanju. Ako je prijepis, onda nema uzroka misliti, da je to prijepis pjesnikov, jer koliko bi se i moglo dopustiti, da je pjesnik sam prepisao svoje djelo, a ono opet ne znam, bi li se ikako moglo objasniti odakle tolike pisarske pogreške i pisarski ispravci. Meni se sve čini, da je rukopis *Atalante* prijepis, koji je postao prema originalnome rukopisu, što ga je pisao ili pjesnik sam ili ko drugi po diktatu pjesnikovu.

A čiji su ispravci? Proučivši vrijednost ispravaka u *Atalanti* i isporедivši ih s ispravcima, kakovih ima u rukopisima ostalih djela Palmotićevid i drugih pjesnika, ja bih rekao, da je pjesnik sam ispravljaо naš rukopis. U tome mišljenju potvrgnuje me osobito ovo. U knjižnici c. kr. gimnazije u Dubrovniku čuva se megju starim djelima i rukopis Palmotićeve *Kristijade* (pod br. 190). Za taj rukopis, koji spominjem na drugome mjestu (vidi na str. V—VI.), ne može biti sumnje, da je pisan prije izdanja rimskoga, dakle prije g. 1670., a sudeći po ispravcima i dopunjicima mislim, da će se moći braniti mišljenje, da je to avtograf pjesnikov. Poredеći pismo toga rukopisa s pismom ispravaka u univerzitetskome rukopisu, opaža se bez ikakve natege, da je to pismo jedno isto, od jedne ruke. Što se više zamišljam u te kombinacije, slutnja, da su ispravci u rukopisu *Atalante* od ruke Palmotićeve, dolazi mi sve istinija.

Što se pisma tiče, dodat је još i to, da ni u kojem rukopisu Palmotićevidi djela — a ogledao sam ih u Dubrovniku i u Zagrebu do 40 na broj — nijesam našao pisma, koje bi se podudaralo s pismom (u tekstu i u ispravcima) rukopisa *Atalante* izuzevši pismo spomenutoga rukopisa dubrovačke gimnazije.

III. Bilješke u rukopisu govore, da se *Atalanta* prikazivala g. 1629., daklem godinu dana poslije Gundulićeve *Dubravke*. Od svih drama Palmotićevidi, za koje znamo kad su spjevane i prikazivane, *Atalanta* je prva, dok je *Elena ugrabljena* spjevana g. 1630. a *Pavlimir* je prikazan g. 1632.

U bilješkama na listu 3a. ostavljeno je mjesto, na kojemu je valjalo zabilježiti dan i mjesec, kad je *Atalanta* prikazana. Može biti da je prva bilješka napisana prije nego se drama prikazala pa ne znajući unaprijed sasvijem pouzdano dana, mislio je pisar da će poslije dopisati, a on zaboravio. A može biti i to, da je prijepis učinjen mnogo vremena poslije g. 1629., kad je već i pjesnik mogao zaboraviti, u koji se dan *Atalanta* prikazala, pa je tako pisar zaludu zapisao *na . . . ili, kako je iznajprije bilo, u . . .* Kako nema u hrvatskoj

bilješci na listu 3a. drugoga datuma osim godine, to nije čudo, što ga nema ni latinska bilješka, koja je svakako poslije zapisana.

IV. Bilješka talijanska (na listu 2a.) kaže za dramu univerzitet-skoga rukopisa, da je *musica pastorale* a hrvatska (na listu 3a.), da je *muzika... u verze složena*. Jedna i druga određuje tijem samo ime vrsti, u koju pripada drama, a samo se ime njenog ne spominje nigdje u rukopisu. Da je to doista *Atalanta* pjesnikova, o tome ne može biti dakako nikakove sumnje.

Atalanta je pastirska igra. Što ima u njoj gragje iz stare klasične mitologije, to je pjesnik našao u Metamorfozama (X. 560 i dr.): mnoga mjesta u Palmotićevoj Atalanti ozvanjaju riječima i mislima Ovidijevim. Ali ta mitogička gragja znatno se gubi u kvantitativno pretežnim elementima, koji su nam, tipični budući, dobro poznati i iz same dubrovačke pastirske igre.

Dosele se držalo za Gundulićevu *Dubravku* da je po vremenu posljednja dubrovačka pastirska igra⁶. Kako je *Atalanta* mlađa od *Dubravke*, to se, koliko nam je poznato, završuje s njome niz dubrovačkih pastirskih igara.

Koliko sam mogao razabrati iz djela što su mi pri ruci, u talijanskoj književnosti nije poznato nijedno djelo, po kojem bi mogla biti izragjena *Atalanta*.

V. Rukopis sam prepisao vjerno. Ako se nagje koja riječ i ovako i onako zapisana, ja sam je našao tako zapisanu u rukopisu. Što je glog u izdanju drukčije nego u rukopisu (osim natpisa činima i primorima i gdjekojih očitih pisarskih pogrešaka), to je sve pribilježeno u bilješkama.

U Zagrebu, 30. svibnja 1892.

Ivan Broz.

⁶ Vidi A. Pavić, o. c. na str. 17.

ATALANTA.

LICA.¹

Prologo — Apolo.

Hipomene.

Zelenko² pastijer.

Vukdrag satir.

Divjak satir.

Radmio

Tratorko

Palade božica.

Planinko pastijer.

Mrkoje³

Medoje³ i

Vukić

Atalanta.

Neptun bog od mora.

Tri sudca i

Kor pastijera i

Kor vila.

PROLOGO.

A P O L O.

S' slavne gore, od ke istječe
bistra voda i čestita,

po kojoj se razum stječe

od uresa vjekovita,

sve spjevoce koja poji,

znanje uzmnaža, pamet goji,

bog Apolo hrlo shodim

ove lijepo do dubrave,

hude sile da oslobodim

naslijednike vječne slave,

ki u prolitje svojih dana

mladi ginu prem izrana,

buduc ljubav sastavila

svoje vlasti s hudom smrti,

5 kroz liposti drazijeh vila

da ih bude sasma strti,

jak satreno bude od grada

rano cvitje sred livada.

A i ja, bitje ki neumrlo,

10 koji život vječni uživam,

15

20

¹ U rukopisu nema nikakova natpisa. ² rkp. Selenko, koje se može čitati i Selenko (prema selen; ispor. u Gundulićevoj Dubravci Brštančko, Tratorko; u Prikazanju sv. Ivana ... Pelinko, Pavić, Hist. dubrov. drame 18.) i Zelenko (koje dolazi u Zoranićevim Planinama, a Zoranić dobro razlikuje u pisanju s i z.) ³ rkp. Markoe Medoe.

13. svoje] Otprije svojom 19. A i ja] rkp. Aiiia. ki] Otprije kie (ki je).

koji vladam brijeme hrlo,
koji smrt krutu pridobivam,
koji poznam mojom moći
što je bilo, što će doći,
vodim vječnu moju mlados 25
u sužanstvu luvenomu,
čijem najdražu čutim rados
na svem svitu raskošnomu,
gdi mi mnokrat srce ustrili
lijepijeh vila pogled mili.
30
A luke sam sve nevoće
negda kušo na istom svjetu
i želio bitje bole,
pasuć stada kralju Admetu,
kad me Jove s grijivne osude 35
na iste umrlijeh posla trude.
Vješ nevođam, kijema mučih
ovdi među umrlijema,
u luku se har naučih
davat pomoć nevolnjema, 40
er, ko je u tugah bio odprije,
tužnijem pomoć dat umije.
Došla je tijekom mjesta ova,
svoje bježeć ljubovnike,
Atalanta, kći Skeneova,
vila sreće veoma prike, 45
ka nadhodi na svjetu ine
sve ljepote i brzine.
Ova jednom hotje znati
od udesa svoje česti,
misleći se mlada udati
i u ljubavi dni provesti;
zašto je mudar, tko pogleda
što ima biti unaprijeda.

39. har naučih] *Otprije*: harna učih.
60. bez sebe ćeš] *rkp.* bes sebetchiesc.
koje ne može nikako biti ni poradi obigne ni poradi prijedloga s, nego treba da
se ispravi prema Akil. 2894. (ispov. još v. 68. i u Gundulićevu Osmanu I. 112.)
kao što je gore; mjesto toga treba staviti tega, koje je u ovome djelu redovno.

Tada odgovor ima ovi: 55
Atalanta, ne će tebi
u to blazi bit bogovi,
ne išti tega ti pod nebi,
er s tijem živa na sem sviti
bez sebe ćeš sama biti. 60
Tim trajati svoje odluči
dni luvenijeh bez razbluda ;
nu komu se što zaruči,
vik ne ubigne tega suda:
tko će uteći pod nebesi, 65
što mu odluče vječni udesi?
Prije će se isti život rijeti
svoga istoga bez života,
neg će ijedna na sem svijeti
bez požude bit ljepota, 70
neg će vila lijepa i mlada
bez ljubavi bit ikada.
Zatravljenijeh ljubovnika,
pritjeće ona sve stupaje,
ali rajska ne prilika 75
svijem srdašcom izostaje,
po sve strane kijem bježeći
ne može ona viku uteći.
Nu znajući, da stupajom
brzijem stiže svijeh u tijeku, 80
hoće smrtnijem pogodajom
da se svojijeh žela odreku:
u brzinu tko je dobude,
taj vjerenik da ne bude;
a tko lipos ne oblubi 85
i tijekom je ne priteče,
da svoj život tužan gubi
i nemilu da smrt steče,

41. *rkp. nema* je. 53 tko] *Otprije* ko
64 *rkp. vik* ne obigne s toga suda,
koje ne može nikako biti ni poradi obigne ni poradi prijedloga s, nego treba da
se ispravi prema Akil. 2894. (ispov. još v. 68. i u Gundulićevu Osmanu I. 112.)

neka izgled bude svima,
s kijem se opazom ljubit ima. 90

I ne može s tijem omraze
uproć sebi podignuti
nemile onijeh kroz poraze,
ki je hoće dostignuti
(velike je ljubav sile 95
i ljuvene vlasti i strile),

zasve da jur sve ne druge
govoreći u glas daju:

Evo, cić ke verne sluge
smrt u svoju platu imaju, 100
s ke dubrava ova svoje
izgubila jes pokoje!

Tim ēu hitar nauk poći
dat kriposnu ljubovniku
i naučit ga i pomoći,
ko će uteći moć smrt priku,
ko će dobit u brzini
lijepo vile zrak jedini. 105

SVRHA.

AT PRVI.

ŠENA PRVA.

HIPOMENE i ZELENKO pastijer.

HIPOMENE.

Neprava zakona u lijepoj dubravi,
Zelenko, siona, protivna ljubavi! 110

I prosi s tolikom pogibi tkogodi
djevojku, da s prikom rve se smrti odi?

ZELENKO.

Plemeniti Hipomene,
slavni unuče kraja od voda,
komu dike neizbrojene 115
za vječni ures narav poda!

Ne ima nijednoga zakona neprava
vladanja od svoga lijepa ova dubrava;
ko želi, svak svoju slobodu uživa
i u mirnom pokolu slobodan pribiva; 120
hotjenju po svomu vlada se svak odi
i sebi samomu veselo gospodi;
nu svoje hotjenje podložiti može svak
na svako čišenje i ugodaj svaki pak.

*

Stavljati se nije sile
na pogibi od života,
ali ures i ljepota
velika je lijepo vili.
Oci ostali djevojkami
svojijem ištu i kupuju
vjerenike među nami,
služe, časte, dvore i štiju!

Ugodaj je postavila,
od zakona ki moć ima,
ova sama lijepa vila
lubovnikom svim svojima.

HIPOMENE.

Nije srebra, nije zlata
ni stvari ine na sem sviti,
da podobna u njoj plata
vik slobodi može biti;
ali zaman jes imati
i slobodu zgar s nebesa,

- 125 a mlados svu postavljati
na protive zlijeh udesa.
Što ima biti, da ne ljube 145
one, s kijeh su tač dyoren?
Ali ostale sasma grube
130 drže i tako u necijeni.

ZELENKO.

- Nije nijedna, Hipomene,
vila ovoj u dubravi 150
135 tako gruba i od necijene,
da podobna nije ljubavi,
ali ostalijeh svijeh nadhodi
ova uresom svojijem ljepote
i u pokolu slatkom vodi 155
lubovnika svijeh živote.
Nije mjesti u ovemu
140 jedan, za nju ki umire:
svak je u srcu ljubi svomu
i svak želno nju pozire. 160

HIPOMENE.

Zaisto na svitu velike nesvijesti,
za ljubav očitu na smrt se dovesti!
Taka je ne lipos, taki l' ne ures,
da ima tu kripis zasljepeć ludcku svijes?

ZELENKO.

Za istinu, nije na sviti
tega uresa, te liposti, *
da se slična može ritit
ne ljepote izvrsnosti.
Sunce oči, zlato prami
svom svitlosti nadisivaju;
ludcka srca oni sami
hite, vežu i strilaju.

- 165 Kad je vidiš, rijet ćeš: sliku,
ovakoga punu uresa,
nije rodio čovjek viku, 175
sletjela je zgar s nebesa.
Nikako se tim ne čudi,
170 bivši take ne lipote,
zatravjeni da se ljudi
malo haju za živote. 180

125. se] rkp. si 129. Oci] rkp. Ooci. 143. a mlados svu] rkp. a mlasasu.
145/148. Smisao tih stihova u svezi s ostalim govorom Hipomenovim i Zelenkovim nije mi sasvijem jasan, pa dopuštam, da se mojemu tumačenju, koje se razbira iz teksta, može zabaviti. 148. i tako] Otprije: i da su; u rukopisu je, vaļa da griješkom, i precrtno. 160. želno] rkp. scelno. 161/162. U rukopisu nema kome iza nesvijesti nego iza za ljubav. 163. Otprije: Taka ne lipos i taki ne ures. 174. punu] rkp. pun. 176. rkp. nema je.

HIPOMENE.

Zelenko, pokli tom nju višni s nebi zgar
naresi ljepotom i da joj taki dar,
svake li čeljadi dohodi š nōm teći?

ZELENKO.

I stari i mladi įuveno goreći.

HIPOMENE.

Da jesi li od toga neizbrojna mnoštva ti, 185
Zelenko, š nōm koga video trčati?

ZELENKO.

Vidio sam veliku množ mojijem očima
š nōm trčat i priku gdi paka smrt prima.

I neka budeš znat, tko sudi, da prijeku
bude oni smrt imat, ki je dobit u tijeku: 190
tri sudeca obrana na to su svijeh od nas,
kijeh kripos poznana dostoji vječnu čas.

HIPOMENE.

Nu s kojijem srcem ti smrt hudu primaju,
ki od ne dobiti u tijeku ostaju?

ZELENKO.

Kakve je tko naravi; ali smrt opaka 195
u srca strah stavi i krepka i jaka.

A tko je ta pod nebi, koji se ne bude
vas smesti u sebi od smrti prihude?

Nu hoćeš li, da t' spovijem,
što jednomu įubovniku 200
dogodi se, srcem s kojijem
smrt nevođan primi priku?

HIPOMENE.

Spovijed mi, nemoj cknit, eto ti sad kažu,
da od tega učinit ne moš mi stvar dražu.

ZELENKO.

Ovi na svu snagu i silu	205	Atalanta to videći,	
kao vjetar se brz zateče,		i ona se na tijek stavi,	210
ili tijekom lijepu vilu		tere hrlo poče teći,	
ili hudu da smrt steče.		da za sobom nega ostavi;	

183. š nōm] rkp. s' segnom. 186. š nōm] rkp. s' segnom. 188. š nōm] rkp.
s' segnom. 191. na to su svijeh od nas] rkp. na to su svijeh su od nas.
203. cknit] *Otprije sknit.*

brža od strijele, koju iz luka

ZELENKO.

za bjegućom pusti zvijeri

215 Ah da si se namjerio 250

u planini jaka ruka

i ti, mladče, u dubravi,

snažna lovca, ki je tjeri;

usišen bi suzit bio :

ne bi morskoj na pučini

tako život svoj ostavi!

okvasila s tijeka hrla

Kad prid suce dođe, „Nije“ —

noge ; ne bi na ravnini

rekoše mu — „mladče, trijebi,

ni malahna klaska strla.

220 da ti se od nas sad spovije 255

Toliko se ne čuđahu

što znaš i ti sam po sebi.

od brzine ne hvalene

Znaš, da zakon zapovijeda,

oni okolo ki gledahu,

ko u tijeku dobit bude,

ko od liposti neizrečene.

bez milosti ijedne ureda

Vjetrici se natjecati

225 da ga na smrt ovdj osude“. 260

s tijekom š ſome bjejh uzelj

On kad glase tužne začu

ter razbludno razmetati

da svakako ima umriti,

zlatne prame niz vrat bijeli.

u žalosnom poče plaču

Sviona i tanka koprenica,

rijeći tužne govoriti.

ka pršaše po sve strane,

230 Nešto izreče, pun žalosti 265

bješe odkrila sred ne lica

pak zamuče i uzdahnu,

s bijelijem lijerim ruse rane,

malo snažan ruke oprosti,

kako kada i s nebesa

navede se, pade, izdahnu,

i rumena i snježana

sježi mu se pram na glavi

žora izlazi, puna uresa,

235 a blijedo se lice ukaza, 270

kad došastje glasi od dana.

pomodroše mu usta: pravi

I (od tijeka dila istoga

biljeg smrtna od poraza.

ma besjeda da ne bude)

HIPOMENE.

ļubovnika stiže tega

240 To nije bila smrt siona!

i povede, da ga osude.

Ľubav smrtnе uze strile,

HIPOMENE.

ona umori nega, ona 275

poraze mu da nemile !

ZELENKO.

Da kakav se nađe tada

245 Paček ista, nemilomu

taj ļubovnik izgubjeni,

da zakonu ne pogodi,

gdi se tužan već ne nada

po hotjenju silna svomu

shranit život obļubjeni,

od smrti ga smrt slobodi. 280

i od huđe što je smeće,

lijepu vilu, koju ļubi,

gdi zna zaisto tužan veće

da životom svojijem gubi ?

226. š ſome] rkp. s' ſegname — bjejh] rkp. bieh. 244. obļubjeni] rkp. ob-
glubeni. 273. Otprije: Ah to ne bi smrt siona.

HIPOMENE.

Sasma je ta pomoć, Zelenko, žalosna!

ZELENKO.

I bi ti, mladče, hoć, da je smrt milosna!

HIPOMENE.

Nemojmo ovdi cknjet, Zelenko, najpreče
Hodimo za vidjet, jeda tko još teče.

ŠENA DRUGA.

VUKDRAG satir

vodeći jednoga praza¹.

O ljubavi, poznam sade,
koje u tebi stvari leže,
er jednako stare i mlade
tvoj ljubavi ogań žeže.

Jednjem čini zaludjeti
u nebijeme tvoja sila,
druzijem čeznut i bliditi
cić uresa draga i mila.

Ti svakoga hoć striliati,
hoć svakomu vrha doći,
na svakomu hoć kazati,
da velike tve su moći.

I ako staru sada meni
činiš čutjet tvoje sile
i hoć da me pram zlačeni
veže jedne lijepe vile,
čin mi i dobit ne ljepotu,
ne učini ti inako,
er da izgubim na sramotu,
rozim bi ti srce izmako.

281. Sasma je] *Otprije*: Ah prem je. 282. *Otprije*: Zasve er nijesam pozno prije. 287. er] *Otprije* da. 288. žeže] *Otprije* grije. 298. čutjet] *Otprije* kušat. 300. veže] Pisar je najprije napisao sveže pa ispravio u veže. 301. *Otprije*: čini mi je i dobiti. 303. *Otprije*: er da budem izgubiti. 305. Vidiš dva ova] *Otprije*: Vidiš ova dva. 306. *Otprije*: nu htjej na ne pogledati. 308. *Otprije*: nemo da te nima izmlati. 309. er] *Otprije* znaš.

317. pridrage] *Otprije* lipost. 319. dosta snage] *Otprije*: snage dosti. 325/328. Ti su stihovi pisarskom nepominjom bili izostavljeni pa poslije zapisani sa strane ovako:

Sviroka ova, s kojom svudi
za glumca sam zvan od pira,
svijem istino kaže i sudi,
da sam brži svijeh satira, a onda ispravljeni kao gore.

Vidiš dva ova ostra roga, 305

ter se smisli dobro u sebi,

u ovega brata moga:

ako izgubih, ním te prebi;

er u ovoj danas teći
spravio sam se ja dubravi 310

za Atalantu lijepu steći,

ka mi srce strijeła i travi.

Tim još jutros prije neg svanu
iz pustijeh se digoh gora

i u ovu dođoh stranu 315
brz kao vjetar priko mora.

295 Cić sunčane ne pridrage
veće sam se vas ispeko:

za teć imam dosta snage,
najbržu bih zvijer priteko. 320

Brzina je ma izbrana,
300 kom u mlada slovih lita,
po svijeh skupijeh spovijedana,
svud hvalena i čestita.

Sviroka ova, kom kad svirim, 325
slušaju me dubja i stijene,

svijem inijema nad satirim
najbržega kaže mene;

er kad jednom satire ine
blizu jednjeh dobih voda 330
izvrsnosti me brzine,
bog Pan na dar nju mi poda.

A još nije izginula
ona u meni prednja snaga:
zasve je mlados povenula, 335
još me jakos popomaga.

Slobodno bih još udrio
najvrlijega na medvjeda
i jošte s lavom boj bih bio,
vas rasrčen kad se gleda 340

Nu što velim? Prednju snagu
ļubav meni uzmnožit će,
kad pogledam vilu dragu,
ke mi iz oči bio dan sviće.

A i meni jošte uzela 345
staros nije sve liposti,
i obličja sad još vesela,
drag, liep, mio i rumen dosti.

Rožići mi su od uresa,
lijepi, čudni i pristali, 350
i mlad mjesec sred nebesa
ovakijem se vijencem hvali.

Vješto čađam crna od dima
moje sam sjede vlase izmazo,
da se ne bih nje očima 355
po sjedinah star ukazo.

Izgled mi su bile tomu,
sad istinu pravo kažu,

338. najvrlijega] rkp. najvarliega, ako nije pogrešno zapisano mjesto naivar-gliega. 346/348. Otprije: svu ljepotu staros nije, zračna obličja i vesela i sada sam kako i prije.

357. bile tomu] Otprije: tomu bile. 359. Otprije: mjesta ovoga neke vile, a prema tome 360. mjesto mjestu bilo je koje. 374/376. Otprije: što je drago nima, čine, neka Divjak divje zvijeri lovi puste sred planine.

385. ja dobijem] Otprije: ja dobiti, a prema tome bijaše i 386. budem ures... i 387. od cvijeća ču vijenac sviti, a 388. i uresiti roge...

neke vile, koje u ovomu
mjestu ovako čela mažu. 360

Nu da i u meni lijepos nije,
nego grde da sam slike
i obličja, sreća gdi je,
ka pomaga ťubovnike;

tkogod pristo ko cvijet bude 365
a tkogodi srca vrijedna,
ali paka s česti hude
ne ťubi ga vila nijedna.

Na svijetu je riječ općena
i svi ljudi to govore, 370
da jednako krava i žena
ono slijedi, što je gore.

Neka ini svi satiri
što oni hoće čine odi,
neka Divjak loveć zvijeri 375
po planini pustoj hodi:

ne umiju divje čudi
ļuvenoga poznat plama,
nad satirim dobra osudi
za se ťubav mene sama. 380

Ja sam ţubit za me obro
jednu vilu plemenitu,
čini mi se ţubit dobro
i najboļa stvar na svijetu.

Ako, brate, ja dobijem 385
lijepi ures sej gospoje,
od cvijeća ti vijenac vijem
i nimir resim roge tvoje.

Za tvu ljubav i tvu viru
sviroku ovu podat ћu ti,
da mi sviriš ti na piru,
ako je budem dostignuti.

er lipota nije jedina
390 srce moje trudno peče;
bit će moja sva krivina,
ako je drugi tko priteče. 400

Priteč je ћu za istinu,
zasve er ja star a ona mlada,
svak će poznat mu brzinu, 395
bit će danas meni lada,

Tim najbrže i ja tečem
one onamo do dubrave,
lijepu vilu da pritečem,
u koj dike sjaju prave.

ŠENA TREĆA.

DIVJAK, VUKDRAG, satiri.

DIVJAK.

Vrlo ti se ukinu, Vukdraže! Što ti bi, 405
reci mi istinu, jeda se u što ubi?

Vidiš, kao na pomoć ja sam ti prispio!
Da ne bjeħ ovdì doć, vas bi se zdroždio.

VUKDRAG.

Pomozi, brate moj, Divjače! Malo vas
dubravi se u ovoj ne zdroždih ja danas. 410

DIVJAK.

Reci mi, tako sam kud se ono zateče?

VUKDRAG.

Što ovo bi, ja ne znam, nětko me ureče.
Ja idah danas teć u ovoj dubravi
za lijepu vilu steć, koja me zatravi.
Tim se bjeħ najprije onako zateko, 415
da je ne bi tko prije od mene priteko..

DIVJAK.

To još ti tako star ljveno goreći
bržu svijeh od vjetar mniš vilu priteći?
To nije za tebe! Promijeni prednju ћud,
pogleda na sebe, ni budi vazda lud! 420

397/400. *Otprije:* Cića nije me ljubav peče,
veće ћu se odijeliti;
ako je drugi tko priteče,
krivina će moja biti.

401. *Otprije:* Nuti hoću brz poteći, a prema tome i 403. lijepu vilu za priteči.

VUKDRAG.

Tijem riječim ne slijedi: bio bi velik smijeh,
da te ovdi tko vidi svjetovat starijeh.

DIVJAK.

Ili hoć ili ne moje svjete primiti,
za take sjedine nije slično ljubiti.

VUKDRAG.

Svjeti ti svi tvoji preda mnom su od ništa. 425
Ljubav se pristoji na moja godišta.
Sijati a ne žnet, zaman se truditi.
Pođ dava taki svjet mlađijema neg si ti.
Za mlade čeljadi i od vrste to nije tve,
a ovakoj, čuj, bradi stoji dobro veće sve. 430

DIVJAK.

Bradom se ne hvali, er taku bradu ima,
velu ti bez žali, ti ovan s rozima.

VUKDRAG.

Hoć majstor bit meni! Ja rekoh malo prije:
plam poznat ljveni čud divja ne umije.
Bole ti je otiti za zvijerim trčati 435
neg mene učiti kao se imam vladati.

DIVJAK.

Bole je tebi poć opeta u gore
nego iskat samohoć da tobom rug tvore.
Zakona ne znaš ti: tko Atalantu u tijeku
ne bude dobiti, da primi smrt priku. 440

VUKDRAG.

Ne znaš ti, od koga ova mi podana
sviroka bi boga cić tijeka poznana.

DIVJAK.

U jednu sviri ti sviroku tu prije,
a sad hoć sviriti, ja vidim, u dvije.
Znam dobro; nu veće staros je prispjela, 445
ka, što je najveće, snagu ti je uzela.

VUKDRAG.

U to se i uzdam, života er malo
na svijetu veće znam da mi je ostalo.

DIVJAK.

Ja vidim, što je veće: da tebi na svijeti
ostalo jes veće prem malo pameti. 450

VUKDRAG.

Ti li znaš, što je pamet, ki je nigda ne ima!

DIVJAK.

Kad ne ćeš moj čut svjet, lupi o tle rozima!

VUKDRAG.

Podi tja! Nemoj me uricat ovdi već
ovake ejeć mome; neka umrem, poč éu teć.

DIVJAK.

Podi, pođ! Poznati brzo ćeš tvoju moć, 455
i ko se stavljati jes na smrt samohoć.

ŠENA ČETVRTA.

DIVJAK satir.

Smiješna ti si, o ljubavi,
a smješnija tvoja sila,
ka si sijeda zaslijepila
Vukdraga u ovoj sad dubravi, 460
čijem mu staru srce cijepa
Atalantin zrak jedini;
nu kako si i ti slijepa,
tako i slijepi tvoji su čini.
A može li bit rug veći
neg tko vidi noga stara,
gdi brzinom hoće stći
vilu bržu od vjetara?

Nijesam mu se činio znati,
što je izmazo čađam vlase, 470
da ne bude još vikati,
neka svak ním naruga se.

Na se ovako osao smioni
jednom stavi kožu od lava,

da sve zvijeri straši i goni 475
sred livada i dubrava.

Tamašna je stvar vidjeti
što za koga činit nije,
da zamisli u pameti,
da on sve može i umije. 480

Tko je mlad, svjete od starijega
ima u doba slišat svako,
er kad ne bi bilo tega,
svijet bi otišao naopako;

ali je i starijem od potrebe 485
poslušati kadgod mlađe,
er ko se uzda sam u sebe,
privaren se mnokrat nađe.

Poč éu i ja pogledati
tijek Vukdragov do onamo; 490
da se smjeje svak, slišati
čini mi se do ovamo.

454. poč éu] rkp. pochiu 485. ali je] rkp. alie, koje bi se moglo čitati i al je.
489. poč éu] rkp. pochiu.

ŠENA PETA.

KOR PASTIERA¹.

KOR.

Nemoj, nemoj, o ljubavi,
dopustiti, da tve sile
samoj ovoj u dubravi
žalosne su i nemile:
ukaži se nami blaga!

PASTIR OD KORA².

Lijepu običaj zaisto ima
dubrava ova plemenita,
da je od starijeh jošte lita
utočište umrlijema,

ali očito sad se vidi
da je od štete nam velike
s jedne vile, ka je prike
sreće, a svak je slidom slidi. 505

Da ove nije običaji,
ne bi, ne bi izdaleče
mladica ova, koja teče
hrlo, došla k ovijem kraji;

ne bi tuđijeh množ pastijera 510
dochodila za ūom odi,
gdi svak stoji u slobodi,
ke se slava svud prostira,

ni bi mlados sej dubrave
bila od smrti prije bremena 515

poharana i satrena
kroz īuvene sve zabave³.

495 S jedne vile naša sela
u gorkomu cvile vaju,
s jedne same vile ostaju
i žalosna i dresela. 520

Prem ti tvojom oholasti,
ženska čudi, huda od veće
hoć uzmnožit naše smeće
i držat nas u tvoj vlasti. 525

500 Komu od īudi bitje i stanje
ne raščini ti pod nebi,
komu od štete uzrok ne bi
kroz tve oholo djelovanje?

Koliko je slavnijeh grada 530
cića tebe svrhu imalo,
koliko je kuća ostalo
cića tebe punijeh jada?⁴

Hipolito cić bludnoga
jedne Fedre požudjenja 535
od morskog bi zvjerenja
ubijen kletvom oca svoga.

Medejina huda dila
tko bi mogo viku izreći,
ka za svomu ocu uteći
brata isiječe u sto dila!

¹ *Otprije*: Radmio i kor pastijera *pa onda precrtano* ² *Otprije*: Radmio.
505. Svak je] rkp. svakie, koje bi se moglo čitati i svaki je. ³ *Poslije stiha*
517. bilo je iznajprije: Kor. Nemoj, nemoj etc. *pa onda precrtano; tako i poslije stiha* 533. 561. *Otprije*: hoć lipost. 524. hoć uzmnožit]
Otprije: uzmnožiti, a 525. tuge i zadavat nam žalosti.

526/529. *Otprije*:

Koga od īudi na sem sviti
na zlo nijesi ti dovela,
komu bitje nijesi smela,
kad se na te htje staviti?

527. raščini] rkp. rascini. ⁴ *Poslije stiha* 534. *bilo je iznajprije*: Kor. Nemoj,
nemoj etc. *pa onda precrtano; tako i poslije stiha* 517. 561. 538. *Medejina*]
rkp. Medeina.

Cić liposti jedne Elene
Troja, imena slavna svudi,
na se dovede i probudi
hitrijeh Grka plame ognene. 545

Komu ženske žele opake
i naprave i raskoše,
komu vrha ne dodoše,
i ne biše štete od svake?

Žena zakon gdi je držala, 550
gdi je pogodaj ženski bio,
sve je štete uzročio
i početak bio od zala.

Mladica ova, nad sve ine
kažući se prika i vrla, 555
veće je našu mlados strla
zlijem zakonom sve brzine.

Koga rani ne lipota,
kad svoj pogled na ūnu svrne,
cić nesvijesnijeh žela srne 560
na pogubu od života¹.

A jeda se mladac koji
nađe u mjesti u ovomu
da u tijeku ūnu brzomu
i priteče i osvoji,

543/545. *Otprije:* svud sloveća Troja imena
bi od Grka užežena
kroz prijevare njih himbene.

546. i 548. Komu] *rkp.* Tkmu, ali je T poslije od druge ruke dodano.

554/560. *Otprije:* Mladica ova s hude sreće,
kažući se prem nemila,
zakon je ovi postavila,
ki je uzrok naše od smeće.

Komu rajska ne lipota
izraniti srca bude,
gre nesvijesne cić požude...

561. na pogubu] *Otprije:* na pogube.

¹ Poslije stiha 561. bilo je iznajprije: Kor. Nemoj, nemoj etc. pa onda pre-crtano; tako i poslije stihova 517. 533. 570/573. *Otprije:*

Tko zna, da će bit kad godi
jošte slatka uspomena
od ovega zla općena,
s jedne žene ke se zgodi.

da, ko našijeh od žalosti
mladica je uzrok jedna,
tijek jednoga mladeca vrijedna
bude uzrok od radosti!

Tko zna, da će jošte biti 570
spomenutje drago i milo
od zla, ke se nam zgodilo
s jedne žene na sem sviti.

Tko zna da će jošte doći 575
iz tuđega ovdi mjesti
vrijedan mladac s blage česti
da je u tijeku bude proći,

da ova običaj, ku svak slavi,
ne bude nam od dreselja
od vječnoga neg vesela 580
kako razlog hoće pravi.

KOR.

Nemoj, nemoj, o ljubavi,
dopustiti, da tve sile
samoj ovoj u dubravi
žalosne su i nemile: 585
565 ukaži se nami blaga!

AT DRUGI.

ŠENA PRVA.

PALADE božica.

Ja, božica plemenita
od kriposti i od znanja,
koju časte sva vladanja
i države segaj svita,
iz nebeskih zgar dvorova,
gdi je me stanje vjekovito,
slazim ovdi strelovito
po naredbi svijeh bogova,
da oslobođim mlados vrijednu, 595
narešenu mojih dara,
od ljubavi, ka je hara
po ugodaju nepravednu,
zašto u pomoć jedne vile,
da dubravu ovu oplijene, 600
ljubav smrtne, smrt ljvene
uzela je sebi strile.

One jednom, kad se u lov
ljudi umrljih sadružiše,
ne staveć se učiniše
od oružja promjenu ovu,
er umorne na jednoj vodi
bjehu tihe san zaspale,
čijem sve zemle bjehu ostale
u pokolu i u slobodi,
pak kako ih san ostavi
i još ih dobro ne rasvijesti,
i jedna i druga u nesvijesti
svoje oružje zaboravi:

tako ljubav zapaćena
od hude se smrti odijeli,
da nevođu mlados strijeli
smrtnjem lukom prije bremena,

587. plemenita] *Otprije* pripoštena.
639. *Otprije*: A on vječnom svom mudrosti.

kriposti. 648/649. *Otprije*:

htjela u družbu zajedno stati
sasma mlados za sharati.

a smrt s' strijelam ljvenije /m
pođe stare postrijelati 620
i u ljubav užižati
razbludjene u nebrijeme.
Stvar bi po svijet zla ova bila,
da smrt huda koga striješa
pun razbludnjih gori žeša 625
a od ljvenijeh mre se strila;
nitko ne bi na sem sviti
veće biti mlad želio,
nu i svijet bi se privratio,
svak volio star bi biti. 630
Tim sam došla smrti hude
bludne oteti strijele iz ruka,
ljvenoga da iz luka
strišat čelad već ne bude,
zašto Apolu u ove stvari 635
privarit se ne da opeta,
odkli radi kraļa Admeta
jedan put je prije privari,
a on mudrosti svom velikom
drugi način nać ne može, 640
vrijednjem mladim da pomože
od kriposti nasljednikom
i zasve je ljekar znani
nije moćan do vik vika
nać ljvenoj rani lika, 645
odkli i nega ljubav rani.
A ljubav se s ovom vilom
sadružila i sastala,
da bi mlados prem sharala
sej dubrave smrtnom strilom. 650

590. *Otprije*: ke je kripos svud hvalena.
642 *Otprije*: nasljednikom od

Ja bistrinom znanja moga
načine sam našle znane,
da nemila smrt ostane
bez oružja ljuvenoga,
a da ljubav hudoj smrti 655
vratí oružje zlobno odveće,

od dubrave ove veće
da ne bude mlados trti.

Apolo će tada moći
ukazati sve kriposti
i kriposne cvijet mladosti
sloboditi i pomoći. 660

ŠENA DRUGA.

PLANINKO pastijer i DIVJAK satir.

PLANINKO.

Slidi tvu besedu, Divjače, sad odi:
što nam se još djedu Vukdragu dogodi,
ko je primljen, nada sve ko je dobit on bio, 665
i smjenstvo je li sve životom platio?

DIVJAK.

Ja sam reko, što Vukdragu
danasa će se dogoditi,
er tko za šta ne ima snagu,
ne ima o temu ni misliti. 670

Bjeh dotečko prije nega
druzijem putom za gledati
(kada dođe), kako će ga
puk onamo dočekati.

Vidjeh svake tu čeljadi, 675
svak u ognu tu goraše
ljuvenomu, stari i mlađi
lubovnik se svak vešće.

Kada dođoh, objednaga
uprašati svak me poče: 680
„Što je, Divjače, od Vukdragu,
ke mu stvari cknjenje uzroče?“

Spovijedat im bjeh počeо,
dogodilo što mu se odi,
tot ga vidim, gdi veseo 685
u dubravu i on dohodi.

Kad ga čađam upaziše
sijede vlase izmazana,

707. *Otprije:*
paka na svu svu brzinu

u smijeh on čas svi udriše
veli i mali sa svijeh strana 690

Svi rekoše: kuf se bijeli
crna u vrana privratio,
da bi vilu, koju želi,
s crnom bradom pridobio.

On videći lijepu vilu 695
zažari se ko žerava
i zatrča nad svu silu,
ku mu slaba staros dava.

PLANINKO.

Ko je, Divjače, ljubav bila
ta negova izvan puta, 700
tako kripos snaga i sila
sva je bila nategnuta.

DIVJAK.

Atalanta tad za nime
ne svijem tijekom poče teći,
zašto znaše, da na vrime 705
mogaše mu sveđ uteći,
paka brža od sjevera
trčati se hrlo uputi,

709/710. *Otprije:*
neka Vukdrag zna istinu,
da je ne može pristignuti.

neka Vukdrag pun čemera
zna, da ne će pristignuti,

a on na vrat i na noge
sve što može poče tade
trčat, da od sile mnoge
natežuć se na tle pade.

Ona prista; čijem se on diže 715
i stignut mu se opet poda,
ali opet ga on čas stiže.
izvrsnostim brza hoda,

a on tada izdno peta
poče iztezat svu brzinu
i od velike sile opeta
rasplušti se i ukinu.

Petkrat pade, petkrat tada
po ktjenju je ne priteče,
a ona, ko je jaka i mleta, 725
on čas opet nemu uteče.

I da duga ma beseda,
ko je i Vukdrag dug, ne bude:
na svrhu ona dođe ureda
a on istrati zaman trude.

PLANINKO.

Ja ciješu je tu velika
na negovo to trčanje
bila od svih treska i vika
i rug velik i smjejanje.

DIVJAK.

Ne bih mogo viku izrijeti, 735
ki su od nega ruzi bili.

PLANINKO.

710 Jesu li ga za umrijeti
po zakonu osudili?

DIVJAK.

Vas puk poče tad vikati:
„Da se prosti, da se prosti 740
nemu život, dosta plati,
što istuće stare kosti!“

720 Tim na molbe puka svega
na smrt sudci mudri i znani
osuditi ne ktješe ga, 745
da za veći rug se hrani.

PLANINKO.

Da reci mi, jeda uteče
iz dubrave Vukdrag tada?

DIVJAK.

Odijeli se on najpreče
od velike tuge i jada. 750

PLANINKO.

Da za nega nije ljubiti,
dobro ga si ti svjetovo.

DIVJAK.

Nije htio svjete me primiti,
neg me jošte nahrtovo.

Neka nim se svi tamaše 755
sred dubrave, brate, ove:
vratimo se mi na naše,
koje hvali svak nam, love.

721. Taj je stih ispravljen, ali kako je ispravak zamrčen, sva je prilika, da se pjesnik premislio pa ostavio kako je bilo. 724. Otprije: po hotjenju ne je stignu. 726. Otprije: oni čas mu opet smignu. 732. negovo] Otprije veliko pa ispravljeno istom rukom. trčanje] Otprije trčanje. 734. smjejanje] Otprije smjejanje. 735. izrijeti] Otprije izriti. 737. umrijeti] Otprije umruti. 754. nahrtovo] rkp. nahartovo. U Stulićevu se rječniku objašnjuje nahrtovati s. v. hrto-vati: strapazzare, insultare, ingiuriare; vexare, insultare, iniuriis afficere. Ispor. Akad. rječnik s. v. hrto-vati.

ŠENA TREĆA.

HIPOMENE.

Ah sad poznam, bez razloga
da pokarah ljudi one, 760
pod luvene ki zakone
stavlaju se mjesto ovoga.

Nijesam video plate prije
pripravljene dobitniku;
nijesam video rajske slike, 765
koj pod nebi slike nije;
nijesam video čiste prame,
koje zlato nadsivaju,
kako lijepu pokrivaju
ne snježano bijelo rame; 770

nijesam video zrak veseli
usred vedrijeh svjetlijeh oči,
gdi sja sunce od istoči,
odkli ishodi sved dan bijeli.

Nu što stojim veće odi 775
ter ne kušam moju sreću,
dubit lijepos od svijeh veću,
ka ljepote sve nadhodi?

Kako ja bih miran bio, 780
ko pokojan u životu,
kad bi rajske ne lipotu
u brzini pridobio!

Nije na svitu sliku dražu
satvorila narav blaga:
višni onezijeh zgar pomaga, 785
ki hrabreno srce kažu.

Stravljen mladac, o bogovi,
utječem se vašoj moći,
bez vaše se ja pomoći
neću staviti na tijek ovi! 790

ŠENA ČETVRTA.

VUKDRAG satir.

O ljubavi huda i prika,
veomi si se postavila
mene stara ljepše od vila
učiniti ljubovnika,

a ne dat mi pak jakosti
ni onu moju prednju snagu,
da pritečem vilu dragu
punu uresa i liposti.

Kako udi crv sjemenu,
pticu vesku kao zaplete,
ko grad klasju vrle smete,
ko cić suše loze venu:

tako i s tebe čovjek vene,
ki je zapleten u tvoj uzi,

i sved plache, cvili i suzi 805
cić lipost i tašte žene.

Ah da mjesto sred ovoga
koji tvoj te grijeh iznese,
da se moj gniv na te otrese
ka si od vaja uzrok mogu, 810

poznala bi moje sile,
o nakazni puna smeće,
i da su oštiri vele veće
moji rozi neg tve strile!

Ah s ljubavim i ti, prijeka 815
o naravi prem ohola,
što mi poda ti napola
hip od koze i od čovjeka,

773. sja] rkp. sia, koje se može čitati i sija. 794. učiniti] rkp. učini ti, ali prema 795. mislim da treba čitati učiniti 798. punu] rkp. pun; ispor. bilošku k stihu 174. 807. ovoga] Otprije ovoga, koje je ispravljeno, pošto je promijenjen stih 810. koji je naprije glasio: koja mi si kriva od svega. 818. rkp. hip. mj. kip

odkli meni ti si dala
dva obličja na sem sviti,
da daj svega satvoriti
divju me si kozu imala,
er danaske da sam bio
divja koza vas u hipu,
u brzini vilu lipu
zaisto bih pridobio.

Ali hoćeš ti twojima
da se ljudi djelim čude,
er ko zdvora čovjek bude,
ali od koze pamet ima.

A jednomu mjesata ovega,
bivši kozje on pameti,
jednom daše razumjeti
moć ga učinit kozom svega.

A i medvjedi a i vukovi
sada na me naripite
ter me svega razdrpite,
omrzo mi je život ovi!

Poć ēu u ovemu naći grmu
(da me izije) ku zvijer hudu, 840
i ako je nać ne budu,
slomiću se niz hrid strmu.

A ti, brate moj, ostani
u ovemu sada mjesti

820 sam bez mene, s dobrom česti 845
da te nebo od zla obrani.

Vijenac ovi, ki veselo
svih zelene sred ravnine
i, da u meni lijepos sine,
postavih ga na me čelo, 850

825 na roge ga twoje stavlam;
sviroka ti jošte ova,
koju bog mi Pan darova,
na dar budi, tebi je ostavlam.

Još ti ostavlam masti ove, 855
830 kijem se ūeke vile maste,
ovijem lice, ovijem tmaste
mažu prame sveđ ūihove.

Jutroske sam i ja lice
ktijo ovezijem namazati 860
za ljepši se ukazati
drazijem očim me diklice,
ali ūubav, koje plame
slideć na ovi tijek se stavih,

da se izmazat zaboravih, 865
tač pospješno potuka me.

S tijem ostani sred livada
ovijeh, zašto već stravjeni
omrzo je život meni
od velike tuge i jada. 870

824. *rkp.* u hipu mjesto u kipu. 839. Poć ēu] *rkp.* Pochiu. 847/850. *Otprije je bilo ovako:*

Vijenac ovi, ki sam svio
jutros evijeća od svakoga
i prije tijeka smionoga
na mu glavu postavio, —

pa onda ispravljeno dva puta, i to prvom ovako:

Vijenac ovi, ki veselo
od razlika ja svih evitja
i jak mladac sred prolijja
postavih ga na me čelo —

a drugom kao što je gore u tekstu. 859. Mjesto lice bilo je otprije ktio, *a prema tome* 860. mjesto ktio bilo je lice. 862. *Otprije:* vili ku sam obļubio. 868/869. *Otprije:*

ovijeh, brate; ja ēu otiti
niz strmu se hrid slomiti.

870. *Taj je stih ispravljen ovako: s rane, ku mi ūubav zada, ali se pjesnik predomislio pa prebrisavši ga ostavio kako je i bilo.*

ŠENA PETA.

HIPOMENE.

Hvala t' budi na lijepomu
daru, božice od ljubavi,
pravo je, da te u ovomu
mjestu hvali svak i slavi!

Hvala i tebi, slavni bože 875
o Apolo, koga kripas
uputi me i pomože,
ko ēu rajska steći lipos!

Ti me nauči tvojom moći
vlas božice molit slavne, 880
ke hitrine i pomoći
mojim želam nađoh spravne.
Naučiteljim pod takijema
ku stvar ne bih učinio,
jošte višnjem k nebesima 885
slobodan bih poletio!

ŠENA ŠESTA.

ZELENKO i HIPOMENE.

ZELENKO.

U mislijeh si, Hipomene,
koje u sebi sam razbiraš;
kako trudan znoj utiraš,
od ljubavi strah je mene! 890

HIPOMENE.

Ako se i znojim, znojim se od truda,
a zla se ne bojim luvenijeh požuda,
er ufam, želeteći s velikom radosti
što žudim, i steći snagom me mladosti.

ZELENKO.

To i tebe uhvati vez smione ljubavi, 895
da hoć smrt iskat u ovoj dubravi?
Nijesi li viliće sagledo brzine?

HIPOMENE.

Drugo su rajske ne lipost jedine
dostojne u platu najvećem trudenju
pri srebru, pri zlatu, pri dragom kamenju, 900
Odlučih i ja poć moju čes kušati,
jeda mi bude moć dragu vilu imati.

ZELENKO.

Mladiću, s tjeranja smrtnoga ne izgini,
vjeruj, nije ufanja uteć ne brzini.

878. lipos] *Otprije* lijepos. 886. slobodan bih] *rkp.* slobodnih. 887. Nijes li] *rkp.* Njesili, a na mjestu, gdje je J, zapisano je istom rukom i malo i; ja mislim, da je najprije bilo napisano Jesili pa onda ispravljeno u Niesili. Mjesto viliće trebalо bi slika radi (u stihu 898. rajske) da bude vilinske. *

HIPOMENE.

A gdi je hitrina jednoga, ki lubi, 905
jeda i ne brzina kadgodi izgubi.

ZELENKO.

Umrle nije moći, ka je će stignuti.

HIPOMENE.

Bog me će pomoći. Ti mi zla ne sluti!

ZELENKO.

Nije pamet ni boga životom kušati.

HIPOMENE.

Pomaga svakoga bog; ja ču ufatи. 910

ZELENKO.

Ako sit sam se s nebi bude bog kigodi
ter krila da tebi prem, da te slobodi,
ispunit moć tako tvoju ćeš požudu,
mladiću, inako sve žudiš zaludu.

HIPOMENE.

Ili mi da krila, kojijem ču brži bit, 915
ili što, čijem vilackni, ja ču pridobit.

ZELENKO.

Neg ako luvena stril srce ne rani,
da hoće stižena bit, želiš to mani.

HIPOMENE.

Danu ako ne ruka istu nu ustavi,
ne strila iz luka sione ljubavi, 920
ne će li čudna stvar, Zelenko, bit ova?

ZELENKO.

Mali imaju taki dar od višnjih bogova.

HIPOMENE.

Netom plam luveni očutjeh u sebi,
side bog sam k meni Apolo zgar s nebi

915. kojijem] Otprije kijem. Poslije brži bilo je otprije još i ja.

i reče mi : „Upravi moljenje za trud tvoj, 925
o mladče gizdavi, božici ljuvenoj!“

Ja taj čas ktjeh uzet veomi veselo
mudroga boga svjet i stavih u djelo.

Ne dobro molbe rih, rajskoga uresa
božicu zamjerih, gdi slazi s nebesa, 930

koja me naučila, ko ne će ubjegnut
prilijepa ma vila, ko li ēu ju stignut.

Vidio sam trenutje sunčanijeh od oči
i od ustī maknute, koje glas uzroči.

Glas reče od raja : „Ne svrni pogleda, 935
ne ustavi stupaja, hodi, hod' naprijeda,
imaćeš, imati, što srce tve žudi
i ne će ostati bez plate tvoji trudi“.

Sa glasom svijetli zrak iz oči ne sinu
a u moje dode mrak, i ona me već minu. 940

Ja kako progledah, sam osto budući,
nađoh se gdi predah od straha znoj trući.

ZELENKO.

Čini se pameti, kada strah očuti,
sve očito vidjeti i tegnut i čuti,
a otore pak djelo ni malo ne izlazi 945
što ti se prizrelo, a ništa ne upazi.

HIPOMENE.

Rajska mi vedrina pak posta u svijesti
i u prsijeh tišina nebeske od česti,
a srce veselo ufanjem, da ēu moć
svijeh žela na čelo vrednostim mojom doć. 950

ZELENKO.

Tebi se štogodi, djetiću, prizrelo
u podne na vodi i u zlo te zavelo.

HIPOMENE.

Ja sam ju sam mojim očima vidio.

ZELENKO.

Ali se ja bojim, da si to sve snio.

945. otore] rkp. od tole. 948. tišina] *Otprije* hitrina.

HIPOMENE.

Nijesam spao.

ZELENKO.

Ni javi što gledaš među ino, 955
ne drži u glavi twojoj sve istino;
er mnokrat čovjek mni, kako se spovijeda,
što misli (ko kad sni), očima da gleda,
a često postave požude velike
čijegod sred glave zamjerne prilike, 960
i mnokrat mi sami bogove činimo
našjema željami, ke naglo slijedimo.

HIPOMENE.

Ne ćeš tijem razlogom me žeće luvene
ugasit! Pođ s bogom za sada od mene!

Ja dragu izgledam luveno goreći, 965
koju ēu besjedam smionijem zateći.

Ti dodî vidjeti, gdi ēu ja bez krila,
Zelenko, letjeti za jednom od vila!

ZELENKO.

Bez krila ko leti, samo ako poprši
u ludoj pameti, do mala vrat skrši. 970

Ikaro i s krili proć svjetu očinu
smionijem svojijem dili leteći poginu.

HIPOMENE.

Dosta već besjeda! Nu moje na ruke
ovamo pogleda: vidiš tri jabuke?

ZELENKO.

Vidim, ter što za to? Ne ćeš tijem stupaje 975
ne stignut; za zlato ništa ona ne haje.

HIPOMENE.

Nije se hajala ni Prokri: kušana
ali se pridala, nije vele još dana.

Vjeruj mi, na svijeti ovacijem darovi
i ljudi i sveti taže se bogovi. 980

977. Nije se] rkp Nijesi; ispor. 1003.

A na što jadni glad od zlata ne usili
umrlijeh?

ZELENKO.

Još si mlad, nijesi ovoj vješ vili.

HIPOMENE.

Malo je tijeh vila, ke zlato ne žude,
od zlata kijeh sila pridobit ne bude.

Kad zlato vidi ona, gdi no sja na travi, 985
od tijeka smiona to da se ne ustavi?

Tijem éu ja kušati, hoću li ku pomoć
od zlata imati.

ZELENKO.

Ne umri samohoć,
nemoj se navesti od česa pak ne ćeš
moć nikako izljesti, zasve da hotjećeš. 990
U srcu nikako ne mogu miran bit,
da ćeš ti moć tako tu vilu pridobit.

HIPOMENE.

Ti sumniš opako, a zaisto cijenim ja,
da ova vil svakako danas će bit moja.

ZELENKO.

Jeda ti višna vlas tu sreću udijeli, 995
da imaš sve danas, što srce tve želi!

ŠENA SEDMA.

ZELENKO sam.

Nije čudo, da ovako
dubrava ova lijepa vene,
er svi mladci ko Hipomene
svoje željenje slide opako. 1000

U pogledijeh taštijeh vila
svi isprazno svoje dni traju

a starijeh se malo haju,
nih spomena nije im mila.

Poć éu sada svjetovati
mladca ovega i opeta,
da prihodu smrt ne sreta,
da ne bude š nōm trčati. 1005

ŠENA OSMA.

MRKOJE satir, sin Vukdragov.

Jutros, o ma česti huda,
iz puste se diže gore 1010
éaca Vukdrag prije zore
i otide, ne znam kuda.

Obišo sam sve livade

i sva sela naponase
i još ne znam, kud se ukrade, 1015
kuda sam li odskita se,

985. sja] rkp. sia, koje se može čitati i sija. 1005. Poć éu] rkp. Pochiu.

er običaj nije negova
nikudi se odijeliti,
što ga ki god od sinova
ne uzbude sadružiti.

Na drugu sam ja Vukića
poslo stranu, da ga on nađe,
i Medoja, zašto srića
sveđ pomaga u ovo mlađe.

Od truda se ja sam veće 1025
tolikoga umorio
ištuci ga, i, što je veće,
nijesam ništa još izio,

a trbuhi mi reži i bući,
glad u sebi taki čuti,
er me narav ma nauči
dobro jesti i pinuti.

Neka ini svi nastoje,
na ke oni hoće stvari,
a srce ti hlepi moje
gdi se peče, kuha i vari.

Kogod lovi gorske zvijeri,
kogod taštu vilu žubi,
nebo i zemlju kogod mjeri
i najposlijе svijes izgubi:

1040

zvijeri lovim ja pitome,
pretili ovcu, ovna dobra:
to su lijepo moje mome,
to moj život slijedit obra.¹

Još mi je kapla dobra vina 1045
draža neg sve srebro i zlato,
na sem svijeti ni stvar ina:
poteže me narav na to.

Nu u ovemu ovdi mjesti
1030 što već stojim ja zaludu 1050
tere želim što izjesti,
da me žeće veće budu?

Poć ēu ovijeh sred livada,
da izijem, što ukrasti,
1035 poslije ga iskat, er od glada 1055
bagoče mi sad će pasti.

ŠENA DEVETA.

MEDOJE, VUKIĆ, MRKOJE
satirići i sinovi Vukdragovi.

MEDOJE.

Mrkoje, a ne znaš, kuda se odskito
jutroska čaća naš, ne bivši nas pito?

MRKOJE.

Kud jedu po sreći našli ste nega vi?

MEDOJE.

Pošo je on teći u ovoj dubravi. 1060

1024 ovo] *Otprije ovoj.* ¹ Za tijem stihom bilo je otprije pa onda prebrisano ovo : Za tezijem podem paka
dobrom mjerom izmjeriti
dobra vina pet služaka (*rkp. slusciaka, ispor. s. 1865*)
veselo ih ter popiti.

1045. Još mi je] *Otprije:* Meni je. 1053 Poć ēu *rkp. Pochiu.* 1056. bagoče] *rkp. bagoče; ta je riječ poznata samo iz Stulićeva rječnika; (ispor. Akad. rječnik s. v. bagoče) a govori se još i sada u Dubrovniku.*

MRKOJE.

On teći? Medoje, vele mi hoćeš rit!

MEDOJE.

Imaš znat: teko je i osto pridobit.

MRKOJE.

Vukiću, što praiš ti?

VUKIĆ.

Istinu govori.

MRKOJE.

Što ćemo činiti! Čaću smrt umori!

VUKIĆ.

Mrkoje, ne evili, staroja vidješe, 1065
život mu tijem mili uzeti ne ktješe.

MRKOJE.

Ah česti opaka! Nu tko vam to reče?

VUKIĆ.

Sreli smo Divjaka za zvijerim gdi teče,
on nam je reko sve i da se sramotan
iz ove dubrave dijelio ovi dan. 1070

MRKOJE.

Hodmo ga sred gaja iskati ureda,
velika od vaja da sebi smrt ne da.

Ali je sad bole, da štogod izijemo,
dobre ga da vože poslije ištemo.

Tim hodmo gdjegodi, ko je naša običaj, 1075
ukrasti štogodi, da izijemo zajedno.

VUKIĆ.

Daj
hodmo, ali ti nemoj sve tebi uzeti,
kako je nauk tvoj i ko svedčiniš ti.

1073. Ali je] rkp. Alie, koje bi se moglo čitati i al je, ali treba čitati kao što je gore u tekstu, da bude u stihu na broj slogova. 1078. je] rkp. nema.

ŠENA DESETA.

ATALANTA i KOR vila.

KOR.

Proslavimo, druge mile,
sred dubrave lijepo ove
diku i ures mlade vile,
koja svudi slavna slove,
ke je lipos svud hvađena!

ATALANTA.

Brzinom sam pridobila
vele mojijeh ljubovnika
i za ures mojijeh dika
vijenac ovi još dobila.

Ja sam brža od vjetara,
nije nitko brži od mene,
ovezijem su narešene
me ljepote s nebi zgara.

KOR.

Tebe višnji zgar s nebesi
neizbrojnijeh mnoštvom dika,
Atalanta lijepa, uresi:
ljepota je tva velika
a brzina puna hvāla.

ATALANTA.¹

O livade, sad veselo
drobnijem cvijetjem procapite
ter mi od cvijetja vijenac svite,
da uresite moje čelo!

1090

ŠENA JEDANAESTA.

HIPOMENE i ATALANTA.

HIPOMENE.

Nuti ko s družbom gre,
lukom se zabavlja
a tkogod za nū mre, 1125
na pamet ne stavla,

¹⁰⁸³ Taj je stih još jednom napisan pa onda zagragjen. ¹ U rukopisu je grijeskom izostavljeno Atalanta, a nema sumnje da Atalanta govoriti stihove 1097/1104. i 1110/1117. ² U rukopisu je grijeskom izostavljeno Atalanta; ispor. poviše pod¹

Zora ovako jutros mila
kad izvede danak bijeli,
lijepijem cvijetjem pram veseli
razbludno je naresila.

KOR.

Pravo je, da ove sve livade 1105
čestitijem se vijencem krune
i od srca tvoga sade
da željenje sve ispune
i zora se cvijećem uresi.

ATALANTA.²

I odkli veće nije nikoga, 1110
koji sa mnom smije trčati,
zvijeri gorske potjerati
sred mjesta sam došla ovoga.

A da odkuda hoće iziti
brzi jeljen trka plaha, 1115
potekla bih ja bez straha,
da ga budem ustriliti!

KOR.

Bole je, da se tve brzine
za košutam kažu dike.
Tjeraj zvijeri od planine 1120
a ne stiži ljubovnike:
dosta ih si pridobila!

i cijeni, da nije nikoga ovđi već,
slobodno ki smije š nōm brzijem tekom teć.

Poć ēu je zateći smionijem riječima,
da sa mnom i još teći dođe, ako srce ima. 1130

Zaman ti je sva pohvala,
djevojčice izabrana,
što sred ovijeh tijekom strana
zločeste si dobivala.

Hod se sa mnom natjecati, 1135
i ako budeš pridobita
od ovako plemenita
mladca, ne ćeš za зло imati!

Potištena nijesam roda,
meni je otac Megareo, 1140
nemu Onkestos, koga izveo
na saj svijet je kralj od voda.

Praunuk sam slavna boga,
ki valovim zapovijeda,
nijesam izrod od pradjeda, 1145
svud sam poznat i od svakoga.

I ako od tebe pritečena
ugledaš me s česti prijeke,
bit ćeš slavna po sve vijeke
rad dobita Hipomene; 1150

ili ako te on priteče,
svakako ćeš slavna biti:
ne moš sa mnom neg dobiti
slavu, viku ka ne utječe.

ATALANTA.

Kigod zloban od bogova 1155
mladcu ovemu poda svjete
i dovede u mjesto ova,
da prihodu smrt susrete.

Poznati je, lijepos svaka
da je od nega zavidjena, 1160
pokli hoće da ovaka
mlados svene prije vremena.

1129. Poć ēu] rkp. Pochiu. 1134. si] rkp. se.

Nije tako ma ljepota,
da od ovako plemenita
s pogibijom od života 1165
mladića se prosi i pita.

Ah! stvar ova ne malahno
srce moje muči i smeta,
što je dijete još mlađahno,
što još ima malo ljeta. 1170

Odijeli se, Hipomene,
dokli ti je dano, odili,
umrijeti ćeš, ne išti mene,
ne izgubi život mili!

Ma je udadba prem nemila 1175
ktjej tu misao ustaviti,
s tobom će se svaka vila,
ka je spamerita, sadružiti

HIPOMENE.

Slatka dušo, dali od tvoga
uresa ēu se odiliti, 1180
dali ēu ovđi srca mogu
velik dio ostaviti?

Dobro, dobro stoji meni
za te, draga ma radosti,
ili život oć ljubleni 1185
ili steći tve liposti.

ATALANTA.

Vidio si tvojijem očima
koliki su smrt primili.

HIPOMENE.

Ti od tega misao ne ima,
moj životu dragi i mili! 1190

Neka budem ja umriti,
a da stečem tvu ljepotu!

ATALANTA.

Čin, što hoćeš, ja misliti
ne ču o tvomu već životu.

Mladče, srce tve pod nebi 1195
što ne može steći, žudi:
zašto tako mladu tebi
život isti tvoj dotrudi?

HIPOMENE.

Ne ovi jedan neg stotinu
da života ja imati
budem, lipos tvu jedinu
stavlo bih se sved' iskat!

ATALANTA.

Ah! dali će ovi umrijeti,
koji mene dvori i ljubi?
Sa mnom žudi ki živjeti,
to da život svoj izgubi?

Nu ja što ču kriva biti,
ako izginut on uzbude?
A da hoćeš ustaviti,
mladče, plahe tve požude,
ili kako s tom plahosti
moje svjete ne ćeš čuti,
brza tijeka izvrsnosti
a da hoć me pristignuti!

HIPOMENE.

Ne brini se, dušo mila,
radi moga ti života:

da me od smrtnijeh nije strah sila,
dostojna je tva lipota.

ATALANTA.

Hodi, hodi, tvoje ime
pokli hoćeš da se stavi
i da bude među onime,
ki umriše cić ljubavi!

Odonud ćeš sa mnom teći

1200 i kušati sreću tvoju.
Jedali se moš odreći? 1225

HIPOMENE.

Ne, ne, dragi moj pokoju!

1205 Ne odrekoh se ja nikada,
da smrt ovdi dođe ista
i reče mi: imaš sada
sred ovoga umrijet mista! 1230

Nije mi tvoje svjetovanje,
djevojčice, od potrebe,
veliko je moje ufanje,
da ču brži bit od tebe.

ATALANTA.

Pokli se ufaš, a ti slidi! 1235
Ah odveće česti prike,
koja zlobi i zavidi
na ovake ljubovnike!

ŠENA DVANAESTA.

RADMIO i TRATORKO i KOR pastijera.

RADMIO.

O družbo, zaisto neprava zakona,
kijem ovo sved' mjesto smrt hara siona! 1240

Nije stvar hvalena, nije pravo, ki lube,
da prije bremena život svoj gube

1194. o tvomu] rkp. od tvomu. 1197. mladu tebi] rkp. mlad v tebi, koje bi trebalo (osobito poradi v) čitati mlad u tebi, ali mislim, da je to pisarka pogreška.

1230. mista] rkp. mjesta. 1242. svoj] rkp. sve Da nije pogrešno napisano život mjesto živote?

I ako se zgodi vik, za službu da vernu
zatravljen ljubovnik smrt primi čemernu,
o družbo, to je dilo bilo izvan načina 1245
i sasma nemilo i vrlo nad sva ina.

Nije pravo nikako, Atalanta izbrana,
nemila da je tako tva lipos sunčana!

I još lijepijeh vila jes u ovoj dubravi,
lijepote kijeh ures svak hvali i slavi, 1250
koje onijem, ki ih ljube cić slike jedine,
na take pogube stavlat se ne čine
i zasve te lijepe srca su kamena,
zrakom te okrijepo pogleda juvena.

Ti zakon postavi: tko gleda i ljubi 1255
tvu lipos, s ljubavju da život izgubi.

TRATORKO.

Krivo oni imaju, Radmile, ki ljube,
zašto se stavljaju na take pogube.

A ona je vidjela, nesrećna da će bit
s ljubavim, tim ktjela zakon je taj stavit. 1260

Danu ako višna vlas s nebeskijeh visina
dopusti, da danas ne izgubi brzina,
ko meni izrana u ovoj dubravi
svijetloga prije dana jutros se objavi,
ne bi li stvar bila zamjerna nad sve ine, 1265
da je brža od vila dobita s brzine?

RADMIO.

A da se to zgodi, što milos tva veli,
Tratorko, da odi svane nam dan bijeli!

Er odkle smrt prijeka hara ovu dubravu
po tomu od tijeka zakonu nepravu, 1270
može se pravo reć, da sunce ne siva
ni svijeti u njoj već, ni bio dan svaniva.

Nemoj nas tim veće u sumni držati,
glas take od sreće radi smo svi znati.

TRATORKO.

Jutros prije neg žora izvede bijeli dan 1275
zelena kod bora bjeh zaspoto tili san,

1245. sva] rkp. sve. 1258 se] rkp. nema. 1264. jutros se] rkp. iutrose.

kad eto s nebesa u jasnoj vedrini
sunčana uresa svjetlos se učini,
dubrava sva sinu i oko ne luzi oni,
jak noćnu kad tminu bijela žora izgoni. 1280

Tim začuh ovi glas: Raduj se, pastiru,
nemili er danas zakoni umiru,

Atalanta izbrana od mladca čestita
sred ovijeh bit strana danas će dobita.

I neka još znate, za djela komu ova 1285
da hvalu imate od višnjih bogova:

Apolo mladcu tom nauke će dat znane,
da danas brzinom dobitnik ostane.

Čuh ovo, i on čas s tijem ođe me tihi san
a žora bješe prem izvela bijeli dan, 1290
po listju pršahu vjetrići svud blazi
ter milo gledahu, gdi žora izlazi.

Tim, družbo, pravo jes, da se od nas proslavi
znanoga boga ures u ovoj dubravi:

svak zovi na pomoć Apola slavnoga, 1295
velika koga je moć sred svita ovoga!

KOR.

O Apolo mudri i znani,
slavni sinu boga Jova,
o nad svjema bože izbrani,
razveseli mjesta ova, 1300
razveseli i razvedri!

TRATORKO.

Ne daj, ne daj hudoj smrti,
da sveđ mjesti u ovomu
vrijednu mlados bude trti
po zakonu nemilomu! 1305

Dosta svoje vlasti ukaza,
dosta ukaza svoje sile
sunčanoga cić obraza
Atalante, lijepe vile.

KOR.

O Apolo mudri i znani, 1310
slavni sinu boga Jova,

o nad svjema bože izbrani,
razveseli mjesta ova,
razveseli i razvedri!

RADMO.

Ti umiješ twojom moći 1315
i bistrinom znanja tvoga
hudoj sili vrha doći
od zakona nemiloga.

Slavna mladca veće uputi
i nauk mu poda istini, 1320
neka umije pristignuti
lijepu vilu u brzini!

KOR.

O Apolo mudri i znani,
slavni sinu boga Jova,
o nad svjema izbrani, 1325
razveseli mjesta ova,
razveseli i razvedri !

TRATORKO.

Ktjej ispuniti naše žeće,
bože slavni od kriposti,
žuđeno nam daj veseљe,
veseљe nam daj radost;

zatravljene ljubovnike
smrtnje od sile veće izbavi,
da dubrava ova u vike
tvoje ime hvali i slavi;

ktjej nas veće sloboditi,
vječni mladče, smrti od hude,
daj, da mladac plemeniti
tijekom vilu dobit bude!

KOR.

O Apolo mudri i znani,
slavni sinu boga Jova,
o nad svjema bože izbrani,

1330

1335

1340

razveseli mjesto ova,
razveseli i razvedri!

RADMIO¹.

Hodmo veće, družbo mila, 1345
hodmo odovle već najpreče
gdi brzinom lijepa vila
ljubovnike svoje pritječe!

Hodmo vidjet, jeda dođe
s nebi mladac odlučeni, 1350
da Atalantu tijekom prođe.
komu višna vlas namijeni!

KOR.

O Apolo mudri i znani,

slavni sinu boga Jova,

o nad svjema bože izbrani, 1355
razveseli mjesto ova,
razveseli i razvedri!

AT TREĆI.

ŠENA PRVA.

NEPTUN, bog od mora.

Ja kralj slavni morskijeh voda,
kijem oko zemlju obhodim,
u ova mjesto sad dohodim, 1360
gdi čestita sja sloboda.

Poznam lijepe ove kraje
ke ne tlači sila huda,
kojijeh slava leti svuda
a neumrlo ime ostaje,
kojijeh ja u obranu
neprijateľske razbih plavi,

kijem se kogod zaman stavi
podložiti ovu stranu.

Poznam kitne jele ove, 1370
neuvenute poznam bore,
kojijeh mnoštvo mnokrat plove
valovito moje more.

Oko ovezijeh kraja izvode
tance moje lijepe vile, 1375
zašto i nima posred mile
drago je trajat dni slobode.

¹ U rukopisu je griješkom pisarskom izostavljeno Radmio, a nema sumnje da stihove 1345/1352. govori Radmio. 1352. komu] tako je u rukopisu. Da nije ko mu? 1361. sja] rkp. sia, koje se može čitati i sija. 1371. neuvenute] rkp. uuenenute. 1377. je] rkp. neina je.

Nije otoka, nije vlake,
nije luke, nije krajine,
ka slobodi nad stvari ine 1380
ne podava hvale svake.

Nu što brojim neizbrojne
čdi veće časti i dike
od slobode po sve vike
slave i hvale svijeh dostoje? 1385

Sred ovijeh sam došo strana
radi unuka Hipomena,
od koga će pritečena
Atalanta bit izbrana,

kojoj nebo zgara prijeti 1390
čes nemilu s vjerenikom,
cić ke svojijem ljubovnikom,
koji je ištu, ktje se oprijeti.

Ja ēu učinit mojom moći,
kojom nijesam mañi od Jova, 1395
da ne slidi sreća ova,
da sve mirno bude proći.

Još na način teškijeh gora
da znam vale učiniti,
jošte da se znam služiti 1400
zlijem nakaznim siña mora,

ke Tezeu dah slavnому
Hipolita da pogubi,
koga bludna Fedra obłubi
skoro protiv srcu momu, 1405

ali kletva prem nemilo
po paklenu strašnu riku
kroz svu silu priveliku
zaveza me na to dilo.

Ne ēu podnijet ja nikako, 1410
da se priko zlo dogodi
Hipomenu momu odi,
ki dostoji dobro svako,

nego s blage neka česti
pun čestitijeh mladac žela 1415
od radosti, od vesela
sebi i ovemu bude mjesti;

dobrom, ne zlom er dostoje
bit plaçena djela slavna,
i da im je sveđ čas spravna: 1420
kripos prosi hvale svoje.

Ja ēu hitro nastojati
Hipomena pomoć moga,
usred mjesta da ovoga
bude mirno dni trajati. 1425

1382/1385. *Otprije je bilo:*

Nu što krsmam veće odi,
neizbrojne brojeć časti,
koje višni svojom vlasti
daše slatkoj zgar slobodi —

pa onda ispravljenzo izmeđju stihova ovako:

Nu što brojim neizbrojne (*zapisano dva puta*)
odi veće časti (*otprije slave*) i dike

a napokon je i to precrtno, pa sa strane napisano kao što je gore u tekstu.
1390. prijeti] Otprije priti prema stihu 1393., koji je glasio: zlu ugodaj ktjej (*sic!*)
staviti. 1396. U rukopisu je zapisano ovako: da ne slidi, sreća ova da sve... .

1407/1408. *Otprije je bilo ovako:*

od paklene strašne rike,
sile i moći ka je velike.

1418/1420. *Otprije je bilo ovako:*

er hvälena bit dostoje
djela slavna i hrabrena,
ne ostati zlom plaçena....

ŠENA DRUGA.

MRKOJE, MEDOJE i VUKIĆ.

MRKOJE.

Ah nesrećo huda odveće!
Čaća Vukdrag naš izginu,
nemila ga zvijer raskinu
za žalosti naše i smeće.

Huda ga je srda izjela, 1430
nađoh kosti izglodane
u dubravi pustoj, grane
u gustini ka je sablela.

Bilezi su prem očiti,
pravu istinu vajmeh! kaže 1435
sviroka ova, ka ne laže,
boga Pana dar čestiti.

Vaj, vaj, čaća! Kud otide
tvojijeh drazijeh bez sinova,
da te živa mjesta ova 1440
i oči naše već ne vide?

Što su ovoj u dubavi
život tebi tvoj prostili,
gdi te teći stara usili
plam goruće od ljubavi, 1445

kad te je sada srda vrla
sasma huda i nemila
u rasrđbi razdrpila
i rastrgla i proždrla!

Vaj! što ćemo sad bez tebe, 1450
čaća dragi, na tom svijeti,
nesrećnikom er živjeti
nije nam veće od potrebe!

Sada puste iz planine
ovdi izidi zvijer srdita, 1455
da se i nami još počita,
da nas razdrpi i raskine!

MEDOJE.

Ne ć me veće, čaćko mili,
u sviroku tvoju učiti,
ku ti bog Pan da, sviriti, 1460
tvoj te Medo plače i civili!

VUKIĆ.

Ne ćeš, dragi čaćko, tvoga
veće učiti ti Vukića,
ko će u krađu od kozlića
it bez straha nijednoga! 1465

MRKOJE.

Bez tebe smo, čaća, ostali
kako stado bez pastijera,
ke nemili vuk otjera,
kada gladan nań navali.

ŠENA TREĆA.¹

DIVJAK, MRKOJE, MEDOJE i VUKIĆ satiri.

DIVJAK.

Što eviliš, Mrkoje? Ustavi, ustavi 1470
evišenje to tvoje u ovoj dubravi!

1433. sablela, koje bi se moglo čitati i zaplela. 1451/1452. Otprije je bilo ovako:
čaćko (rkp. chiacko) dragi, učiniti,
zašto živjet na ovem sviti.. .

1458. čaćko] rkp. chiacko. 1462. čaćko] rkp. chiacko tvoga] Otprije: učiti.
1463. učiti] Otprije: tvoga. 1464. ko] rkp. tko, ali po smislu treba da bude
ko (kao, kako) 1465. Otprije: bez nijednoga straha iti.

¹ U rukopisu je sav taj prizor prekriven; uzroka tome nijesam mogao naći,
pa sam ga zato ostavio u tekstu.

MRKOJE.

Čaću je našega, Divjače, zvijer vrla
 sred mjesta ovega nemilo proždrla;
 sviroku i kosti našli smo sred gaja:
 cić tega žalosti puni smo i vaja. 1475

DIVJAK.

Ti eijeniš, da svaka zvijer ždere kako i ti.
 Čuj amo Divjaka, a nemoj cviliti,
 nego se veseli sred mjesta ovega.

Brava su izjeli vukovi, ne ūega;
 u mjesta kad ova jutroska on grede 1480
 za gladnijeh vukova lijep objed dovede.

MRKOJE.

Zlotvori od toga brzo se prosjeli!
 Bole bi, da smo ga mi danas izjeli.

DIVJAK.

Ti sveđer hoć jesti! Nu sa mnom hodite,
 da oca u mjesti ovemu smirite, 1485
 pod dubom er jednjem ostao cvileći
 er vilu dragu svijem nije mogao priteći.
 Tim hodmo najbrže, da sebe od jada
 niz stijenu ne vrže, smirit ga svi sada!

MRKOJE.

Hodimo, Divjače, hodimo, braćo ma! 1490
 Ako sad on plače star, lud je veoma.

ŠENA ČETVRTA.

ZELENKO i RADMIO.

ZELENKO.

Uteko sam od bolesti
 za ne vidjet Hipomena,
 lijepe od vile s hude česti
 u brzini pritečena. 1495

Na očitu se smrt naveo.
 Ah! udesa sasma prika,
 ki ga ovdi jes doveo
 za učinit ga ljubovnika.

1480. kad] rkp. koga. Ne mogavši nikako razumjeti ono koga, stavio sam kad (a moglo bi se staviti i ko), kako mi se po smislu činilo najpričinije; za grede mislim da je particip sadašnjega vremena; ako nije particip, onda bi trebalo poslije grede da se zapiše koma. 1484. sa mnom moglo bi se čitati i za mnom.

RADMIO.

Łubovnika, ki ne može 1500
doć na svrhu svojih žela,
ako ga ona ne pomože
izbavi od dresela.

Moglo i to ufatiti,
ali, o česti huda 1505
nije se dobro po nju udati,
nemile je ona sreće.

ZELENKO.

Ah! nesrečni mladče u svemu,
ne htje čuti moje svjete,
neg samohić mjesti u ovemu 1510
u hudu se smrt uplete.

To za drugo nijesi ništa
došo u ove naše strane,
ueg da tvojih cvijet godišta
rano uvenut ovdi ostane? 1515

Ah! ko ne će uvenuti
sej dubrave zelen, mila,
kada vidi, kad očuti,
da je smrt tebe pogubila!

Ko cić smrti ne će twoje 1520
dubje, gora, tvrdi kami
raspuknut se tad na dvoje
i ogreznuti u suzami!

To li ćete moć podnijeti,
o bogovi, da Hipomene 1525
tač nemilo bude umrijeti
sred dubrave sej zelene? — NE.

Nuti kako tvrda stijena
na jad gorki, ki me hara,
rad nevoła Hipomene 1530
u žalosti odgovara! — VARA.

Nu ako si ti ona vila,
ka, čim vele ktje cviliti,
u glase je obratila,
tko se varala, ktjej mi riti? — TI. 1535

Ali kigod od bogova,
ove strane za pomoći,
iz nebeskih zgar dvorova
ovdi htio jes pridoći? — DOĆI.

Pokli bog si zgar s nebesi, 1540
ko te tva riječ spovidjela,
koga učinit došo jesi
među nami sad vesela? — SELA.

Jeda sela sej dubrave,
koja hara smrt nemila? 1545
Nu ka stvar je sred tve glave
misao taku postavila? — VILA.

Ja te molim, ktjej mi riti,
jeda to je vila ona,
koja uzrok hotje biti 1550
nemiloga od zakona? — ONA.

Nu hoćeš li mladcu komu,
da dobitnik bude ostati
od ne, u tijeku izvrsnomu
koju pomoći podati? — DATI. 1555

Za koga se mladca dika
hrani od slavna dila toga,
za vrijedna li łubovnika,
Hipomena čestitoga? — TOGA.

Da u komu ta stvar mila 1560
hoćeš da se mjestu zgodi,
da stignuta bude vila,
ka brzine sve nadhodi? — ODRI.

Kojom stvari ustanoviti
tijek viliňi danas ima 1565
Hipomene plemeniti,
jeda duňam zlaćenima? — IMA.

1512. Ispred toga stiha zapisala je druga ruka Rad. pa izbrisala. 1520. Ispred toga stiha zapisala je druga ruka Sel; po tome bi trebalo da pregjašnje stihove govori Radmio, koje (ispov. bilješku k 1512.) ne može biti. 1524. Ispred toga stiha bilo je otprije zapisano Rad. pa prebrisano.

RADMIO.¹

O božice od liposti,
o Apolo slavni bože,
mogujstvo mi vaše prosti, 1570
vaša učinit sve vlas može!
Ne vjerovah, da ste dali
hitri nauk Hipomenu,

neg po sebi da se hvali
vilu onako stec žudenu. 1575

Dobro da se mi varamo,
glas, ki izide, ktje nam riti;
ali od onud gre ovamo
skup pastira — što će biti?

ŠENA PETA.

KOR pastijera, RADMIO i ZELENKO.

PASTIJER 1.

Gizdavi pastijeri, stanite ovamo 1580
U hrloj potjeri brzi tijek gledamo !
Pospiešmo mladića, da brži on bude,
jeda mu ~~uu~~^z da vilu dobude!

KOR.

Bole, bole, Hipomene !
Ne ustavi se, ne ustavi ! 1585
Dike ako ćeš stec žudene,
uzmi krila u ljubavi,
pospješi se, hrli, hrli !

PASTIJER 2.

Ah! česti prem huda, plačimo svi sada
mladića, od truda osto je nazada, 1590
djevojka pritječe stupajim brzima,
prignu se, pokleče i nešto uzima.

PASTIJER 3.

Bržek se popuze, višni se smiliše
na plaće i suze, ke ovdi vidiše.
Jeda sad dobita sred lijepe sej strane 1595
od mladca čestita mladica ostane !

PASTIJER 4.

Zlatnu je jabuku podvrgo; uzela
ona je u ruku veomi vesela.
Pospješnjem rijećima mladca, opet da teče,
pospješmo, družbo ma, jeda ju priteče! 1600

¹ Otprije je bilo napisano Sel. pa onda od druge ruke ispravljeno u Rad.

KOR.

Bole, bole, Hipomene!
 Ne ustavi se, ne ustavi!
 Dike ako ćeš steć žuđene,
 uzmi krila u ljubavi,
 pospješi se, hrli, hrli!

1605

PASTIJER 5.

Opet je daleko mladiću hitrinom
 brz mladić priteko, ali ona brzinom
 pritječe opeta, nevođan zaludu
 jabuku podmeta, mnim, kopni u trudu.

KOR.

Bole, bole, Hipomene!
 Ne ustavi se, ne ustavi!
 Dike ako ćeš steć žuđene,
 uzmi krila u ljubavi,
 pospješi se, hrli, hrli!

1610

PASTIJER 1.

I drugu podmeće, opet se vil prignu. 1615
 stiže ju on veće, veće ju pristignu,
 a jedu bogovi dopuste, da veće
 dospije tijek ovi i naše sve smeće!

PASTIJER 4¹.

Oba su dva brzi, brži on, brža ona.
 I treću podvrzi, čuvaj se zakona! 1620
 I opet zajedno pospješmo ovoga
 na djelo na vrijedno mladića hitroga!

KOR.

Bole, bole, Hipomene!
 Ne ustavi se, ne ustavi!
 Dike ako ćeš steć žuđene, 1625
 uzmi krila u ljubavi,
 pospješi se, hrli, hrli!

^{1609.} jabuku] rkp. labukv, koje bi trebalo čitati i jabuku, ali mislim da će i biti surviše grijeskom zapisano.

¹ U rukopisu je 2 i 4 jedno preko drugoga zapisano, a čini se da je najprije bilo 2.

PASTIJER 5¹.

Mladicu priteko pastir je gizdavu,
vječnu je čas steko, nije umro s ljubavi.
Hodmo se s hrabrenijem veselit mladićom, 1630
er vilu dragu svijem pridobi svom srećom!

ŠENA ŠESTA.

HIPOMENE, ATALANTA, TRI SUDCA i KOR pastijera.

HIPOMENE.

Djevojčice, eto veće
dobiti su tvi zakoni,
postavih se na tijek smioni
i dobih te s blage sreće.
Velika bi šteta bila
meni, da sam izgubio;
kako bih se razdijelio,
dušo, od tebe, moja mila!

I jednaka je slava tebi,
ko da me si ti pritekla;
na svaki si način stekla
neumrlu čas pod nebi,
što ti vaļa, da si sada
ti nevjesta Neptunova,
vrhu morskijeh ki valova
veći od svijeta dio vlasta.

ATALANTA.

Ja još ne znam, Hipomene,
ima li se tebi dika
dati od slavnog dobitnika, 1650
privario er si mene;
a ono i sudci plemeniti
nahode se u ovoj strani,
na ova djela ki su obrani;
čujmo, što će oni riti. 1655
Znani sudci, kijeh obraše
cić kriposti plemenite,

da sudite tijeke naše
sred dubrave sej čestite,
vidjeli ste, kijem načinom 1660
vrijedni mladac Hipomene
1635 priteko je danas mene,
ka svud slovem mom brzinom.
Ugođaji moji prave:
da me za svu ljubi steče, 1665
u tijeku me tko priteče
1640 pravo i nijedne bez zabave,
ne, ki zlato svjetla lica
dođe hitro podmetati,
da dobitnik bude ostati, 1670
da mu budem vjerenica.
Nije me mogo u brzini
pridobiti pravo ovako:
ja mu žudim dobro svako,
branit mi se ma čas čini. 1675

SUDAC 1.

Što ti praviš, mladče izbrani?
Vidiš, ko ova lijepa vila
razlozim se svojijem brani
i da nije izgubila.

HIPOMENE.

Sudac častan da ostane, 1680
ne ima učinit nijedne osude,
s prva čuti što ne bude
i od druge razlog strane.

¹ U rukopisu je 3 i 5 jedno preko drugoga zapisano. Izvor la str. 37. pod 1
1628. pastir] Otprije: mladac. 1629. umro] rkp. vmro. 1631. srećon] rkp
srechim, a slika radi trebalo bi upravo da bude sritom.

I zasve je po svom znanju
tako prav sud učinio, 1685
on nikako nije prav bio:
trud je velik u vladanju.

Običaj je svud občena,
tko se stavja učiniti

stvar ku godi na svem sviti, 1690
koja mu će bit hvalena,
da veliku pomnu stavi,
da nastoji sa svom moći
litrinom se svom pomoći
a najliše u ljubavi. 1695

ATALANTA.

Pokli znanje vaše sudi,
da sam pravo pritečena
od slavnoga Hipomena,
vaša osuda prava budi.

Kada hoće sreća moja, 1700
mladče slavni i čestiti,
vjerenik ćeš od sad biti
ti moj, a ja ljubi tvoja

Evo ti ma mlados, uživaj moj ures
i prija svu radost, ugodna ka ti jes! 1705

SUDAC 2.

A sada hodimo u crkvu, veselo.
da višnje hvalimo ovako za djelo.
Mladiću gizdavi, priklonu božju vlas
večeras proslavi, ka ti da taku čas,
ka ti je podala za ures najveći, 1710
da punu svijeh hvala budeš vilu priteći,

SUDAC 3.

Djevojčice, i ti š ním nad stvari ostale
višnjema bogovim dostoje daj hvale,
zašto si dobila sred mjesta ovoga
mladića ti mila za druga tvojega. 1715

1688. Običaj je] *Otprije samo Obiciaia pa onda popunjeno od druge ruke u Obiciaie.* 1712. Djevojčice] *Otprije: Mladićice.* 1713. višnjem] *rkp. visegnema, koje će biti pogreškom zapisano mjesto viscgniema, kao što je u s.* 1717. visegnem. 1714/1715. *Otprije je bilo ovako:*

er sred slavna mjesta ovoga
puna uresa, slave i dike
dobila si vjerenika
slavna hvalom roda svoga —

pa onda promijenjeno (od prve ruke) kao što je gore u tekstu.

HIPOMENE.

Hodmo, hodmo, razlog pita,
da se višnijem hvale dadu,
kijeh pomoći vilu mladu
dobih, ka je svud čestita!

ŠENA SEDMA.

Satiri VUKDRAG, DIVJAK, MRKOJE, MEDOJE, VUKIĆ.

VUKDRAG.

Ne dršte me! Ures mili
lijepo vile još me mori,
s koje srce moje izgori,
ka lüveno mene ustrili.

DIVJAK.

Bole ti se, o Vukdraže,
ovdi s nami veseliti,
neg li život izgubiti:
nije od života stvari draže.

Tko na drugi svijet otide
u odluci toj i misli,
što ne cijeni i ne misli,
pak negove oči vide.

Tim tja vrzi tu odluku,
vidiš tvoga ti Mrkoja
i Vukića i Medoja,
ku cić tebe čute muku!

Nijes vidio s brda onega,
niz koji se ktje slomiti,
gdi je pastir plemeniti
nu sred mjesta stigo ovega?

VUKDRAG.

Što govorиш, o Divjače!
To je u tijeku izgubila
Atalanta lijepa vila,
s ke mi srce cvili i plače?

1720

Izgubila! Nijes vidio
s' strmenite one hridi?

1745

VUKDRAG.

Lijepo umiješ hinit! Idi!
To si u tebi namislio.

1725

DIVJAK.

Što govorim, sve je istina,
da je vila pridobita,
koju ljubiš, a nu pita
i Mrkoja, tvoga sina!

1730

MRKOJE.

Dobita je, čača, ostala.
jedan pastir priteko je.

VUKDRAG.

Sasma ti si oči moje,
o ljubavi, savezala,
ka mi u srcu čini momu
taku boles očutjeti,
da ne mogoh ja vidjeti
pritečenu lijepu momu.

Sada vidim, poznam sada,
da čovjeka sijeda i stara,
ko sam i ja, tvoj plam hara
vele veće nego mlada.

1732. tja] rkp. tia, koje se može čitati i tija. 1736. onega] rkp. onoga, koje treba da se ispravi prema 1739. ovega. 1755. savezala] rkp. savesala, koje bi se moglo čitati i zavezala.

Odričem se ja te veće,
neka o tebi mlados radi,
Atalantu pastijer mladi
neka uživa s blage sreće.

Dobro, Divjak da na vrime
dođe i moji š ním sinovi,
da ne izgubim život ovi,
koji besjedam utješi me.

DIVJAK.

Da si, ko u twojoj bješe
ti pameti namislio,
niz strmu se hrid slomio,
da se tuge twoje utješe,
vukovi bi naripili
iz planine puste na te
i on čas bi svega, brate,
u trbuhi te svoj spremili.

Nu je bole da mi sade
što u naš trbuhi ospremimo
ter se u jedno veselimo
sred zelene sej livade.

MRKOJE.

Taj besjeda, brate, mila
i dobra je za trbuha;
od velika glada muha
na tle bi me oborila.

Da se ije, da se piće
er moj trbuhi naglo smagne,
da prije u twoje zdravje nagne, 1790
ćača, drage iz bukljije,

er kada smo tebe iskali
po ovezijema danas seli,
da štogodi nijesmo izjeli,
i mi bismo sasma pali.

1765. o tebi] rkp. od tebi. 1769. š ním] rkp. s' segnim. 1803. sjati] rkp.
siati, koje bi se moglo čitati i sjati. 1815. pjana] rkp. piana, koje se može
čitati i pjana.

Tim da budeš veseliji
i ti s nami, ćača mili,
dio smo ti ostavili,
još jes vina u buklji, 1800
a do nosa domarati
sveđ glad mrtvi počne meni,
kad kroz pogled svoj rumeni
jedna vila počne sjati.

Ćača, ove ja pritječem
u dubravi ovoj vile, 1805
koje kad peku i ustrile,
srce moje, ja nih pečem.

Moj veselo stupaj skače
za ovezijema gospođami,
ki jeh mi lice srce smami. 1810
Da gdi je tvoj lov, o Divjače?

DIVJAK.

O temu me sad ne pita,
ni se od moga brini lova,
večeras će dubrava ova
tebe vidjet pjana i sita. 1815

Koštu sam uhiti,
ku se stavih ja tjerati,
na koju sam vas dozvati
večeraska odlučio.

MRKOJE.

Tote hoću, da družini 1820
činiš gozbu lova od tvoga,
nu u zdravje ćače moga
i ti, brate, s nama pini!

DIVJAK.

Prvo, Mrkoje, služi ňemu,
trudan starac da se okrijepi, 1825
što ga kroz svoj ures lijepi
vila izmori mjesti u ovemu.

MRKOJE.

Ovo, čaća, tuge i jade
svekolike diže i tješi.

VUKDRAG.

Mrkoje, čekaj i ne preši, 1830
sjedmo na tle, jeđmo sade,
pak s trbuhom sitijem pimo.

DIVJAK.

Jesu, brate, riječi tvoje
dobre. Reži, o Mrkoje,
da se u jedno veselimo!

MRKOJE.

O pridraga dušo mila,
o životu moj žuđeni,
ka si sada srce meni
tvom ljepotom izranila,
nijednom te stvari veće 1840

ja ne mogu počitati,
neg te u trbuh moj spremiti,
koji rado primit te će.

VUKDRAG.

Nu ti sada, o Mrkoje,
služi nami svijem po redu! 1845

MRKOJE.

Obslužiću tvu besedu,
to i srce želi moje.
Na te, čaća, red dohodi.
O Vukiću, sada čaći,
koga da nam sreća naći, 1850
počašnicu spjevaj odi!

1865. služak] rkp. slusciak; ispor. bilješku 1. na str. 24. 1868/1871. Te je stihove poslije dodala druga ruka. 1872. vamij] Otprije: ovdi; jedno i drugo od prve ruke. 1873/1875. Otprije je bilo ovako:

U zdravje ti, brate, budi (taj je stih umetnut poslije izmegju 1872. i 1873.),
kad popiješ tu čašicu
neka (ispravljeno od iste ruke: i da) većem na tvom licu
rumenilo sine odsvudi.

Ti su stihovi gore u tekstu 1868/1871. a po tome kao da bi trebalo izostati iz teksta stihove 1872/1875. koje se potvrđujuje i tijem, što je preko tih stihova u rukopisu povućena crta, ali opet tako, da nije precrtan stih 1873., koji je zapisala druga ruka.

VUKIĆ.

Učin, blaga o ljubavi,
kad čašu ovu čaća pine,
da ga od vila žeja mine,
da tve plame zaboravi!

1855

VUKDRAG.

Opet, kako razlog pita,
služ Divjaku, o Mrkoje,
koji košutu spravio je,
da večeras nas počita.

MRKOJE.

Bog ti Lero dopustio, 1860
kada nagneš, o Divjače,
da za zvijerim trčiš jače
i sveđ činiš nami dio!
Sad ti služi meni, brate!

DIVJAK.

Brži služak da ti služim 1865
i zajedno s tijem da združim
počašnicu lijepu za te.

U zdravje ti, brate, budi,
kad popiješ tu čašicu,
i da veće na tvom licu 1870
rumenilo sine odsvudi!

MRKOJE.

Svijem u zdravje vami budi!

DIVJAK.

Popi, popi tu čašicu,
neka veće na tvom licu
rumenilo sine odsvudi! 1875

VUKDRAG.

MRKOJE.

Ali ovo put ovamo
skup pastijera slavnijeh greda,
da čujemo njih besjede,
dignimo se, put im damo!

Atalanta je lijepa š nima 1880
i Hipomene plemeniti,
danас ёмо i mi otiti
na pir s ovijem pastijerima.

ŠENA OSMA.

JEDAN OD KORA¹ i KOR pastijera.JEDAN OD KORA².

Eto veće smrt nemila
po milosti višnijeh zgara
rasrѓbu je svu pustila
i mjesto ovo već ne hara.

Cuјaše se malo prije,
gdi svak plače, gdi svak cvili:
sad čovjeka ovdi nije, 1890
ki se blago ne veseli.

Svi pastijeri u pokolu
vesele odsad dni provode,
svak uživa rados svoju
neockvriene sred slobode. 1895

Svud zelenijeh sred livada
veseli se glasi čuju,
mladi ovčari pasuć stada
vesele se i raduju;

jedni dragoj u ljubezni
tance izvode i vesele
pod sviroku poj su pjesni
u došastje zore bijele;

1885 jedni mladijeh pastjerica
rajsku lijepos prijevaju 1905
kojijem zene lir sred lica
a pogledi suncem sjaju.

Vjeraju se mlade vile
pune uresa i lijeposti
za pastijere drage i mile, 1910
u kijeh sjaju sve kriposti.

Obilna je hrana u svemu
dar veličak od nebesi
u čestitom mjesti ovemu,
koje sloboda vječna uresi. 1915

Rastuć stada, plodne nive
razgojenu zelen kažu,
svak, ko želi, zdravo žive
za čestito svu najdražu.

Nebo nam se zgar smililo, 1920
pristale su zledi hude,
veseљe se povratilo,
da uživat svak ga bude.

1880. š nima] rkp. s' segnima. ¹ Mjesto toga bilo je od prve ruke Lubmir.
² Nema u rukopisu, a stavio sam prema I. 5. 1884. Pred tim je stihom bilo
otprije zapisano Gliub. pa onda prebrisano.

1895. neockvrñene] rkp. neodzquargnene. 1900/1903. Otprije je bilo:

jedni vode tance mile,
jedni poju slatke pjesni
uz došastje zore bile
u radosti, u ljubezni.

1908. mlade vile] Otprije: vile izbrane. 1910. drage i mile] Otprije: mlade
i znane. 1912. Otprije: Obilnos je svudi od hrane. 1914. Otprije: sred sve
ove lijepo strane, a prema tome u 1915. bilo je mjesto koje otprije ku.

- Ko kad morske sred pućine
oholi se vjetri užžu, 1925
u rasrgbi kad toj čine
i do zvijezda vale dižu,
svud je čuti, gdi se udiru
od oblaka vojske tamne,
sa svijeh strana kako istiru, 1930
i gdi valim more zamne;
ali paka vjetri oholi
kad otidu na sve strane,
mirno i blago za njim toli
u tišini more ostane, 1935
da plav svaka, ka ga brodi,
ne boji se skrovne od stijene,
neg po morskoj mirnoj vodi
na države gre žuđene.
- Nije stvari vjekovite, 1940
sve je bjeguće na sem svijeti:
sad žalosne, sad čestite
umrle ćeš sve vidjeti.
- Ali kraće jes veselje,
svekoliko vrime krati, 1945
mogu u kratko ljudcke žeљe,
ku bi ktjele, svrhu imati.
- Hipomene izabrani,
imao je danas što je ktio,
- ljestvu je svu dobio, 1950
ka nadsva zrak sunčani.
Cić kriposti mladca ovoga
ostala su naša sela
od zakona nemiloga
i slobodna i vesela. 1955
- I za ovega nauk budi,
kogod želi na sem sviti
vjerenicu, da potrudi,
ako hvaljen hoće biti.
- Tim svak se uzda u višnega 1960
i u řegove vječne vlasti,
ki pomaga sved onega,
ki ga verno služi i časti.
- KOR.
- O dostojni svake slave
vjerenici drazi i mili, 1965
lijepo ove sred dubrave
vesele oba dni vodili,
vaša kripot to dostoji!
- Neka budu vaše dike
mjesti ovemu od uresa, 1970
i sved slavne i velike
lete u hvalah do nebesi
a na svitu vječne ostaju.
- SVRHA.
-
- 1928/1931. *Otprije je bilo ovako:*
svud je čuti, gdi treskaju
tamnjih gromovi iz oblaka;
ki nam ures sakrivaju (ili zakrivaju?)
sunčanoga svijetla zraka.
1941. je nema rkp.; svijeti] *Otprije: sviti.* 1648. izabrani] *Otprije: plemeniti.*
- 1950/1951. *Otprije je bilo ovako:*
lijepo vile priodobio
rajsku lipos, zrak čestiti.
1953. ostala] *rkp. ostali.*

Gdje je što.

	Strana
Isprave i dodaci k tekstu „Kristijade“	V
Predgovor k „Atalanti“	XL
Atalanta	I